

ଥାରିଟି ନ୍ୟୁ

ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟକା ପାତ୍ର ୭ ଇଂଶ ମାହେ ଅଗଷ୍ଟ ସନ୍ ୧୯୦୫ ସାଲା

ପଢ଼ିପ୍ରେରକଙ୍କ ପ୍ରତି ।

ବାବୁ ବୈଜ୍ଞାନିକ ବାନ୍ଦୁର୍ଧ୍ୱା—ଗର୍ବ ନବୀ
କର୍ତ୍ତରେ ହେଡ଼ା ଏବଂ ଆକୁତ୍ତା ପ୍ରଗନ୍ଧାମାନଙ୍କରେ
ଭାବୁ ଖୋଲା ଏବଂ ଉତ୍କଳନର ଲୋକଙ୍କର
କଷ୍ଟ ହୋଇ ଥିବାର ଲେଖିଥାଇଛନ୍ତି । ଏ
ବିଷୟ ଆତ୍ମ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତୁତକର
ନାହିଁ ।

ପ୍ରେରତ ପତ୍ର ।

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀମତ୍ ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟକା ସମ୍ପାଦକ
ମହାଶୟ ସମୀକ୍ଷା ।
ମହାଶୟ ।

କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ଅନ୍ତର୍ଗତ କେନ୍ଦ୍ରୀୟତା ନା-
ମତ ସବୁ ଉତ୍କଳନର ମୂଳସାଧୀ ଅଦାଳତ
କଟକ ସହରକୁ ଛଠି ଅସିଥିଲୁ ମାତ୍ର ତାହା
ନିଜଦିନ ସକାଶେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଦିନ ସ-
କାଶେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟତାର ମୂଳସାଧୀ କଟକରେ
ରହିବ ଏପରି ବଥା ଅବଧାରିତ ଥିଲା ମାତ୍ର
ପ୍ରାପ୍ତ ବିର୍ତ୍ତାର୍ଥ ଦେଇ ଅବଧ କେନ୍ଦ୍ରୀୟତାର
ମୂଳସାଧୀ ଅଦାଳତ କଟକରେ ରହି ଗଲା
ଅବଧ ତାହାର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେଇ
ନାହିଁ । ଅତ୍ରର ଅର୍ଥର୍ଥ ବିଷୟ ଏହି ବ
ିଲକ୍ଷ ଦିନ ମୋକଦମା ବର୍ତ୍ତିତ ହେବାରୁ
ଆଗ୍ରହୀ କଣେ ଦ୍ୱାରା ମୂଳସାଧ କଟକରେ
ନମାନ୍ତର ଦୋଷାତ୍ମକ ତାତ୍ପର କେନ୍ଦ୍ରୀୟତାକୁ
ଏପରିଲ୍ଲକ୍ଷ ମୂଳସାଧୀ ଅଦାଳତ ଛଠି ଗଲା ନାହିଁ ।
ପ୍ରାପ୍ତ କର୍ତ୍ତାପଣୀୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହାର କୌ-
ଣ୍ଡି ଭାଗୀୟ କଲେ ନାହିଁ । କଟକଠାରୁ
ଦେଇପଣୀର ପୂର୍ବ ସୀମା ଅନ୍ତର୍ଗତ ମା ୨୦ ଇଲ୍
ଅଟ୍ଟାଇ । ଏତେ ଦୂର ବାଟ ଅନ୍ତର୍ଗତରେ ମୂଳସାଧୀ
ମାନ୍ଦାରା ଆତ୍ମ କୁତ୍ରାପି ଥିବାର ଶୁଣାଯାଏ କାହିଁ ।
ଅଦାଳତ ସଂପ୍ରାପନର ଅବା ସବୁ ଉତ୍କଳନ
ସଂପ୍ରାପନର ପ୍ରଥାନ କାରଣ ବିର୍ଭବ ପ୍ରାର୍ଥୀ,
ଅଭିଭାବକ ପାଇତା ପ୍ରକାଶନକର ବିର୍ଭବ
କାରିତାର ସୁବଧା କାରଣ ଅଟିଲ, କିନ୍ତୁ ତେଣାର
ଦୁଃଖାଦର ବିର୍ଭବମାନକର ସେଇ

ବିଧା ଅନୁର୍ଦ୍ଧର ହୋଇଥାଏ ।

ଦଶ କୋଡ଼ିଏ ଟଙ୍କାର ମକଦମା ସକାଶେ
ଏତେଦୂର ବାଟ ଅସି ଅଦାଳତର ଖର୍ଚ୍ଚ ଏବଂ
ବସାଖିର୍ଦ୍ଦ କର ରହିଲା ଏବଂ ସାଥୀ ଅଣେବାରେ
କେବେ ବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ଅସୁବିଧା ତାହା ସମସ୍ତେ
ଜାଣିପାରୁ ଅଛନ୍ତି ବର୍ତ୍ତନାର ପ୍ରସ୍ତେତିକର ନାହିଁ
ଏବଂ ଉପସ୍ଥିତ ପ୍ରକାଶ ବିନା କେବେ ଅର୍ଥ-
ଜଳତା ଏବଂ ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟର ମତ ହେ-
ଉଥିଲୁ ତାହା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଅନୁର୍ଦ୍ଧର କରିପାରୁ
ଅଛନ୍ତି । ଦକ୍ଷିତର ମାମଙ୍ଗର ଆହୁରି କଠିନ
ବ୍ୟାପାର । ଏହା ସାଧାରଣ ଦୃଶ୍ୟର ବିଷୟ
ନାହିଁ, ସେ ଏପରି ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ କଷ୍ଟ ହେବାର
ଜୀବନ୍ତ ପ୍ରମାଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର ଅବଧ ମହାମାନ୍ୟ
ହାରିବୋର୍ଦ୍ଦ ଏବଂ ମହାମନ୍ଦ ସ୍ଥାନର୍ଥ ଗର୍ଭିତମେଖ
ଏହାର କୌଣସି ପ୍ରଜାକାର କରୁ ନାହାନ୍ତି ।

ଯାହା ହେଉ ଅମ୍ବେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟତା ରହିଲାକାର
ସବସାଧାରଣାକୁ ଜଣାଇଥାଏ । ଏ ସେମାନଙ୍କ
ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତ ଦୃଶ୍ୟ ଦୂର କରିବା ସକାଶେ ଆମ୍ବେ
ଗର୍ଭିତମେଖ ଏବଂ ହାରିବୋର୍ଦ୍ଦରେ ପ୍ରାର୍ଥନା
ଜଳନ୍ୟ ଖଣ୍ଡିଏ ଦରଖାସ୍ତ ଉପାରବାରୁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟତା
ସବୁ ଉତ୍କଳନର ଯେଉଁ ପରିଗନା ଅଛି
ତାହାର ଜନିବାରମାନେ ଅବା ଅପରାଧର ଲୋ-
କମାକେ ଆମ୍ବୁର କିକଟକୁ ପଢ଼ ପଠାଇଲେ
ଦୂର ଶଥ ଦରଖାସ୍ତ ପଠାଇଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ଏବଂ ଆଶାମୀ
ବାଟେରାଖାର ଅଗ୍ରହ ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚ ଦରଖାସ୍ତ ସଙ୍ଗ-
କାଗଜରେ ଦସ୍ତଖତ କର ଦେଇ ଆମ୍ବୁ ନିକଟ
ପଠାଇବେ । କାରଣ ଅଗ୍ରହ ମାତ୍ର
ମା ୨୪ ରିକର୍ଡରେ ଏହି ଦରଖାସ୍ତ ଗର୍ଭିତମେଖ-
କୁ ପ୍ରେରଣ କରିବାକୁ ହେବ । କେହି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ
ମହି କରିବେ ନାହିଁ, ଏକଲୋକର ନାମ ଦୋ-
ଷକ ସାମର କରିବେ ନାହିଁ । ଯେଉଁ
ମାନ୍ଦା ସ୍ଵଧୀନ ଲେଖି ପାଇବେ କେବଳ
ସେହିମାନେ ସହି କରିବେ । ଲକ୍ଷ ।

ବିଶ୍ୱାସମକ୍ଷ
କଟକ କାଜିବଜାର } ବିଶ୍ୱାସମକ୍ଷ
କାଜିବଜାର } ଶ୍ରୀ ମାନ୍ୟବର ବିଶ୍ୱାସମକ୍ଷ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ପାତ୍ରର ନାମଙ୍କାରିତା ।

ବିସ୍ତୃତିଦିପଦଳନ ବାଟୀ ।

ଏ କଟକରୁ କମାନ୍ଦ ଏବଂ ବା ଦୂର ବିଦ୍ୟା ଉତ୍କଳନ
ସେବକ କରିବାରେ ଏବଂ ବେଳୀ ଅବେଳା ଲଭିବ ।
ଆର ଏ କଟକାଦାର, ଅଭସାର, ରତ୍ନାପୁର, ପ୍ରତିକା ଏ
ହପ୍ରତ ପ୍ରହରୀ ଏ ବେଳମାନ ଲଭ ହେବ । ମୂଳ୍ୟ
ମା ୨ ଟାରୁ ଟ ୧୯

ବ୍ୟାପକାନ୍ତୁକ ଅର୍ଦ୍ଧବାର ।

ଏ ଅର୍ଦ୍ଦରୁ ଏବଂ ବା ଦୂରପାଇ ସେବକ କରିବାରେ
ଏବଂ ବେଳୀ ଅବେଳା ଲଭିବ । ଏ ଅପଥରେ
ଅଭସାର ବେଳୀ ମଧ୍ୟ ରହ ହେବ । ମୂଳ୍ୟ ଟୋ ୧ ଲାରୁ
ଟ ୩୦

ଦୃଦ୍ଧିକଳକେଶଶ୍ଵରବାଟୀ ।

ଏଥରେ ନୂତନ ବା ସୁବର୍ଣ୍ଣ କଠିନ ମେହରେକ ରହ
ହେବ ଏବଂ ଧାରୁଦୂରି, କଳଦୂରି ଓ ଶୁର୍ବୁ ଦୂରି କଣେଷ୍ଟରୁପେ
ହେବ । ମାର ଏ ଅପଥ ଅଭସାର ବରେଶରେ ସେବକ
କଲେ ଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରକାର କରିବା ମେହ, ଝାରେବମାନଙ୍କର ପ୍ରତର
ସୁନ୍ଦରି, ଅଭସାର, ଅମାଦାର, ପ୍ରହରୀ, ଦୃଦ୍ଧିକଳା, ଅଜାରୀ,
ଦଳମୁକୀ, ରୁଦ୍ଧିକଳା, ଶୁର୍ବୁ, ହର୍ଦୀ, ଶାତ୍ରିଲାହାର ଓ ଜାର୍ଦିକର
ରହ ହେବ । ମା ୧୦ ଟାରୁ ଟ ୧୯

ଦେମଶକ୍ତିବେଳ ।

ଏ ଟେଲ ମର୍ଦନ ଓ କର୍ତ୍ତା କରେ ଉତ୍ସବ ରହ, ପାର୍ଶ୍ଵ
ଧୂର, ସୁର୍ବୁ ଧୂର, ଦୁର୍ବି ଧୂର, ଦୃଶ୍ୟ ଧୂର, ଶୋଭ
ଧୂର, ଦୃଶ୍ୟ ଧୂର, ଦୃଶ୍ୟ ଧୂର, ଦୃଶ୍ୟ ଧୂର; ଦୃଶ୍ୟ
ଧୂର କରି କର କର କରି କରି କରି କରି କରି କରି;
ପ୍ରତର କରି କରି କରି କରି କରି କରି କରି କରି;
ପ୍ରତର କରି କରି କରି କରି କରି କରି କରି କରି । ମୂଳ୍ୟ ଟେ ୧ ଟ ୧୯

ଶ୍ରୀ ପାତ୍ର ଟିପାଠୀ
ଲଭିତ ଅଗ୍ରହ ଅଭସାର କଟକ କରିବାର କଟକ

ମେହରିକର

ଗର୍ଭିତମେଖ ସିକୋନା ଫ୍ରେଶିରିରିକ୍ଲ୍

ଏହା କୁରିବେଶରେ କୁରିବେଶର ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଉତ୍ସବ
ଅର୍ଥ କୋର ବ୍ୟବହର । କରିବାର ପ୍ରକାର ପ୍ରଧାନ
ଦରଖାସ୍ତରୀୟ ଓ ଦେଶୀୟ ଜୀବାଳୟରେ ନନ୍ଦ୍ୟ ତୁର୍ଯ୍ୟ
କରିବାକା ବୋକାନକିଲୁ ଗାର୍ଜିକର ସୁପରିଶେଖାକ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଉତ୍କଳର କରିବାର ମିରିପାରେ ଯଥା—

କାକମାରୁ ସହି ଅର୍ଦ୍ଦମୁକ୍ତ ଟ ୨୭ଟା । ଅର୍ଦ୍ଦମୁକ୍ତ
ଟ ୧୯ ଟା । ୨୭ ଅର୍ଦ୍ଦମୁକ୍ତ ଟ ୨୦୩ ଟା । ମୂଳ୍ୟ କରିବ ।

କଟକମାନ୍ଦ ଦେଶ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଏହାଦ୍ୱାରା ସଂବାଧାରଣକୁ ଜଣାଇ ଅଛୁଁ କି ଆମ୍ବାନଙ୍କର ଜମିଦାଘା ଓ ମଳକମୀ ଭୂମିଧର୍ମର ମଧ୍ୟ କେତେକ ବିକ୍ଷେପି କରିବାର ଯତ୍ନାଥି । ଯେଉଁମାନଙ୍କର କଷ୍ଟ କରିବାର ଯତ୍ନା ଦେବ ସେମାନେ ଆମ ସହି ସ୍ଵର୍ଗ ଅଥବା ସହିଦାଘା ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରିବେ । ସେପରିବୁ ଜମିଦାଘା ଓ ମଳକମୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଦେବ ତହିଁର ଶାଲକା ସଦରଜମା ସହି ନିମ୍ନେ ଲେଖା ଗଲା । ଏ ସଙ୍କରିତ ସମସ୍ତ ଚିଠିପତ୍ର ଆମ୍ବର ବନ୍ଦୀ ବନ୍ଦୀ ବିଷାଟାକୁ ନତେହ ଆମ୍ବର ବନ୍ଦୀ ଶାଅବଜନ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ବିଷ ସହି କଟକ ଭୁଷନଧର । ସାବକ ଶୋଇ ଶା ବାବୁ ଅନ୍ତେତରରଙ୍ଗ ସରକାର ମହାପତ୍ରଙ୍କ ବିଷାଟାକୁ ଏହି ବିଜ୍ଞାପନ ଭାରାକୁ ଏକମାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ପଠାଇବାକୁ ଦେବ । ଉତ୍ତର ।

ଜଳ ଘୁମ ।

ନାମ ପୁରାନା ।

ନାମ ମୌଳା ।

ସଦର ଜମା ।

। ପ୍ର । ଦେଖାର । ମୌ । ଶା ପୁରୁଷୋତ୍ତମର ଜାପନ ବକବା ମା ୩୭୪ । ୨୫ ଟ୍ୟ ଦୋରବସ୍ତୁ

ଟ ୧୫୭ । ୮

। ପ୍ର । ସଦରବାଦ । ୧ । ଷେଷପୁର ତପେ ବିଷାର

। ମୌ । ଏରବେଜ୍

ଏକନ

ଟ ୧୩୧ ୨୧୦ ।

୧୦

ଜଳ କଟକ ।

। ପ୍ର । ଦେଖେରୀ

। ଗା । ଭର୍ମାଦରଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ । କ । ୨୦ । ୧୩ । ୯

ଟ ୧୧୦ ।

। ପ୍ର । ଏକନ

। ଗା । ଭୁଗ୍ମ

। କ । ୨୦ ।

ଟ ୨୫ । ୮

। ପ୍ର । ଏକନ

। ବ । ଗା । ନିଆଳ

। କ । ୨୦ । ୧୪ ।

ଟ ୨୫ ।

। ପ୍ର । ଏକନ

। ମୌ । ପରବକଣ୍ଠ

। କ । ୨୦ । ୮ ।

ଟ ୨୫ ।

। ପ୍ର । ଏକନ

। ଗା । ପଳାଶ

। କ । ୨୦ । ୨୫ ।

ଟ ୨୨ । ୩୫

୧୦

ମଳକମିର ତପେର ।

। ପ୍ର । ଦେଖେରୀ

। ଗା । ଅଳଜଳଙ୍ଗ । ମୌ । ପାଦୀ

। କ । ୨୦ । ୧୫

ଟ ୨୫ ।

। ପ୍ର । ଏକନ

। ମୌ । ଅଥଜା

। କ । ୨୦ । ୩୫

ଟ ୩ ।

। ପ୍ର । ଏକନ

। ମୌ । ରାଧିମୋଳ

। କ । ୨୦ । ୩୫

ଟ ୨୫ ।

। ପ୍ର । ଏକନ

। ମୌ । ଭବତ୍ତା

। କ । ୨୦ । ୩୫

ଟ ୨୫ ।

। ପ୍ର । ଏକନ

। ଗା । ଭର୍ମାଦରଙ୍ଗ । ମୌ । ପାଲଙ୍ଗୀ

। କ । ୨୦ ।

ଟ ୨୮ ।

। ପ୍ର । ଏକନ

। ବ । ଗା । ନିଆଳ ବାବୋଳ

। କ । ୨୦ । ୫

ଟ ୨୭ ।

୧୦

ଗା । ରିଶ ମାହେ ଅଗଣ୍ଠ
ସନ ୩୮୨ ମସିବା

}

ଶା ଗୋଟିଏ ଅନାଦ ମହାପାଦ ।

ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରକାଶନ

ସାହିତ୍ୟବିଷୟର ଦିବସ

ବିଷୟ
ପରିଚୟ

ଜାନେ ଏହି ମାହେ ଅର୍ଥ ସହ ଧୋରଣ ମହିତା । ମୁଁ ଶବ୍ଦର ଓ ୧୯୯୫ ମହିତା ଧୋରଣ ପରିଚୟ

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ	ଟ ୫୫
ବର୍ଷାଲୋମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟ ୨୫	
ମଧ୍ୟସଲାଲ୍ୟର ଜୀବନାସ୍ତଳ	ଟ ୨୫

ଏ ଲଗଭଗ ଦୃଷ୍ଟି ଅରାକ ଅଭ୍ୟନ୍ତରେ ଅନୁଭୂତି ହୋଇଥିଲା । ଶତ ପୃଣ୍ଣିମାଦିନ ସହ୍ୟା ସମୟରେ ବହୁ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ନୋହିଲେ ସପ୍ରାତ୍ସାକ ଭାବୁମାତ୍ରର ଖର୍ବ ଉତ୍ସବୁ ଗତ କାଳତାରୁ ହର କରିଥିଲା । ପୁଣ୍ୟଶାସନରେ ଅବଧି କଳ ହୋଇ କାହିଁ । କୋଧ ହୃଥର ଦୃଷ୍ଟି ଅରାକରୁ ଠାରିତା ସୁନ୍ଦରା ଉପରୁ ହୋଇଥିଲା ତେବେ ରକ୍ଷା ଏବିଧି ସେ ଏହା ମତ୍ତବ୍ୟାପ୍ତ ଧାରଣ କର ନାହିଁ କେବଳ ଏଠାରୁ ସେଠାରୁ ଜଣେ ଦୁଇଜନଙ୍କ ଟାଙ୍କା ପାଇଥିଲା ।

କଲ୍ପନାର ବେଶ୍ୟମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେଉଁ ୧୫ ଅନୁଭବ କାହିଁ ଅଛି ତାହାକୁ ଉଚ୍ଚ ଜଗଭର ଯେଉଁ ଅନ୍ତରେ ଇଂରାଜ ସେନା ଏବଂ ନାହନମାନେ ତଳପ୍ରତଳ ହୃଥରୁ କେବଳ ସେହି ଅନ୍ତରେ ପ୍ରଦଳ ବର୍ତ୍ତ ଅପର ଭାଗରୁ ତାହା ତାତୀର ଦେବା ନିମିତ୍ତ ବଜାଳାର ଲେପ୍ତନୀୟ ଗବହୀନମେତ୍ରରେ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦରାପ୍ତକରିଲା । ଏ ଦୃଷ୍ଟି ଆଦିନଟ ଏବାବେଳରେ ଭାବିତିକାର ଉଚ୍ଚତା ଏହା କହ ଦେବା ପୁନେ ସେତେ ଅଳ୍ପ ପ୍ରାକରିତା ରହିବାର ପାଇଁ ଏହା ପ୍ରଦଳ ରହିବାର ପାଇଁ ।

ଇଂରାଜମାନଙ୍କ ଅବଗତ ହେଲୁ ଏ ସର୍ବ ଅଧିକାରୀଙ୍କର ସାହେବ ସେତେ ଦିନ ସେନାକ

କମିଶନରେ ନିଷ୍ଠକୁ ଥିଲେ ତେବେ ଦିନ ଅଧିକା ବଜାଳାର ଲେପ୍ତନୀୟଗବହୀନର ସ୍ଵର୍ଗ ରହିବେ । ସୁହମଂ ଆଗାମୀ ବର୍ଷର ମର ମାଧ୍ୟରେ ରାଦାକର ଲେପ୍ତନୀୟଗବହୀନର ସମୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ କହୋଇ ଅବ୍ୟାବର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚ ପଦ ଭୋଗ କରିବେ । ତେବେନୟୁସ୍ତ ପ୍ରକ୍ରିୟା କେବେ ସବାଦପତ୍ର ଏଥରେ ଆପଣି କରନ୍ତି ମାତ୍ର ଗବମେଷ ଉଣ୍ଟିଥିଲା ଏହି ଅଧିକା ସମୟ ମଞ୍ଜୁର ଦିବରେ ବୋଲି ପ୍ରିର ହୋଇଥିଲା ।

ତେଣା ଛାତା କଲ୍ପନାରେ ଅନୁଭବ କିମ୍ବା ନୁନୀପଦୀ ଅବାଳଦରେ ଖଜଣା ସମ୍ବନ୍ଧିତ ମୋକଦମାନ ବିଶ୍ଵାସ ହୃଥର । ବଦୟତ ମୋକଦମା ସଙ୍ଗେ ନୁନୀପଦୀମାନେ ଖଜଣା ମୋକଦମା ହୃଥ ଥିବାକୁ ଅଧିକ ସମୟ ଦିବ୍ୟତ ମାମଲରେ ବାହାର ଯାଏ ଏଣୁ ଖଜଣା ମୋକଦମା ସବୁ ପତି ରହି ବିଳମ୍ବରେ ନିଷ୍ଠି ହୃଥର । ଏହି ଅସବଧା ନିବାରଣ ନିମିତ୍ତ ସବୁ ଅସଲ ଉତ୍ତଳ ଧାରେ ଲେପ୍ତନୀୟ ଗବହୀନର ହାତକୋଟ ସହି ପରମର୍ଦ୍ଦ କରି ତେବେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କେବଳ ଖଜଣା ଓ ଶୈଳ ଅନୁଭବର ମୋକଦମା ସକାମେ ଗୋଟିଏ ପୁଅକ ନୁନୀପଦୀ ନିଷ୍ଠକୁ ବର ଦେଇଥିଲାନ୍ତିରୁ ଏମାନେ ବଦୟତ ମୋକଦମାର ବିଶ୍ଵାସ କରିବେ ନାହିଁ ସୁହମଂ ଖଜଣା ଓ କର୍ଜ ପ୍ରକାଶ କରି ନ ସବାକୁ ଅମ୍ବେମାନେ ଅଧିକ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପାଇଁ । ବାଲେଶ୍ୱରକାରୀ ସହିରେ ଏ ଶୁଭକାର୍ଯ୍ୟର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୋର ପାରିଲେ ସେମାନେ ଯେ ସବଧାରଣାର ବିଶେଷ

ମୋକଦମାନ ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ଠି କରିବାକୁ ସମ୍ଭବ ହେବେ ।

ତେଣାରେ ରେଲବାଟ ଫିଟାଇବା ବାରଣ ବାଲେଶ୍ୱରବାରୀ କେବେ ଲେକ ରିପୋର୍ଟ ହୋଇଥିବାର ଦେଖା ଯାଏ । ବାଲେଶ୍ୱରରୁ କିମ୍ବା ପଡ଼ିପ୍ରେରକ ହିନ୍ଦୁପ୍ରେଟ୍ ଅଟକୁ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି କି ଏହି ରେଲବାଟ ସାରିମାନଙ୍କରୁ ସୁଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନାଥ ସତକ ବାଟେ ଯିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲା ଅଧିକୋଟ ଟଙ୍କାରେ ଏହା ହୋଇ ପାଇବ ଏବଂ ଶବ୍ଦକର୍ମ ଟ ୨୫ ଲେଖିଏ ଲାହ ହେବାର ଅଳ୍ପ ହେଉଥିଲା । ଏଥିକୁ ରତ୍ନ ଦର୍ପଣରେ ପାଠ କିମ୍ବା କି କୁମାରବେଜୁଣାଥ ଦେବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକା କୋଠିଠାରେ ଗୋଟିଏ କମିଟି ଏହି ବିଷୟରେ ବରିଥିଲା । ବିନ୍ଦିରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁବା ସଦ୍ୟମାନଙ୍କର ଅଳ୍ପପ୍ରାୟ ଏହି ରୂପ ହେଲା ଯେ ଜୀବନାଥ ସତକ ବାଟେ ରେଲ ହେଲେ ଅନେକ ତାଙ୍କ ଓ ଶାଖାନାମାନଙ୍କ ପତକ ଅବେବ ସେ ବାଟ ସୁନ୍ଦାରନବ ନିବର୍ତ୍ତ ଏଥି ପୋର୍ଟ୍ ଶୋଇଥା ବାଟେ ରେଲ ଫିଟାଇବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ସେତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ସମ୍ଭାବନାରେ କମିଟିର ବେଶନିଷ୍ଠି କର୍ତ୍ତର ପ୍ରକାଶ କରି ନ ସବାକୁ ଅମ୍ବେମାନେ ଅଧିକ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପାଇଁ । ବାଲେଶ୍ୱରକାରୀ ସହିରେ ଏ ଶୁଭକାର୍ଯ୍ୟର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୋର ପାରିଲେ ସେମାନେ ଯେ ସବଧାରଣାର ବିଶେଷ

ଧନ୍ୟବାଦର ପାତ୍ର ହେବେ ଏହା ବୋଲିବା
ବାକୁଳ୍ୟ ।

ଗତ ଅଷ୍ଟାଲୁ କିଣ୍ଠିରେ ବାଲେଶ୍ଵରରେ କେ-
ତେଣୁଡ଼ିଏ ମାହାଲ୍ ବାଜାଦାର ହୋଇଥିବାରୁ
ଆଇନମତେ ଲାଟରେ ଆସିଥିଲ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ
ପେ ସମସ୍ତ ମାହାଲ୍ ପୂର୍ବରେ ଅଛୋ ବାଜାଦାର
ହୋଇ ନ ଥିଲ କିମ୍ବା ଅଛେ ମାତ୍ର ଲାଟରେ
ଚଢ଼ି ଥିଲ କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ସେ ସମସ୍ତର
ଅଧିକାରକ ପ୍ରତି ଦୟା ପ୍ରକାଶ ପୂର୍ବର ବାଜା
ଟଙ୍କା ଦିଲି ନେଇ ଲାଟରୁ ମୁକ୍ତ ଦେଲେ ମାତ୍ର
ଯେଉଁ ମାହାଲମାନ ପୂର୍ବେ ଦୂର ତକ ଥର
ବାଜାଦାର ହୋଇ ଲାଟରେ ଚଢ଼ି ଥିଲ ତହିଁର
ଅଧିକାରିମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଦୟାର ପାତ୍ର ଜୀବ ନ
ହେବାରୁ କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ସେ ସମସ୍ତ ମାହାଲ୍
ଆଇନମତେ ନିଲ୍ଲମ କରଇ ଦେଲେ । ଏପରି
ନଅଗୋଟା ମାହାଲ୍ ନିଲ୍ଲମ ହେବାରେ ଦୂର
ମାହାଲକୁ ତହିଁର ଜମିବାରମାନେ କିମ୍ବୁ
ହଲେ କିନ୍ତୁ ଅପର ସାହଗୋଟ ପର ହାତ
ହୋଇ ଗଲା । ବାଲେଶ୍ଵର ସବାଦିବାହିକା କି
ପହିଁରୁ ଆମେମାନେ ଏ ସବାଦିଟ ଗହର କିନ୍ତୁ
ପରାର୍ଥ ବୋଲିଥିଲା କି ଏକିମାର୍କ କଲେକ୍ଟର
ହେବ ନ ଦେଇ ଅଧିକା କର୍ମକୁ ଦୂରିବା
ରୁହିଛି । କଲେକ୍ଟର ଆଇନ ଅନ୍ୟାରେ ବାର୍ଷିକ
କରିଅଛି, ଏବଂ ଯହାଳ୍ ପ୍ରତି ଘାହା ବଞ୍ଚିବର
ଦ୍ୱାରା ଅଛି ସେମାନେ କିମ୍ବେଳୁ କ୍ଷମାର ପାଇଁ
ଅଟନ୍ତି କିମ୍ବା ଦେଖାଇବାକୁ
ଅଶ୍ରୁ ଅଟନ୍ତି । ଆମେମାନେ ଅଶା କିମ୍ବୁ ଦେ
ବାଜାଦାର ଜମିବାରମାନେ ଏଥରୁ ଉପସ୍ଥିତ
ଦୀର୍ଘ ଲାଇ କରିବେ ।

କବିତାର ।

ଯୁଦ୍ଧବାନ ବିନାସକରେ କ୍ଲାନ୍‌ସାର
ଜୟ କରିପାରି ମର୍ତ୍ତ୍ଵ କରିବେଳାରେ
ସେ ସେହି ଜୟନ୍ତିତ କଲେ ଏହି ସହିତ ପ୍ରସଙ୍ଗ
ଆମ୍ବେମାନେ ଗତ ସଧାରଣେ ଲେଖିଥିଲୁ
କ୍ଲାନ୍‌ସାର ଛବି ନମିତ ଦେବିକ ସଥେଥୁ
ହେଲା । ଉପରଲେଖିତ ଜୟନ୍ତିତ ହାତର
ଆମ୍ବେ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏହି ଅମିରକୁ ଅନନ୍ତର
କୂର୍ମଚିର୍ଯ୍ୟାନେ ଗର୍ବମାସ ତାଙ୍କରଙ୍ଗ ପ୍ରାପ୍ତକାଳ
ରେ କାହିଁଲାଜ ପ୍ରଧାନ କଲେ ଏହି ସରଦାର

ମହିମୁଦ ହୋସେନଖାନ ଉକ୍ତ ନଗରର
ଭାର ଭବଣ ବଜାର ଶାନ୍ତିରମା କଲେ । ଉଚ୍ଚେ
ହେଲେବାଟୀ ଦିନାରୁ ଷୋଷିତ ପାତ୍ର
ସହି ହୀମିଖାନ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ ପିଣ୍ଡିନ୍-
ବୁଧେ ଦଶଲ ପ୍ରାପନ କଲେ । ସ୍ଵୀଂ
ଯୃତ୍ତିବଜାନ ଶର ମାସ ତା ୩୦ ଶଖରେ
ବାନାହାର ନଗରରେ ପ୍ରଦେଶ କଲେ ତାହାଙ୍କ
ପଦ୍ମଶଳା ପୂର୍ବ ଅଣଗାନ ଲେକମାନେ
କୁ ୫୫ ଜଗ ଫରସିବାନ ଏବଂ ଦକ୍ଷାକୁ
ସତକବାଟ ଦୂଷରେ ଦାଣି ପକାଇ ଥିଲେ
କିନ୍ତୁ ଏ ସମାବ ନିଅବ ବୋଲି କେହିଁ କହନ୍ତି
ସରଦାର ସମସ୍ତଙ୍କ ପଳାଇ ପାର ନାହାନ୍ତି ।
ସେତେବେଳେ ଅନ୍ତରଙ୍କ ବାହୁଦେଶନାମାନେ
ଦେଖିଲେ ସେ ଘରଗା ସରଦାର ସହନଦ
ହୋସେନଖାନଙ୍କ ହୀମ ସେମାନେ ପରିଷ୍କର
ହେଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କ
କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା କର ଯୃତ୍ତିବଜାନ ଏବଂ ସରଦାର ସହନଦ
ହୀମିଖାନ ଖେଳରେତେଲିଜିକୁ ପଳାଇ ଅଛନ୍ତି
କିନ୍ତୁ କାଳିଯତୁକୀନଙ୍କର ସବାଦ କିନ୍ତୁ କଶାନ୍ତି

ପୁରୁଷଙ୍କ କାନ୍ଦାଦାର କେଇ ତୁଳି ହୋଇ
ବସିବେ ଏମନ୍ତ ଅନୁମାନ ବେଳେ ନାହିଁ ।
ସେ ଅବଲମ୍ବନ କାନ୍ଦାଦାର ତଥାର ବିଶ୍ଵବେ
ଏହି ଆପଣାକଣ୍ଠାକର ରହୁ କାଶୀଅମାନକେ
ସେପରି ତାହାଙ୍କର ପଞ୍ଚକୁ ଅଧୁରୁଣ୍ଟ ତହିଁରୁ
ହୋଥ ହୁଅଇ ସେ ସେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ କାନ୍ଦାଦାର
ଜୟ କରିବେ । ଅମୀର ଅବଦୁର ରହମାନଙ୍କାନ
ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ମୁଖ କରିବେ ଏମନ୍ତ ବସି
କେହି ବିଶ୍ଵାସ କରୁ ନାହାନ୍ତି । ସାଧାରଣ ମନ୍ତ୍ର
ଏହିପରି ଜଣାଯାଏ କି ଅମୀର ସେମନ୍ତ କାନ୍ଦାଦାର
ର ଶତ ଦେଲେ ସେହିପରି କାନ୍ଦାଦାର ଶତ ଦେଲେ
କୁଣ୍ଡିଆଳ ସୀମାମଧ୍ୟରେ ନିର୍ମିନ୍ତ ହୋଇ ବସିବେ
ସେ ଏକବର୍ଷ ଅମୀରରୁ କର ମଂଗଳକ ବଦା
ନ୍ଦିତା ଏହି ଆପଣା କାନ୍ଦାଦାରରେ ପ୍ରକାଳିତା
ଅଭିଭୂତହୃଦୟ ପ୍ରାୟ ଅଥବା ଟଙ୍କା ସମ୍ପଦ
ବନ୍ଦିଥରୁଣ୍ଟ । ଏଥରେ ତାହାଙ୍କର ଅଳ୍ପେକଳରେ
ନିର୍ମାନ କୂଳିବିନ୍ଦୁ । ଏହାଙ୍କର ଅମୀରରୁ ଏହି
ପ୍ରଥ୍ୟୋକନ ନାହିଁ କେବଳ ଅର୍ଥ ଲାଭ କରିବା
ତାହା କରିଥିଲେ ତାହା ହେବେ ଏହାଙ୍କର
ବ୍ୟବସାୟ ବନ୍ଧ ସମଳ ହୋଇଥିଲୁ ବୋଲିବା
କୁ ଦେବ କାରଣ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏକ ବା
ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକୋଟିଟଙ୍କା ଲାଭ ସାଧାରଣ
ଗାୟର ବସନ୍ତ ଲାଭ ।

ଯୁଦ୍ଧବଜ୍ରାଳ ଅମ୍ବାର ହେଲେ ଉଠିଲା
ଗବର୍ତ୍ତମେଶ୍ଵର କହୁ ଆପଢ଼ି ନାହିଁ ଏହି ଏହି-
ପର ଶ୍ରିବ ବୋଲାଥିଲ କି କୃଷ୍ଣକଳ ଶାର
ଦ ପୁର ଅକମଣ ନ ହେଲେ ଅମ୍ବାଳ
ଗବର୍ତ୍ତମେଶ୍ଵର ବାହୁଲର ବନ୍ଦମୁଖରେ ସ୍ଵର୍ଗମେଷ
ଦିଲାଦିନ ନାହିଁ । ଯୁଦ୍ଧବଜ୍ର ଉଠିଲାକଳ କୁଳ
ଜଣା ଅଛୁ ସେ ମଧ୍ୟ ଏହାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କରିପୁ
ଦର ଅପଣା ଅଗାମୁ ବିଷଳ କରିବେ ନାହିଁ
ସେ ଶାଖମତେ ଉଠିଲାକଳ ସହି କୌଣସି
ଦୃଢ଼ ନ କରି ବାହୁଲ ଅକାର କରିବେ
ତେତେବେଳେ ଉଠିଲା ଗବର୍ତ୍ତମେଶ୍ଵର ବାହୁଲ
ସହି ସତ୍ତା କରିବେ ଏହି ସେମନ୍ତ ଅବଦୂର
ରହମନକୁ ପେନସନ ଦେଇଥିଲେ ସେହିପରି
ଯୁଦ୍ଧବ ଆଜକୁ ଦେବେ । ବୁଲି ଦୁଲି ଧରା
ସେହି କଥା ହେଲ ଲାଭ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ
ଅଳର୍ତ୍ତକ ସୁନ କରିବନ୍ଦୟରେ ସାଥର ହୋଇ
ଅମ୍ବାଳକୁ ଛାନ୍ତିନିତି କରିବାର କହିବାଲ
ପଡ଼ିଲା । ଏପରି ଯୁଦ୍ଧବ ଆଜକୁ ଆର କରିବ
ରଖି ଯେକଥନ ଆଜା ଦୃଢ଼ କରିବାର ପଥ୍ୟକୁ
ତୁ ତୁ ଆଜାକୁ ପଢ଼ ଦିଅ ଗଲେ ସେ ଅପା
ଅମ୍ବାରବୁନ୍ଦୁଷ କରିବା ନାହିଁ ବାବେ ଲାଇଗୋ

ବଙ୍ଗରାଜ ଦାତବ୍ୟ ଚିହ୍ନାଳୟ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ହକ୍କପେଟି ଥିଲେ ଅଛିଲୁ
ଦୁଇଅର ସହି ଧାଂତକଳୁ କି ବଜାଳାଳ
ମାନ୍ୟବର ସବୁ ଆସି ଉଡ଼ିଲୁ ସାହେବ ଅପ୍ରକାଶ
ଶାର ଅଧୀନସ୍ଥ ବଜାଳିରେ ଦାତରବ୍ୟ ଚିତ୍ତହାଲ
ଲୟାର ସମ୍ମାନ ଉଠା କରିବାକୁ ସବଳ
କରିଥିଲୁଣି । ଅଳ୍ପତଳ ତଳେ ସେ ଚିତ୍ତହାଲମ୍ବନ
ମାନ୍ୟବର ଅନ୍ଧା ଅନ୍ତର୍ବାକାନ ନମିତ୍ତ ତାଙ୍କୁର
ପେନ ସାହେବଙ୍କ ନିୟମ କରିଥିଲେ । ଏହି
ତାଙ୍କୁରିଷାହେବ ଅନେକ ଚିତ୍ତହାଲମ୍ବନ ସାହ
ଗରେ ଅନ୍ତର୍ବାକାନ କରି ପିଣ୍ଡାର୍ଟ କଲେ କ
ହେବେ ତାଙ୍କୁରିଷାହେବ ଟବା କିମା ଦେଇ
ଥିଲି ମାତ୍ର ଶ୍ରେଣିକର ସାହାଯ୍ୟ ଦେଇ ନାହିଁ ।
ଆଉ କେବେବେ ଶ୍ରୀନାନାନ୍ଦ ଦେବା ଟବା ବାଜ
ପଢିଅଛି ଏହି ସବ୍ରତମେଳି ଅଧିକା ଅବ୍ୟାପ
ଦେହଘରେରେ ତଥାର ସଥାଯୋଗି ଉପାଦାନ
ଦେଇ ନାହିଁ । ଆଉ କେବେ ସ୍ଵଲ୍ପ
ଦେବା ଟକା କେବଳ ଚିତ୍ତହାଲମ୍ବନ ତାଙ୍କୁର
ଏହି ଅନ୍ୟ କ୍ରକରି ପ୍ରତିପାଳନରେ କମଳ
ହୋଇ ଯାଇଥିଲି ଏହି ତାଙ୍କୁରିଷାହେବ ମିଥି
ତାଲିକାଗୁରୁ ଅଧିକା କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଇ ତ

ହୋଇ ଘରେ ବସିଥାଇଲା । ସେ ସମୟ ଜୀବଧ
ଦୁଃଖଲୋକଙ୍କ ସାହାଧ୍ୟ ନିମିତ୍ତ ଚିଦଶାଳମୂଳି
କଥା ମାଉଥାଇ ସେ ସମୟ କେବଳ ବଡ଼
ଲୋକଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିଥାଇଲା ।

ଦାତବ୍ୟ ଚିକିତ୍ସାଲୟର ଉପରରିକ୍ଷିତ
ଦୂର୍ମାନ ଯାହା ଡାକ୍ତର ପେନ ସାହେବ
କର୍ଣ୍ଣକା କରିଅଛନ୍ତି ଯାହା ଅମୃତାନନ୍ଦ ବିଦେ-
ଜନାରେ ନିଆଁ ନୁହଇ । ଅନେକ ସ୍ଥଳରେ
ଏପରି ଅନ୍ୟାୟ ବ୍ୟାପାରମାନ ବର୍ତ୍ତମାନ ରହି-
ଅଛି ଓ ଆମ୍ବେମାନେ ଯାହା ଦେଖି ସମୟରେ
ଦୂର୍ମାନ ହେଉଥିବୁ ମାତ୍ର ଏଥିରୁ ଏକବି
କଣ୍ଠାୟାୟ ଯେ ଦାତବ୍ୟ ଚିକିତ୍ସାଲୟମାନଙ୍କର
ପ୍ରକାର ତତ୍ତ୍ଵବିଧାରଣ ହେଉ ନାହିଁ ତେଣୁ
ଚିକିତ୍ସାଲୟମାନଙ୍କର ଏପକାର ଦୂର୍ଗତି ରହି
ଅଛି । ଯେବେ ଉଚିତକର୍ମରୂପମାନେ ଏସମୟ
ଦୂର୍ମାନ ସ୍ଥାପନ ଉପରେ କଟିନଦୁଷ୍ଟି
ରଙ୍ଗନ୍ତେ ଯାହା ହେଲେ ଏପରି ଦୁଆନ୍ତା ନାହିଁ ।
ଯାହାଦେଉ ଏତେ ଦିଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ଏହା
ଜୀବିତାରଲେ ସମ୍ବନ୍ଧ ବିଶ୍ୱାସ ଅଛଇ ଏବଂ ଏହା-
ଦ୍ୱାରା ସବସାଧାରଣ ଆଶା କରି ପାରନ୍ତି ଯେ ଏଣି-
କି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ଚିକିତ୍ସାଲୟମାନଙ୍କ ତତ୍ତ୍ଵବିଧା-
ରିକାର ବିହିର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବେ ମାତ୍ର ଦୁଃଖର
ଦୂର୍ମଧ୍ୟ ଯେ ସବୁ ଅସରି ଉତ୍ତଳ ସାହେବ ଏତେ
କରୁ ବିବେଳା ହୋଇ ଚିକିତ୍ସାଲୟର ଦୂର୍ମାନ
ଦେଖି ସେ ସମୟ ମୂଲ୍ୟାଧିକର ବ୍ୟବସ୍ଥା
କରିଅଛନ୍ତି । ଯାହାକୁ ମନରେ ଏହି କାବ୍ୟ
ଦୂର୍ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିବୁ କି ବହୁଫଳ୍ୟକ ପ୍ରକାର
ଅନ୍ୟ ମୋହାଦବା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡର ନିରାକ୍ତ
କର୍ମକର୍ମ କୁଦଳ ଏବଂ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ଚିକି-
ତ୍ସାଲୟ ସ୍ଥାପନ ପରରେ ଅସାଧ୍ୟ ସୁବିଧା
ଦାନ କରିବାରୁ ଏ ସମୟ ଦୂର୍ମଧ୍ୟ ହେଉଥିବା
ନାହିଁଲେ ଧନଲୋକଙ୍କର ସାଧୁ ଓ ପଶେବ-
ଦାର ଭାଙ୍ଗାରୁ ଯାହା ହୋଇ ନାହିଁ । ଏଥିଥାର
ଦେଖି ନିୟମ କରିଅଛନ୍ତି କି ଏଣିକି ବିନାମୂଲ୍ୟରେ
ନବର୍ତ୍ତମାନ ଚୌଣ୍ଡର ଚିକିତ୍ସାଲୟର ଅଗ୍ରଧ୍ୟ
ଦେବେ ନାହିଁ ଚିକିତ୍ସାଲୟରେ ନିୟମ ଥିବା
ଅଭିନ୍ଦୁର ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରହମାନଙ୍କୁ ବର-
ାଣ୍ସୁ କରି ଦେଲେ କେବଳ କଣେ ଲୋକୀଏ
ହାତୁବରଦାର ଭାଙ୍ଗିବ ଏବଂ ନୂତଳ ଚିକିତ୍ସା-
ଲୟ ସ୍ଥାପନ ପରରେ ଭାଙ୍ଗାଇ ହାତୀର ନାହିଁ ।
ଏଥକୁ ସନ୍ ୧୯୭୫ ସାଲର ଜମାର୍ଜିକୁ ଦେଖା-
ଯାଏମେ ଗବର୍ନ୍ଣମେନ୍ଟର ବିଷ୍ଟ ଦୂର୍ମାନ ଟକ୍କାବୁ
କରିବା କାହାର କାହାର ନେବର ଯାହା

କିନ୍ତୁ ଦୂଃଖ ନିବାରଣ ହୃଦେଶରେ ଗବହୁ-
ମେଷ ଦୁଇଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ କରିବାକୁ କୁଣ୍ଡିତ
ହେଉଅଛନ୍ତି ଏ ଦୂଃଖ କାହାକୁ ବୋଲାଯିବ ?
ଏମନ୍ତ ଶୁଭ୍ରତର ବିଷୟରେ ବୃପ୍ରଶାନ୍ତ ପ୍ରକାଶ
କରିବା ନିରାକୁ ଗର୍ଭିତକାର୍ଯ୍ୟ ଅଟଇ ଏବଂ
ଆମେମାନେ ଆଶା କରୁଁ କି ମାନ୍ୟବର ସର୍ବ
ଆସିଲ ଉତ୍ତରାଧିକ ପୁନର୍ବିନ୍ଦୁରୂପତଳ ତିକଣ୍ଠାଳୟ
ପଞ୍ଜାରୀୟ ଅପଣାର ମନ୍ତ୍ରକୁ ସଂଶୋଧନ, କରି
ସଂଶୋଧନ ହେବେ ଏବଂ ଅନ୍ୟାୟୁକ୍ତପେ ବ୍ୟୟ
ଲୁପ୍ତବର ଚେଷ୍ଟାଦ୍ୱାରା ଅପଣା ସଜ୍ଜରେ
କଳଙ୍କ ଲଗାଇବେ ନାହିଁ ।

ତଙ୍ଗାୟୁ ବନ୍ଧୁ ।

ଏ କର୍ଷ ନିମାନାନେ ବିଶେଷତଃ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଓ
ଚେତ୍ତରଣୀ ବଜ ଉନ୍ନତ ହୋଇ ପୁଲଥୂଳ
ବୁଦ୍ଧି ହେବାରେ ରତ୍ନ ହୋଇଅଛନ୍ତି ହୁଇଥର
ବରିରେ ତୁପୁ ନ ହୋଇ ଦୃଷ୍ଟିସ୍ଥାନର ବରିଲେ
ପୁରୁଷମାନଙ୍କରେ ନିମାନଙ୍କର ଥରେ ମାତ୍ର
ବିଶେଷ ବୁଦ୍ଧି ହେଉଥିଲା ଏବର୍ଷ ସେମାନେ
ଅପରାହ୍ନକ ଧାରଣ କରିଅଛନ୍ତି । ଆମେମାନେ
ଗର୍ଭସ୍ତ୍ରାଦରେ ନିମା କିଛିତ ବୁଦ୍ଧି ହେବାର ଯେ
ଲେଖିଥିଲୁଁ ତାହା କିଛିତ ବୁଦ୍ଧିରେ ଯାଇ ନାହିଁ
ଛାଠମୋତୀ ଫୁଁ ୭ ଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛାଠିଥିଲା ମାତ୍ର
ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଜ୍ଞାନାବାକ୍ଷର କିଛି ବିଶେଷ
ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା ଓ ପୁରୁଷନିଧାକୁତ ଧାରମା-
ନଙ୍କ ସୋଗେ କେତେ ଧୂନବ୍ୟାଗ ପ୍ରାଚିତ ହୋଇ
ଗଲା ଏ ମାସ ଭାଗ ରଖରେ ଯାତ୍ରପୁରୁଷମାନ
ଆସିଥିଲୁଁ ଯେ କିମ୍ବା ବାତ ବିଶେଷତଃ ଖାଲଜନ-
ମାନ ଜଳମଣ୍ଡଳ ହୋଇଥିଲା ଓ ସବ୍ୟ ସେ ବିବର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁଇୟ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ତ ୧୦ ନିମ୍ନ
ଅନ୍ଧକ କାଳ ପାରଲ ଜଳରେ ହୁତ ରହି ଥିବା-
ରୁ ଅଧିକାଂଶ ଯେ ସତ ସାଲଥିବ ବ ଯିବ
ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ । ଯାକିମୁହଁ ତବିକବ
ମଧ୍ୟରେ ସରଗଢା ଯାକିମୁହଁ ଓ ବର୍କୁପୁର ପ୍ରଗହା
ମାନଙ୍କରେ ବିଶେଷ କଣ ହୋଇଥିଲା ଓ ଦେ-
ତାର ପ୍ରକାମାନେ ସରକାରଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୟ ପ୍ରାର୍ଥ-
ନା କରିଥିବାର ଆମେମାନେ ଝାରିଲୁଁ । ସେମା-
ନିମ୍ନର ଅବସ୍ଥା ଜଦକୁ କବ ସେମାନେ ସାହା-
ଯାଇଥାତ୍ ହୋଇଥିଲେ ସେ ପରିରେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କରିବାର ଉପର । ଜଗତ୍ପିର୍ବିଦ୍ଧ
ମୁହଁ ଅନ୍ଧକରେ ଅଳକା ନିମାର ବବରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ଛାଠମୋତୀ ଧାର ହୋଇ ଅନେକ ମହିଜାର
ପାରଲ ଅଧିକାଂଶ କିମ୍ବା ହୋଇଥିଲା ।

କେନ୍ଦ୍ରପତି ତତ୍ତ୍ଵଜଗରେ ୨ ସୂଚି ମୁଣ୍ଡ
ବନ୍ଧୀର ବୃଦ୍ଧିନ୍ତ ଅବଗତ ହୋଇ ଦୁଃଖିତ
ହୋଇଥାଏ । ୨ ସୂଚି ବନ୍ଧୀରେ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଓ
ବୈଶରଣୀ ଓ ଶ୍ରୀଷ୍ଟା ଗର ତା ୨୭ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଓ ମହାନଦୀର ଶାଖାମାନ ତା ୨୭ ରଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବଢ଼ି ଶୁଦ୍ଧିବାର ଆମ୍ବୁ ହେଲା ଓ ପ୍ରଥମବନ୍ଧୀ
ଅପେକ୍ଷା ଏ ବନ୍ଧୀ କେବଳ ଅର୍ଦ୍ଧପୂର୍ବ ଉତ୍ତା ଥିଲା
ତୁମ୍ଭୁ ବନ୍ଧୀ ସେଠାରେ ତା ୨୮ ରଖରେ ହୋଇ-
ଥିଲା ଓ ପ୍ରଥମବନ୍ଧୀ ଅପେକ୍ଷା ଦୁଇପୂର୍ବ ଉତ୍ତା
ଥିଲା । କଟକରୁ ଜଣେ ପିଆଦା କନିକା ଯାଇ-
ଥିଲା ସେ ପଞ୍ଚମୁଣ୍ଡେଇରେ ଏ ମାତ୍ର ରାତ୍ରିରଖରେ
ପଦ୍ମହ ଦେଖିଲ ସେ ସତ୍ତକ ଇତ୍ୟାହ ସବୁ
ଜଳମନ୍ତ୍ରହୋଇଥାଏ ସେ ପ୍ରଦେଶ ଜଳଧ ଭୁଲି
ହୋଇଥାଏ । ସେ ଧର ନ ପାଇ ସେହି ପ୍ରାନକୁ
ଫେର ଆସିଲ । ଥାଳିପୁର ବନ୍ଧମାନଙ୍କରେ ନଥ
ଗୋଟି ପାଇ ହୋଇଥାଏ ଓ ଥାଳିର ପାଠବିଲ
ଦ୍ରୁଦ ପାଳିଥାଏ ବୈଶରଣୀ ଓ ଶ୍ରୀଷ୍ଟା ମଧ୍ୟରୁ
ତୁମ୍ଭେଶ୍ଵର ଅବସ୍ଥା କରୁଥ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ବୁଦ୍ଧକୁ
ଅଟଇ । କେନ୍ଦ୍ରପତାର ଜୟମେଜଞ୍ଚିର ଗୁପ୍ତ
ସାହେବ ପୁନର୍ବାର ଏ ସମସ୍ତ ପ୍ରାନ ନର-
କାରେ ତୁମର କରିଥିଲେ ସେ ଆପଣା ଇନ୍ଦ୍ରକାର
ଅବସ୍ଥା ସୁକଷ୍ମରେ ସଂଦର୍ଭନ କରିବା ସକାଶେ
କାର୍ଯ୍ୟକ ଶ୍ରମ ଓ କଣ୍ଠଶ୍ରମକାର କରିଅଛନ୍ତି ଏହା
ପ୍ରଶଂସନୀୟ ଅଟଇ । ତାଙ୍କ ଇନ୍ଦ୍ରକାରେ
ଅନେକ ପ୍ରାନରେ ଶାରଧ ପାଥର ସମ୍ମର୍ତ୍ତୁରୁପେ
ନାହିଁ ହୋଇଥାଏ । କରିକାରେ କେବରା ଓ
କଳହୀପର ଧରି ବିଶେଷ କରିଗୁପ୍ତ ହୋଇ-
ଅଛି ମାତ୍ର ସେଠାରେ ପାଇ ଭାଙ୍ଗି କାହିଁ । ଅଳି
ବାରୀ କାମମା ଓ ହାମୁଣ୍ଡାରେ ଶକ୍ତିଗୋଟୀ
ଦର ସମ୍ମର୍ତ୍ତୁରୁପେ ୨୬୫ ଗୋଟିଏବ ଆଣିକ
ନାହିଁ ହୋଇଥାଏ । ଏହିମଧରେ ଥାଳିରେ ସବା-
ପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଦର ଭାଙ୍ଗି ପାଇଥାଏ । ଥାଳି
ପ୍ରଗନ୍ଧାମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଅବଧ ଉତ୍ତା ପାଇ
ନାହିଁ ପରମାନନ୍ଦର ଅବସ୍ଥା ଅତି ଶୋଗନୀୟ
ଅଟେ । ଗୋରୁମାନେ ଗୁହାଲରେ ବନୀ ହୋଇ
ଇହ ଅଛନ୍ତି ବରିବାକୁ କା ପଦାରେ ଠିଆ
ଦେବାକୁ ପ୍ରାନ ନାହିଁ । ବଜାପରିର ଛଣରେ
ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣଧାରଣ ମାତ୍ର ହୋଇଥାଏ ।
ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ଅବଶେଷରେ
ନାଗଙ୍କ ପାଇବାକୁ ସମବ ।

ପ୍ରକାଶନେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରୁଥିଲୁ ମାତ୍ର
ଯାଇମାନ ଭାବରେ ବନ୍ଦ ନ ଗଲେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ
କରି କର୍ମଧରେ ଅନ୍ତର ନାହିଁ । ଯାଇମାନ

କୁଳ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧ ୯୯
୨ ୯୯

ଶା ୨୦ ଇଣ ମାହେ ଅରଷ ସଙ୍କଟ ମେଲେ ନିର୍ବିହା । ମୂଁ ବୃଦ୍ଧି କି ୨୨ ମହ ଶ୍ରୀମତୀ ଶାର ପଦମାର

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୫୯
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟବେଳେ ବର୍ଷକୁ ଟ ୨୯
ମଧ୍ୟମଧ୍ୟରେ ଜାବମାସକ ଟ ୫୫

ମହାମାନ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜ୍ଞାନେରଲ ଲତ୍ତରପନ-
କର ଆଗମ ଗସ୍ତ ସମ୍ବର୍କରେ ଏହପରି ବନୋ-
ବସ୍ତୁ ହୋଇଥାଏ କି ସାହେବ ମହୋଦୟ ନବ-
ମର ମାସ ତାରଖରେ ସିମଳିତାରୁ ସାହା କର
ଧର୍ମପର ଏବଂ ଅଗ୍ରାକୁ ବାଟେଶ୍ଵାର ରଖେ ଦିନି-
ରେ ପହଞ୍ଚିବେ । ତାହା ଅରଦିନ ଆଗାକୁ ଥସି
ଦେଖାରେ ଏକ ସପ୍ତାହ ରହିବେ । ଶା ୧୪ର-
ଅରେ ଆଗାକୁ ବାହାର ମଧ୍ୟ ଲୟୁଷ୍ମର ବର-
ତ୍ତୁର ଅଜମୀର ଏବଂ ତିଗୋର ଶତମାନ
ଦମଣ କର ତା ୨୫ ରଖିରେ ଆଗାକୁ ଫେର
ଅଛିବେ ଏବଂ ତା ୨୭ ରଖିରେ ଆଗାକୁରୁ
ବନାରଷ୍ଟର ଯାତ୍ରା କରିବେ । ଦିନମର ମାସ
ତା ୯ ରଖିରେ ବନାରଷ୍ଟର ବାହାରବେ
ଏବଂ ତା ୧୦ ରଖିରେ କଲିକତାରେ ପବେଶ
ହେବେ । ଉପର ଲିଖିତ ତାରଖମାନ ଏ ତାରକୁ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇପାରେ । ମହାମାନ୍ୟ ମହୋ-
ଦୟକୁ ଆଗାରେ କୌଣସି ଦରିବାର ବର
ବାର ଲାଗୁ ନାହିଁ ।

କଲିକତାରେ ପହଞ୍ଚିବା ଉଦ୍‌ଦୃ ମହାମାନ୍ୟ
ମହୋଦୟ ରଜନୀ ଦମଣ କରିବାକୁ ଯିବେବେଳ
କେହିଁ ସମ୍ବଦ୍ଧ କରନ୍ତି ।

କଲିକତା ନଗର ଭାରତବର୍ଷର ଶକ୍ତିଧାରୀ
ଏବଂ ପ୍ରଥାନ ବନିଜ୍ୟଧୀନ ବୋଲି ଗର୍ଭକାଳ
ଜ୍ୟାତି ଲଭିଥିଲା । ଏଣିବ ଦେଖାଯାଏ ଯେ
କଲିକତାରେ ଟେକ ଥାର ରହିଥିବା ନାହିଁ ।

ଯେବେଦନକୁ ସିମଳ ଏବଂ ବାର୍ଜିଲିଂରେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖମାନେ ବସନ୍ତ କଲେ ତେବେଦନକୁ
କଲିକତା ଶକ୍ତିଧାରୀ ବୋଲି ବୋଧ ହେଉ ନାହିଁ
କାରଣ ବର୍ଷରେ ଜିନମାସ ସୁଦ୍ଧା ଭାରତବର୍ଷର
ଶକ୍ତିତନ୍ତ୍ର ଏଠାରେ ଅବସ୍ଥାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।
ଏଣେ ମଧ୍ୟ ଏବଂ ଉତ୍ତର ଭାରତବର୍ଷରେ ବେଳ
ବାଟ ବିଶ୍ୱାର ହେବାରୁ ବାର୍ଜିଲିଂ ବାର୍ଜିଲିଂ ବିଶ୍ୱା-
ରେ ବମେର କଲିକତାକୁ ପରିରେ ପକାଇ
ଦେଇଥିଲା । ଫୁଫେ ମିଳିପୁର ଏବଂ ପଞ୍ଜାବର
ପ୍ରଥାନ ନଗରମାନଙ୍କର ଉତ୍ତରଗଂଧର ଦ୍ରବ୍ୟ ସର୍ବ
କଲିକତାକୁ ଅସୁଧାର କିନ୍ତୁ ବଜାପୁରାଜା ବେଳ
ବାଟ ପିଟକାରୁ ସେ ସମସ୍ତ ପରିବାହରେ
ବମେରକୁ ଯାଇଥାଏ ଏବଂ ବମେରାରୁ
ଭାରତେ ପରିପରା ଜାହାଜବଜା ଭାରତୀ ଶକ୍ତି
ବାରୁ କଲିକତାର ମହାଜନମାନେ ପ୍ରକାଶ
ବ୍ୟବସାୟ କରି ଘାରୁନାହାନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ କଲି-
କତାର ମହାଜନ ଓ ବରିଯୁମାନେ ରଖିଲାଣ୍ଡିଗୁ
ବେଳବେ ଏକଟିକ ନିକଟରେ ଦତ୍ତାତ୍ରେଣ
କରିବା ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଶ୍ରୀଏ ଦରଖାସ୍ତ କରି
ଅର୍ଥାତ୍ । ବମେରକୁ ସେ ସମସ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟ ରେଳ
ବାଟେ ଯାମାନୀ କରେ ଉପିର ମାସିଲ କଲି-
କତାକୁ ଯାଗାସ୍ତ କରିବା ପ୍ରକାଶ ମାସିଲ
ଅପେକ୍ଷା ଜଣାଇଲା । ଏହି ଅସମତା ଜଣି
ଦେଲେ ଦରଖାସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କୁଳକ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସମାନେ ବମେରକୁ ଉଠିଯାଇ ସେ
ତାରେ କାରିବାର କରିବେ । ଆମ୍ବେମାନେ

ଅନୁମାନ କରୁଥିବାକୁ ବମେର ଭାରତବର୍ଷ-
ର ପ୍ରଥାନ ବାର୍ଜିଲିଂ ସ୍ଥାନ ହେବାର ବାହାର
ସ୍ଥାନବିବ ଅବସ୍ଥାର ଯୋଗୁ ଏ ଫଳ ଫଳକ
କେହି ତାହା ନବାରଣ କର ପାଇବ ନାହିଁ ।

ସବୁ ନିମାନେ ବଡ଼ ଉନ୍ନତି, ବୃଦ୍ଧି
ହେବାରେ ବରତ ହେଉ ନାହାନ୍ତି । ଗତ ସ୍ପାତ
ବୁନ୍ଦୁ ମହାମାନ ଓ କାଠିଯୋତ୍ତା ବରିବାର
ଆମ୍ବ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ମଙ୍ଗଳବାର କାଠ-
ଯୋତ୍ତାରେ ଫୁ ୨୯ ଟ ଜଳ ହୋଇଥିଲା
ସେହି ଦିନ ଶତବାର ଆମ୍ବ ହେଲା । ଏହା
ଏ ଥି କିମାର ଅଟକ । ଏହିରେ ତିନିଟି ଉ
ପୁଷ୍ଟକଲାରେ କିନ୍ତୁ ଏକ ହୋଇଥାଏ । ଦାର-
ବାଟେ ପୁନରାବ୍ଦ ଜଳ ବିଳକୁ ଯାଇ ଫସନ
ଦତ୍ତାତ୍ରେ ଦେଲା । ଏକ ମାସ ହେଲା ନିମାନେ
କମାଗର ଗୁରୁଥର ଦୃଢି ହୋଇ ମାସିଦ୍ୟକାଳ
ଫସନକୁ କୁଣ୍ଡାର, ବିଝିଲେ । ଏପରି କେବେ
ଦେଖା ନ ଥିଲା । ଶୁଣିବାରେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଖାଲ ଜମି ସବୁରୁ ବନ୍ଦା ଜଳ ବାହାରମାନ
ନାହିଁ । ଗୁରୁଥ କଷ୍ଟପୁ ଦେ ଏଥର ବୃଦ୍ଧିଶାଖା
ଓ ବୈତରଣୀ ଦୃଢି ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ଆମ୍ବର ଅନ୍ତରୁ ପଢ଼ାନ୍ତା ।

ପ୍ରକାଶ କିମି ବନ୍ଦାରେ ସରଗତ୍ତା ପ୍ରଗତାରେ
ସମାପ୍ନେୟ ଅଧିକ କଷତ ହୋଇଥାଏ । ସେପରି
ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ନାହିଁ ହୋଇଥାଏ
ଓ ୨୫୭ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ନାହିଁ ହୋଇଥାଏ
ଓ ୨୫୭ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ନାହିଁ ହୋଇଥାଏ । ସାଜ-

ସୁର ପ୍ରଗଭାରେ ଗୋ ୪୭୦ ଟା ଖେଳାସରେ
ଗୋ ୩୫୬ ଟା ମଧୁପୁରରେ ଗୋ ୫୨୭ ଟା
ଆଲିଚିରେ ଗୋ ୧୭୬ ଟା ଓ ଅକ୍ଷୟାନ୍ତିଯ ପ୍ରଗ-
ଭାରେ ଗୋ ୧୨୦ ଟା ସବୁକା ଗୋ ୨୫୫
ଟା ଦୂର ଯାଜିମୁର ସବୁତିକଳନ୍ତି ଲକ୍ଷାକାରେ
ଶବ୍ଦ ଯାଇଥିଲା । ଏହା ଅଛି ତାଙ୍କମାତ୍ର
ଅଟଇବା ପରିବ ଦୁଇପଣଶ୍ରୁ ବାରପଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ନିଷ୍ଠୁ ହୋଇଥିଲା ଅବେଳା ପ୍ରାକରେ ଅଧିକ
ହୋଇପାନ୍ତି । ସରଗଭାରେ ବିଶେଷ ଧାନ
ହୁଅଇ ଓ ଅକ୍ଷୟାନ୍ତି ପ୍ରଗଭାକୁ ସେଠା ଧାନ
ଉପାନି ହୁଏ । ସେଠାର ଏପରି କଣ୍ଠ ଅକ୍ଷୟାନ୍ତି
ପ୍ରାକାନ୍ତି ମଧ୍ୟ ବାଧିବ ।

ରମ୍ବା କରିବାକୁ ଅବିବେ ପ୍ରିଯ କର ପାରୁ
ନାହାନ୍ତି । ସାହା ହେଉ ଯେବେ ତାହାକୁର
ସେନା ତାହାକୁର ସଂଶେଷରେ ଅଟଳ ରହିବେ
କେବେ ସେ ଅପଣା ଭ୍ରଗ୍ୟକୁ ସଜ୍ଜାତ ନେଇ
ସାରବେ । ଅମ୍ବୋମାନେ ଅନମାନ କରୁ ଏକଥା
ଅମୂଳକ ନୁହର ଏବଂ ଯୃଦ୍ଭବଶାନ କାହାକୁର
ଅଗ୍ରଧର ହେବା କାରଣ ସେମନ୍ତ ରହିବୁ
ଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହା ରହିଛି ହୋଇଥିବାରୁ
କଣା ସାଏ ସେ ତାନାରରେ ଅର ଥରେ
ସୁନ୍ଦର ହେବ । ଯୃଦ୍ଭବଶାନ ଆପଣା ସେନାଙ୍କ
ଦଳ ପୁଣ୍ୟ କରୁଥିଲୁଛି । ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଥାଣ-
ଭୂଷ ଦେବନ ଦେଉଥିଲାନ୍ତି ।

କରନ୍ତେ । ବାସୁବରେ ସେମାନେ ଦେବିର
ବଜିହଳ୍ପିର ଅନ୍ତରେଖରେ ଅଛ୍ୟନ୍ତ ଯତ୍ତରୁ
ସହି ଦାଗ ଧରିବା ଦିଗ୍ବୟରେ ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଡ
ବର୍ମର୍ସାଙ୍କ ସାହାୟ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଯେବେ
ବିଶ୍ଵରୁ କେତେଷୁତ୍ତେ ଦାଗ ବାହାର ଗଲେ
ସାଜାମାନଙ୍କର ପକ୍ଷକରେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରାୟୀ ମତି
ହୃଥକ୍କା ରେବେ ଅବଶ୍ୟ ଚର୍ଚିର ପ୍ରତିବାଦ
କରିଥାନ୍ତେ । ଅମୃତାନନ୍ଦର ଦୃଢ଼ବିଜ୍ଞାନୀ
ଯେ ସାଜାମାନେ ଏକାନ୍ତ ବଜିହଳ୍ପି ଏହି ଦୃଢ଼ବିଜ୍ଞାନର
ବଶକର୍ତ୍ତ୍ତ୍ଵ ହୋଇ ଅପଣା କଙ୍ଗଳରୁ ଶୁଭେ
ଦାଗ ଧରିଲୁ ଦେଇ ଥିଲେ । ଏଥରୁ ଏମନ୍ତ
ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହୋଇ ନ ପାରେ ସେ ଆପଣା ଗଜା
ର ହସ୍ତିକ ଭୂପରେ ଗଜାକର ଅଥକାର କାହିଁ
କେବଳ ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଡଙ୍କର ଅଛି । ଏତେବେଳେ
ସୁକା ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଡଙ୍କ କୌଣସି ଗଜାର ଏକକାରୁ
ଦାଗ ଧରିବାକୁ ଉଚ୍ଚା କଲେ ସେ ଗଜା ଆପଣି
କରିବାର ତେଣିକ ଆର ଅନନ୍ତ ସହି ଚର୍ଚି
ରେ ଯୋଗ ଦେବେ । ବିନ୍ଦୁ କୋଣସି ଗଜାର
ଏକକାରୁ ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଡ ଉଚ୍ଚାମରେ ଦାଗ ଧର
ଅଣିବା ଏହି ବିଥା ଏହି ସେ ଗଜାକୁ ଦାଗ
ଧରିବାକୁ ନିଷେଧ କରିବା ଅଛି ଏକ କଥା
ଏହି ନିଷେଧ ଅଣାଟା ଗଜାମାନଙ୍କ ବାଧ୍ୟଥିଲୁ
ଏହି ତାହା କୋଣସି ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଆଜିହାନ୍ତି
ହୋଇ ନାହିଁ । ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଡ ଭୁଲ ହୋଇ
ଝଣ୍ଟିଏ ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ଗଜାମାନଙ୍କ
ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଦେଲେ ଏହି ଗଜାମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ କେହିଁ ପ୍ରତିବାଦ କରିଥିଲେ ଦେଖିବା
ରୁ କିମ୍ବା ମାତ୍ର ମାମାଂସା ନ କର ଭୁଲ
ନିୟମାନ୍ୟାରେ ଅର୍ଥଦର୍ଶ ଆଦାୟ କରିବାକୁ
ପଥ୍ର ଦେଲେ । ଏପରି କିମ୍ବା କଥାଯୁଗେ
କିଏ ହତାଶ ନ ହେବ । ଆମେମାନେ ବୋଧ
କରୁଁ ଗଜାମାନେ ନିୟମିତ ଭୁଲେ ପ୍ରତିବାଦ
ଦେଲେ ଦୃଢ଼ବାର୍ଦ୍ଦ ହେବେ ।

ଏ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଲେଖିବା କାଳରେ ଗାରେ
ପାଦଶାମ୍ଭାଷ୍ୟ ଦେଶର ଶାସନ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଆସାନର ତଥା କର୍ମଶାକର ଗତ ମାସ ଜାତ ଜାତ
ରେ ଯେଉଁ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି
ତହୁଁର ସମେତ କବକବିତା ତେଜନାୟପରେ ପଠି
କଲୁଁ । ତହୁଁରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଲେଖା ଅଛି କି ମୂଲ୍ୟ କମ୍ପେଟାରର ସହିତ
ବେଳେ ଲଙ୍ଘନରେ ହାତ ଘିକାଇ କରିବା
କିମ୍ବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହିପରି ରହିବା ହେଲା କି
କେମାନେ ଟ ୫୨୦୦ ଟଙ୍କା ନଗଦ ବନ୍ଦିପରିବା

ପାଇବେ ଏବଂ ନ ଶ ମର ହାତ ମାହାଲ
କାହାଙ୍କୁ କିନା କରରେ ପଣ୍ଡା ଦିଗ୍ଧାଯିବ । ଏଥ-
ରୁ ରଜାମାନେ ଦେଖିବେ ସେ ଗର୍ଭମେଘ
କାହାର ଅଧିକାର ଅନ୍ୟାୟ ଚୂପେ ଲୋପ କର-
ବାକୁ ଛାଟା କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ବଙ୍ଗଲାର କେନ୍ଦ୍ର ଶାସନ ।

ବଙ୍ଗପ୍ରଦେଶର ଜେଳମାକଳରେ କରିଥାଳି
ପ୍ରତି କିଣ୍ଟର ବ୍ୟବହାର ଦେଉଥିବାର କଥା
ପାର୍ଲିମେନ୍ଟର ଜ୍ଞାଣ ମେମର ଓଡ଼ିନେଲ ସା-
ହେବ କମଳସ୍ତ ସବୁରୁ ଜଣାଇବାରୁ ବାହା
ଯୋନି ବଜ ଆନୋଳନ ଲୁଣିଅଛି । ଉଚ୍ଚ
ବିଷୟ ପ୍ରଥମରେ ବମେଲର ଏକ ସବାଦପଥ-
ରେ ବାହାରିଥିଲା ଏବ ସେଠାରୁ ପାର୍ଲିମେନ୍ଟ
ସମ୍ବରେ ବାହା ଉପରଲିଖି ମେମରଙ୍କ ଯୋଗେ
ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ଭାରତବର୍ଷର ନାନା ସବାଦ-
ପତ୍ରରେ ଏଥୁ ସଖକରେ ମାଗମତ ବାହାରୁ-
ଅଛି ଏବ ବଙ୍ଗଲା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଞ୍ଚଙ୍କୁ କେହିଁ
ଦୋଷ ଦେବାର ଦେଖି ବଙ୍ଗଲା ଜେଲ
ସମ୍ବର ଜନଶୈଳୀର ଜେନରଲ ଲେଥକୁଳ
ସାହେବ ଆପଣା ସଂପାଦ ଏକ ଧରିଦ୍ଵାରା ବିଜ୍ଞ-
ାପର ଟାଇମସ ପଢିକାରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଇଛି
ଏବ ତହଁ ର ପ୍ରକଳିପି ଇଣ୍ଡିଆର ଜେଲିନ୍ସ୍ୟୁ-
ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଇ । ତହଁରେ ଲେଖା
ଅଛି ବି ବଙ୍ଗଲା ଜେଲ ସମ୍ବର ସୁର୍ଯ୍ୟ ସଖ୍ୟା
ଫୁରତବର୍ଷରେ ସବୋତ ନିର୍ମଳବାରଣ ବଙ୍ଗ-
ଲାରେ ସଳ ୧୭୮୮ । ୨୫ । ୮୦ ଏହ ଭାବ
ବର୍ଷରେ ମୃତ୍ୟୁ ସଖ୍ୟା ପ୍ରତି ଦକ୍ଷାର ସଥାକମେ
ପାଇଥାଏ ଅଟେ କାନ୍ତି ବମେଲରେ ୧୫
୧୯ । ୧୯୭ ପଞ୍ଜାବରେ ୧୦୫ । ୧୦୩ ।
୧୦୭ ଏବ ମାନ୍ଦାଜିରେ ୧୭ । ୧୭ । ୧୯
ହୋଇଥାଇ ଅତେବ ଏକା ବଙ୍ଗଲାର ମୃତ୍ୟୁ
ଦଶ ଦେଖି ପାର୍ଲିମେନ୍ଟରେ ଏତେ ଉଚ୍ଚବିଭକ୍ତ
ହେବାର କାରଣ କିଛି ଦୂରା ଯାଉ ନାହିଁ ।
ତଥାତ ବଙ୍ଗଲାର ମୃତ୍ୟୁ ସଖ୍ୟା ଯେ ଅଥବା
ନିର୍ମଳ ଏମନ୍ତ ବୋଲିଯାଉ ନାହିଁ । ସଳ
୧୭୮୮ ସାଲ ଏବ ତହଁ ପୂର୍ବ ପନ୍ଦର ବର୍ଷରେ
ବାରିବ ମୃତ୍ୟୁ ସଖ୍ୟା ୫୮ ରୁ ଅଥବା ହୋଇଲା
କୁଳ ସଳ ୧୭୯୫ ରେ ୨୫ ଏବ ୧୮୦୦ ରେ
୧୯ ହେବା କାନ୍ତିକରେ ଅସାଧାରଣ ଘଟନା
ଅଟେ ଏକ ବହଁର କାରଣ ଅନୁସରାକ କରି-
ଗା ଅତିକ୍ରମ ଥବାଶ୍ୟକ । ତାକୁର ଲେଥକୁଳ
ବାଦେକ ବୋଲନ୍ତି ତ ସେ ଏପରି ଅସାଧା-

ରଣ ମୃଦୁ ସଖୀ ଦେଖି ତହିଁର କାରଣ ଅନୁ-
ସନ୍ଧାନ କର ଜୀବିଲେ ସେ କଇବାକୁ ପୂର୍ବ-
ଠାରୁ ଭଣା ଖାଇବାକୁ ଦିଯୁ ଯାଇଥିବାରୁ
କଇବାମାନେ ଶୁଣି ମର ଗଲେ । ଅନ୍ତ ଖାଦ୍ୟ-
ର ଫଳ ଦେବ ଉପରେ ହଠାତ୍ ପ୍ରକାଶ ପାଏ
ନାହିଁ ତାହା କମେ ଦେବକୁ ଶାର୍ପ କର
ମୃଦୁ ପଟକା କରଇ ସୁଭରଂ ଥଳ ସମୟ
ମଧ୍ୟରେ ତାହା ଜଣା ଯିବାର ଦୁଃଖ ଥିଲେ
ବିନ୍ଦୁ ସେ ସନ ୧୮୭୯ ସାଲର ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରସ୍ତୁ
ତ କରିବା କାଳରେ ଯେମନ୍ତ ଏ କଥା ଜାଣି
ପାଇଲେ ତେମନ୍ତ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟଙ୍କୁ ଜଣାଇବାକୁ
କରିବାକୁ ଅହାର ଦୃଢ଼ କରିବାର ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ
ଏବ ସନ ୧୮୮୮ ସାଲରେ ମୃଦୁ ସଖୀ ଭଣା
ପଡ଼ିଲୁ ଏବ ଚଳିବ ଦର୍ଶ ଥାବୁର ଭଣା ପଡ଼ିବ ।
ଆହାର ଭଣା କରିବାର ଆଜ୍ଞା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟ
ବିଜ୍ଞାନ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । କଇବାକୁ ଅହାର
ପ୍ରିର କରିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟ ଇଣ୍ଡିପ୍ା ସନ
୧୮୭୭ ସାଲରେ ଏବ କଟିଛି ବସାଇଥିଲେ
ସେ କମିଟୀରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶର ଜ୍ଞାନ
ଭାବାରକମାନେ ମେମର ଥିଲେ ମାତ୍ର
ବିଜ୍ଞାନ ଜ୍ଞାନର ପରି ସମର୍ଥନ କରି-
ବାକୁ କେହି କ ଥିଲେ । ଭକ୍ତ କମିଟୀ
କଇବାକୁ ଖାଦ୍ୟ ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗ୍ରାୟ
କଲେ ବିଜ୍ଞାନର ଜ୍ଞାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାହା
ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କରିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟ ଇଣ୍ଡିପ୍ା
ଆଦେଶ ଦେବାରୁ ବିବନ୍ଦୁଧାର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା
ଏବ ତହିଁରେ ଉପସ୍ଥିତି ଘୋରନ୍ତାଯୁ ଫଳ
ଫଳିଲ ଅଛଏବ ଦେଖା ଯାଏ ସେ ବିଜ୍ଞାନ
ଜ୍ଞାନର ଅଧିକ ମୃଦୁ କମିଟୀ ବିଜ୍ଞାନ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଷ୍ଟ ଦାସୀ ନୃତ୍ୟ ତାହା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟ ଇଣ୍ଡିପ୍ା
କର ବ୍ୟକ୍ତ ଜ୍ଞାନର କରିବାର ଅଳକା ଇଚ୍ଛାରୁ
ଜାଇ ହୋଇଥାଏ । ଏବ ବିଜ୍ଞାନ ଗବର୍ଣ୍ଣମେ-
ଷ୍ଟଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବାରୁ ହେବ ଯେ ତହିଁର
ମନ ଫଳ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ କରିବା ମାତ୍ରକେ ଉପସ୍ଥିତ
ପଢ଼ିବିଧାନ କରିଥାଏ ।

ପେତ୍ର ସମୟରେ କରିଦାମାନଙ୍କୁ ଅଳ୍ପ ଆହା-
ର ଦୟା ଯାଇଥିଲ ସେହି ସମୟରେ ସେମା-
ନଙ୍କୁ ବେଢାଦାର ଦଣ୍ଡ ଅଧିକ ଅରିମାଣରେ
ଦୟାମାଲ ଖୁବାରୁ ମୃଦୁର ବାଟ ଆନ୍ତର ପର-
ଶୁତ କର ଦୟା ଯାଇଥିଲ କିନ୍ତୁ ବଜଳା ଗବ-
ର୍ତ୍ତମେଘ ବାର୍ଷିକ ଭାଇକାରୁ ଯେମନ୍ତ ଭାବୀ
ଅବଳକ ଦେଲେ ଭେମନ୍ତ ଭାବୀର ପ୍ରତିବିଧାନ
ମଧ୍ୟ କଲେ ସୁଲଭମ୍ ବେଢାଦାର ଦଣ୍ଡ ଏବେ

ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜଣା ହୋଇଥିଲା । ଅଛଏବ ବଜାଳା-
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ କଇଦାଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଷ୍ଠୁର ବ୍ୟବହାର
କରିବାର କୌଣସିରୁପେ ବୋଲା ଯାଇ ନ
ପାରେ । କଇଦାଙ୍କର ସେ କିନ୍ତୁ କଞ୍ଚି 'ହୋଇ-
ଥିଲ ତାହା ସମ୍ମତ ବିଦୂରଙ୍କ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ
ସେ ସୁଲେ ଏ ବିଷୟରେ ପାଲିମେଘର ଦୁଷ୍ଟ
ପତ୍ରଥିଲ ସେ ସୁଲେ ଦବିଷୟତକୁ ଆଉ ଏପରି
ଧାର୍ତ୍ତବ ନାହିଁ' ଏମନ୍ତ ଅନାୟାସରେ ବୋଲ
ଯାଇ ପାରେ । ଶାସ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିନେଲ ସାହେବ
ଏ ବିଷୟ ପ୍ରତି ପାଲିମେଘର ମନୋଯୋଗ
ଆକର୍ଷଣ କରିବାକୁ ଗୋଟିଏ ମହାବୁ କର୍ତ୍ତ୍ତମ
ସାଧନ କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ତାହାଙ୍କୁ
ଶରିବାର ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଥିବୁ ।

ଅମୂଳଙ୍କ ଯାଇପୁରସ୍ତେ ସମ୍ବଦବାରା ଲେ-
ଖିଅଛନ୍ତି ଯଥା;—

ଏ କର୍ତ୍ତା ଶ୍ରୀ ପାତମେସ୍ଵରବଦ୍ଧକ କି ଛାତ୍ର ଅଛି କୋଲାଇସନ୍
କ ପାଇଁ ମାତ୍ର ପ୍ରତି ଦିନ ନଳୀ ବୁଝି କର କି ହେବାରୁ
ଆଜି କମେର ପଥର ପ୍ରାପ୍ତି ଆଶା ସଙ୍ଗ ଚିନ୍ତାପ୍ରେ ଜୁଗନ୍ ହେବା
ଇଥାରୁ ନଳୀ କଳାଟ କମିର ପଥର ମଧ୍ୟ ଖଣ୍ଡିବୁଦ୍ଧିପ୍ରେ ପ୍ରାପ୍ତ
ହେବାର ଆଶା ନାହିଁ ବୃକ୍ଷମାନେ ମୁଣ୍ଡରେ ଦାତ ଦେଇ
ନଥି ଅଛିରୁ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ବୁଝି ପାଇଁ କିନ୍ତୁ ବେଳକମାତ୍ର
ବୁଝି କିନ୍ତୁ ଥିଲୁ ଦୂରଦିକ ହେଲୁ ଏ ବୀରପ୍ରତି ଦଶେଷ ବର୍ଷା
ହେଉଥିଲୁ ସାହା ହେର ବର୍ଷା ଯୋଗେ କ୍ଷତି କି ଅସ୍ତ୍ର କେବଳ
ନଥାବୁଦ୍ଧି ସଙ୍କଳାନ କରୁଥିଲା । କେତେକ ହୁଲେ ଏକବରତନ
ଯୋକ ଧାରିବହିମାନ ଥାର ଯାହିବାର ଶୁଣାଯାବ । ଏଠା
ରେ ବର୍ତ୍ତମାନ କେଉସି ବୈଶର ପ୍ରାଚୀକାଳ ଜାହିଁ ମଧ୍ୟରେ
କିମ୍ବା ବେଳେବ ହାତରେ ବୋରୁମାନକୁ ଫାଇନ୍‌ଡେବେଲ୍ପିଂ ଥିଲା
ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦୁଶରୀ କାମକୁଗେରାଇଲାକିମ୍ବା ଉପାର୍ଥିତୁ କଥା
ପାରଥିଲା । ଅଧ୍ୟାନକ ଅଶୀଖିତ ମେଳକର ଜ୍ଞାପନ୍ତ ବାପେ
ସାହେବ ମଧ୍ୟର କୁମର କରି କଥକାହାଏ ହୋଇଥିବା
ପଠମାନ କବନ୍ତି କବନ୍ତିହୁନ୍ତ ଏ ବନ୍ଦୁଶରୀ ଜଳହରିମେଳିବୁ
ଥିଲା ମଧ୍ୟରେ ଏଣ୍ଟାର୍ କରି ପୋରାଇଲା ।

ଏ ସମ୍ବଲିପିକଣ ଟ୍ରେଜିଷ୍ଟ ମାର୍ଗର ଛନ୍ଦେ ବନ୍ଦିଷ୍ଟକଳ ବେ-
ଗୋଟା ସରବାସ ଶୋଇ ବାହୁସ (କି ତହିଁ ରେ ଡାକ୍ ପରି
ସଦର ଟ୍ରେଜିଷ୍ଟ ଅର୍ଥବତ) ମେସ କରିଥିବା ଅପରିଧିରେ
ମାଲ ସହି ମୂଲ୍ୟ ହେବାରୁ ପବଲିକର କାର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ଦର
ଆଜି ପ୍ରାୟ ହୋଇଥାଇ କୋଷ କୁଏ ଜାହା କର୍ମ ମଧ୍ୟ ରହିଛି
ଦେଖ । ଶାରୀସ

ସାପ୍ତାନ୍ତିକସଂବାଦ ।

ଏ ସ୍ମୃତିରେ ଏ ନିରାକାର ଶକ୍ତିକ ମାପର ଛବିଟ
ଏହି ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ ଜାଣେ ଏବ ତେଣୁଷ୍ଠ ସଦିତ
କେଳେ ଉକ୍ତମ ବନ୍ଧ ହୋଇଗଲା । ତେବେଠା ସେଇ
ଅବଧି ପରିବାର ।

ଶ୍ରୀ ବାବୁ ନିଜବୋଲକ ସ୍ମୃତିଗୋଟିଏ କରେନ୍ଦ୍ରନାଥ
ବଦ୍ରଚ କଳିତ ହୃଦୟରେ ଅନ୍ଧମାନେ ପାଦର ଗୋଟିଏ
ସୂର୍ଯ୍ୟ ସନ୍ଦାତ ପଞ୍ଚକ କରିବାକୁ ଦୂର ହୋଇଥିଲା । ଅଥେ

Q. A. Q. A. Q.

ସାପ୍ତାଦୀକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୩୬୮

ବା ୨୯ ରଙ୍ଗ ମାହେ ଅରଣ୍ୟ ସଜ ଧାରେ ମୁଦ୍ରିତା । ମୁଁ କେବେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପରିମାଣ ଶନିବାର

१ अप्रैल

ଅଗ୍ରେମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷିକୁ ଟ ୨୯
ମଧ୍ୟବଳଧାର ଭାବମାସର ଟ ୧୫୪

କାନ୍ଦିଲର ଘଟକା ସକାଦ ଏହ କି ଅମିର-
ଅବଦୁରର ହମାଳଖାନ ଅପଣା ଆଧୁନିକ ରଗ
ନିମ୍ନର ସଥାର୍ଥ ବନୋବସ୍ତ ବରୁଥରୁଣ୍ଟି ।
ଦେଇନ୍ଦ୍ରମାନଙ୍କର ଦେଇନ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।
ଦୀର୍ଘ ପ୍ରତ୍ୟୁଷର ଦେଇନଙ୍କରୁ । ସୁକର ଉଦ୍‌
ବରଶମାନ ବହିବା ବାରଣ ପଣ୍ଡ ପ୍ରଦ ବରୁ-
ଅଛନ୍ତି ଏହ ସେଜା ତ ଲଗଦ ଟକା ଗଜମ
ଏହ ଖେଳଦେଇଲିପାଇଲୁ ପଠାନ ଥିଲାନ୍ତି
ସେ କାନ୍ଦିଲରେ ଥୋଷଣା ଦେଉଥରୁଣ୍ଟି କ-
ବାନ୍ଦାରରୁ ଶୁଣିଥିବାକୁ ସେ ଏହ ସଫ୍ରାହ ମଧ୍ୟ
ରେ ସୁଜ ପାନା କରିବେ ଏହ ସରହାର ତ
ପ୍ରକଳ୍ପନେ କଣ୍ଠମାନେ ଅଛନ ରହି ପାହାଙ୍କୁ
ପ୍ରଥାସାଧ ପାହାର କରିବେ । ମହିନଦିନାନ ଏହ
ଆହୁ କେନ୍ଦ୍ରିଯ ସରହାର ପାହାର ପରୁବ-
ରେ ପଢିପଦ ବରୁଥିବାର ସେ ଜାଣିପାର ସେ
ମାନଙ୍କ କାପଗାରକୁ ପ୍ରେରଣ କରଥରୁଣ୍ଟି ।
କାନ୍ଦିଲରେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଶାନ୍ତି କରିବିଲୁଣ୍ଟି ।

ବୋର୍ଡ ରେବନ୍ସ ଅତି ଗୋଟିଏ ପୁନର
ଥଳୀ ପ୍ରକାର ଲାଗିଥିଲା । ସରକାର କାର୍ଯ୍ୟ
କମିଟ୍ଟି ସନ ୧୯୭୦ ମୁହଁ ୧୦ ଆଇନ କମେଟ୍
ସେ ସମ୍ବୂଦ୍ଧ କମି ସରକାର କଷ୍ଟ ଦରନ୍ତି ଉଚ୍ଛିତ
ମୂଲ୍ୟ କେବଳ ଜମିଦାର ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ଶୈଖିର
ଦିଗ୍ବିନ୍ଦୁର ରାଜୀନାମ୍ବୁ ଫିଲ୍ମ୍‌ଶାବ୍ଦ ଦିନ୍ତି ଯେଉଁ
ଏହି ବିଷୟ ପ୍ରକାର ଏହି ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାର କି ଯାହାଙ୍କୁ
ଏ ପାଇବ ନିଯୁକ୍ତ କରି ଦେଇ ନାହିଁ । ସେ

ସୁଦ୍ଧା ତୁଳ୍ପ ଆଇନାନୁଷାରେ ସହୃଦୟ ବ୍ୟକ୍ତି
ଅଟେ ସୁରକ୍ଷା ବାହାର ମର୍ଦ୍ଦ ପରିମାଣରେ
ବିଲୁ ପରିପୂରଣ ଘାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ମାତ୍ର କଲେ-
କ୍ରତୁରକ୍ତ ସାହୁମ୍ୟ ବିନା ଏପ୍ରକାର ପ୍ରକାଳ ପଥ-
ରେ କିଛିଯେଇ ଆଇବା ସହଜ କାହା ନହିଁ
ଅତେବେଳ ମାଳ ସଫାଳ ଦ୍ୱାରିମାନଙ୍କୁ ବୋର୍ଡ
ଆବେଦନ ଦେଇ ଅର୍ଥରୁ କି ବୁନୀ କଷ୍ଟ ସମ୍ପର୍କୀୟ
କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ଵଳ ସକଳ ଅବସ୍ଥାରେ ସମ୍ମାନିତ ଏବଂ
ସରକାର କଷ୍ଟମ ପ୍ରମାଣେ ଉତ୍ସୁକ ପ୍ରକାମାନଙ୍କୁ
ଜାଗେ ସରବାର ବ୍ୟକ୍ତି ବୋଲି ଗଣ୍ଯ କରିବେ ।

ଆମ୍ବାନଙ୍କର କମିଶ୍ନ ଖାଦ୍ୟ ସ୍ଥାନ ଧାରେ ଅବଧି ଏ ନନ୍ଦାକ ପେରି ଅବିକାର ହେତୁକ ଆଜି ନନ୍ଦାକ ହେଉଁ କଳ ପାଇନଦିତା-
ଠାରେ ପକ୍ଷିରଲେ ମାହା ଶୁଣା ଜଣା ଯାଇନାହିଁ ।
ସାହେବ ମହୋଦୟ ଧର୍ମବଳ ଜାହାଜରେ
କଳି ମାତ୍ର ଗାଁ ୩ ରାଶରେ ଏଠାରୁ ଯାଦ
କଲେ । ବୃଦ୍ଧାରେ ଘେର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଥରଗାଢ଼
କାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାଲ ପେରି ଅମି-
ଳ ସେଠାରୁ ସାହେବ ରୋତଶେଷ ହୋଇରେ
ଛାଇ ଛାଇ ହିଂଲେ । ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦିନ ଓ ନନ୍ଦାକ
ପ୍ରୋତ୍ସହ ହେଉଁ ଅବି ନନ୍ଦାକରେ ଭା ୧୦ ରାଶି-
ରେ ଲାଲଚେରରେ ପକ୍ଷିରଲେ ଏହି ଭା ୧୦-
ରାଶିର ବାଲଚେର ଏଇବା ପତି ପାଇନଦିତା-
ଠାକୁ ଶାଳେ । ପ୍ରାୟ ୩୦ ରାଶରେ ମେଠା-
ରେ ପକ୍ଷିରଲୁକେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟର ଫୁଲର ପେ ଦୂର

ଏକଦିନେ ଏଠାକୁ ଘେର ଥିଲେ । ଏହା
ଲେଖା ହେଲ ଉତ୍ତରାବୁ ଅବଶ୍ୟ ହେଲୁ ଯେ
ପାଦେବ ମହୋଦୟ ଗା ୨୦ ମଣିରେ ଦିନ
ବିଶ୍ଵାରେ ସହୃଦୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଦିନ ନ ବାଟିଲୁ
ଦି ୧୭ ଜାନୁଆରୀ । ଭାବାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ମର୍ମରେ
ଦେବଳ ଏକବି ଜାଗାମାରିଥି ବି ବାବୁ
ଦରମୋହନମିଶ୍ର ବିଶ୍ୱାମାର ଛହୋଇ ପ୍ରବଶ
ସନ୍ଦେହରେ ସଂଘେଣ ହୋଇଥିଲା ।

ମାଲଗୁଜାଣ୍ଡ ଅହାୟୁର ଅଭିନ୍ନାୟାରେ
କୋଣର ମାହାଲରେ ଥର୍ମ୍ଭ ବଜର ବାରା
ପତଳେ ବାହା ବିନ୍ଦମ ହେବାର ଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ
ତଦନ୍ତାୟାରେ କଲେକ୍ଟରମାନେ କର୍ମ କରନ୍ତି
କିନ୍ତୁ ବୈଜନ୍ୟଦୋଷ ସମ୍ମାନ ଏବଂ ସରବରି-
ଅରହାର କଲେକ୍ଟରମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କର
ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଏ ଯେଉଁ ତାରେ ଧାମାଳ୍ୟ ବାରା
ରହି ଯାଇଥାଏ ବା ଯାହା ଜମିଦାର ଜାରି ପାର-
ଲେ କିନ୍ତୁ ଶାତାର ଦାଖଲ କରିବ ସେଠାରେ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟାୟ ଅଟରୀ ଅଭିବକ
କଲେକ୍ଟରମାନେ ମାହାଲ ଲାଟରେ ଅଭିବା
ସମୟରେ ଏପ୍ରକାର ମାହାଲରେ ବାରା ପତଳ-
ବାର ହେଉ ବୃଦ୍ଧି କରିବାରୁ ପଥ ଉଦ୍‌ଦେଶ କରି-
ବେ ଏବଂ କୋଣର ଜମିଦାରର ତୁମବପତଃ
ସମ୍ମାନ ମାଲଗୁଜାଣ୍ଡ ଦାଖଲ ନ ହୋଇ କିନ୍ତୁ
ବାରା ରହି ଯାଇଥାରେ ଦର୍ଶିତ ଜମିଦାର
ତମ୍ଭା ଦାଖଲ ବାରିପତିବାଜରୁ ହେ କଥା

ଜଣାଇ ଦେବେ ସେମନ୍ତ ବି ସାମାନ୍ୟ ବାକି
ସକାଳେ ଲିଙ୍ଗମ କରିବା ଅବଶ୍ୟକ ଦେବ
ନାହିଁ । ଏ ନିୟମଟ ଅଭିନ୍ନ ହରକର ଅଛି ।
କେହିଁ, ମନେ କରନ୍ତି ବି ସରବରାରୀ ଯାହା-
ଲିରେ ଜଣେ ଅଂଶିର ତୁଟ୍ଟିଦେବୁ ଅପର
ଅଂଶିକ ସ୍ଵର୍ଗ ଲିଙ୍ଗମ ଦେବା ଏହାହାର ରଖା
ପାଇବ ମାତ୍ର ଆମେମାନେ ସେଷକାର ଦୁଃ୍ଖ
ନାହିଁ । ଅଂଶିମାନଙ୍କୁ ତୁଟିଦେବେ ସେ ଧେମାନେ
ଆଇନାକୁସାରେ ଆପଣା ମାଲଗୁଜାରୀ ଦାୟିତ୍ବ
ବନ୍ଦନ କର ନେବେ ଏବ ଥରନର ସାହାଯ୍ୟ
ନେବାକୁ ଯେହି ମାନେ ଲୁଣିତ ହେବେ ସେମା-
ନଙ୍କର ସବୁ ଅପର ଅଂଶିର ତୁଟିରୁ ନିଜମ
ଦୋଷ ଗଲେ କହିପାଇ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ୍ ଦୋଷୀ
ନହାନ୍ତି କିମ୍ବା କ୍ଷମା କର ନ ପାଇନ୍ତି ।

ବେଳୁପଣ୍ଡାର ଜୀବନ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଶାଶ୍ଵତ
ସାହେବ କୁଟୀ ନେଇ ଯିବାର ଏଥି ପୂର୍ବେ ଲେଖି-
ଅଛି ଏବଂ ସେ ସେମନ୍ତ ସୁଖଦାର ସହିତ ଯେଠା-
ରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଯାହା ସମୟରେ ସବ-
ସାଧାରଣକୁ ଲଗାଇ ଅଛି । ସେ ଘବାୟୁ ବୋଲ
ଯିବା ବେଳେ ଯାହା ବନ୍ଧୁଙ୍କ ପଠକମାନଙ୍କ
ଜୀବିବା କାରଣ ଆମ୍ବାମନ୍ତ ସଂକାଦଦାତାଙ୍କ
ପଢ଼ିବୁ ଏଠାରେ ଉଚ୍ଚିତ କରୁଁ । ତହିଁବୁ ଦେଖା
ଯିବ ଯେ ଏଥର କାହିଁମ ମେଲବାର ଫୁର୍ରିହ ଏବଂ
ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି କି ଦେଖାୟ ଲେଇ ଉତ୍ସମ
ଶାସନ କର୍ତ୍ତା ବୋଇ ନ ପାରନ୍ତି ସେମନଙ୍କ
ରଥା ନିବାନ ଅଧାର ।

“କେତ୍ରପଳାର ଦୟାମାଳକ୍ଷେତ୍ର ମହାଶ୍ରଦ୍ଧାରେ, ଏ ସୁପ୍ରେସୋଯାର ଏହି ମନ୍ଦ ରା ୧୦ ଦିନରେ ଶାର୍ଣ୍ଣ ଦୂରମାଲର
ଛାତୀ ରେଖା ଗତି ଜୁଣ୍ଣିର ପାଦାର୍ଥ ପ୍ରକଟିତ ହରେ । ଏହାକି
ପ୍ରକାଶରେ ଜଳିତାର ସରବାପି ଅମ୍ବ, କଟୁପେକ, ଶିଖକ-
ନ୍ତ୍ରକ, ଓ ସାଧାରଣ ପ୍ରକା ଏହିତ ଏ ଅବାଳ ଦିନ ଦିନରା
ସେ ପାଦାର୍ଥ ଥରେ ମାର ଦେଖିଥିଲେ ।) ଯମପୁରୀ
କଣ୍ଠରୁ ଦୁର୍ଗିତ ପରିଷ୍ଠାରୁ ଏ ମହୋତ୍ସମୟ ସମସ୍ତବିଂଶେ
ଏହାର ବାହ୍ୟର ପ୍ରକାଶ ସମ୍ପଦରେ ତେ ଏହାକି
ସୁତେର ଯାତ୍ରା ଦେଲେ ତନେବ କୋରିର ତସ୍ତୁ ଅପ୍ରାପ୍ଯ
ପାତ ହୋଇଥିଲା । ବରଚେଷ୍ଟର ଦୟାର କଳାକେନେ
ମାତ୍ର ପରମାଣୁ ଦୟାମୂଳ କରୁଣା ଦିନେ । ପୂର୍ବରେ ଏହା
କର ବ୍ୟାଧିଯୁତା, ମହାକୃତା ଦୟାମୂଳରେ ଅନେକ
ଦୟା ଲେଖିଅଛୁଟୁ ଏହୁବେ ଅପରାଜିତ ପର୍ତ୍ତିକାର ପ୍ରକା
ଅବସରାପ କରିବାକୁ ସକୁଳତ ହେଉଁ । ଯାହା ଦେଇ
ଯାତାକର ପ୍ରାଚୀନତାଙ୍କର ଗାୟ କଥା କୁ ଦେଖି ଦେଖି
ଦେଇବ ବର ପାରିବ ହାହଁ ।

ପ୍ରସାଦେବନ ଯିବାକ ଗାନ୍ଧନ ପିଲ୍ଲ ବନ୍ଦୁ କମ୍ପଶ୍ଵର
ଲୋଟ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପାଇରେ ହନ୍ତିତ ହୋଇ ଆହାରକ
ପ୍ରମାଣି ସାମ୍ରାଜ୍ୟକା କଢିଥିଲେ ଏକ ବନ୍ଦୁଷ୍ଟ୍ୟ ପାଞ୍ଚାଳ
କର ପାଇଲା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଘେରାକାର ଦାସୀ କିମ୍ବା ହେତ

ପ୍ରଥାର ଦୟାମ୍ବ ହେଲେ ସେ ସିନ୍ଧୁରୀକ ହୋଇଦୟରେ ଯଥ
ଗାଁ ଅମ୍ବଟେ ପରିପ୍ରକାଳ କରୁଥିଲେ । ଯିବା ଏହି ତାଙ୍କ
ବେଠିର ପରିଶ୍ରମର୍ଥ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଅମ୍ବ-
ମାରେ ତାଙ୍କରେ ତରବାଳ ଚନ୍ଦ୍ରେ ରଖି ହେବୁ ।
ତାଙ୍କ ଉତ୍ସବକୁଷିତା, ଦେଶଭାବେତିତା, ଜନଟିଯତା,
ସାରମନ୍ତରକତା, ସମଦିତା, ଅପରାଜତା ବାହୀର
ମନ୍ଦର ଦଶାର ଯିବା ହାତେ । ଶାରୁ ଜଗନ୍ନାଥକୁମର ବୟସ,
ଗାଁ କମିଲୋଦିନ ବନ୍ଦିତେବେ ପ୍ରକୃତ ସମସ୍ତ କରୁଥିଲବ
କମ୍ପିଦାରାମାକ ଦଶା କରୁଥିଲନ ସେ କେମାନେ ଲଜ୍ଜିମେ
ଥିଲ, ଅବେଳାକ ଦଶକେ ଘେରେ ଏ ସୁନ୍ଦରାକ ଶିଶୁର
ସୁନ୍ଦର କମଳ ହାତେ । ”

ବାଲେଶ୍ୱର ଅଳ୍ପ ।

ଗତ ପ୍ରକରିତ ଭୁଲକ ଦର୍ଶଣରୁ ଅବଗତ
ହେଲୁ ଯେ ବାରୁ ଜଗନ୍ନାଥନଙ୍କୁ କେଷଟୀ
କଲେକ୍ଟର ଓ ଜ୍ୟୋତି ମାଳିଷ୍ଟେ ଏଥମ୍ବରେ
ବାଲେଶ୍ୱରରେ ବାର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଗ୍ରହରକର ସେଠା-
ର ବେବଳ ଏବଂ ଘର୍ଜିବାରୁ ମହିମାମାଳକର
ଗୋଟିଏ ଲୋଞ୍ଚାଏ ବେଅଇନ ବାର୍ତ୍ତା ଉତ୍ତରକ
ରବାକୁ ଧ୍ୟାନ ହୋଇଥିଲାନ୍ତି । ସତ୍ତାଙ୍କୁ ସାଲର
୧୦ ଆଇନ କେବଳ ଖୃଷ୍ଟ ତୁମି ପରମରେ ଝଟକ
ପର ବାର ଏବଂ ଅଜ୍ଞାନକ୍ୟ କୁପର ବ୍ୟକ୍ତବାର
ଦେହଥିବା କରିବ ଖଜାରୀ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦରେ ଦ୍ଵାରା
ଆଇଗର କିଥ ଝଟକ କାହିଁ ବୋଲି ଅନ୍ତରେ
ଦରବର୍ଷ ଦେଲା ହାରଦୋର୍ତ୍ତ ପୁନଃ ଧାରମନ୍ତ

ହାତ କିମ୍ବଳ କର ଅଛୁଣ୍ଡି । ମାତ୍ର ଆଧୁନିକ
ବିଷୟ ସେ ବାଲେଶ୍ଵର ନଗରର ଜୁନନୀ ପ୍ରକାଳ
ଯାମରେ ବାଞ୍ଚ ଖଜଣା ରନାଲିଙ୍ଗ ବ ଯାଦା ଆଜି
ନାଲୁସାରେ ମୁନୀଷତୀ କମା ପ୍ଲଟ ଅବାଲରବେ
ହେବାର ତୃତୀ ଅବଧି କଲେକ୍ଟରରେ ହୋଇ
ଅସୁନ୍ଦର ଏବଂ ହାଲକୋର୍ଟର ନକର ପ୍ରକଳ୍ପ
କୌଣସି ହାବମନ୍ଦର ଦୃଷ୍ଟି ପଢ଼ନ ଥିଲା । ବାବୁ
ନନ୍ଦଶୟ କେତେ ଗୁଠିଏ ମୋକଦମା ଉଦ୍‌ଦିନ
କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅତ୍ୱିଧିକାଳଦେଲେ । ଅମୂଳନକଳ
ସବ୍ୟୋଗୀ ଏଥରେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ଅନୁଭବ
କାମଗର ହୋଇପି ମୁଦେଇମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ
ହେବାର ଅନୁଭୋଧ କରିଅଛୁଣ୍ଡି କିନ୍ତୁ କିମ୍ବଳ
ଦେବୀ ଗବ୍ରିମେଣ୍ଟ ହାଲକୋର୍ଟ ନକର
ଫରସଲବ୍ୟ କଲେକ୍ଟରର ହାବମନ୍ଦର
ନିକଟର ପାଇଁ ଦେଉ ଅଛୁଣ୍ଡି ସୁକରାଣୀ
ମହିଳାରେ ଡାର୍କର ବାସୀ ନୁଦ୍ରି ମେଣ୍ଡ
ଦାତମେ ବେଆଇନ ଭାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛି ତାହା
କୁ ତାହା ଫେରି ଦେବା ତୃତୀ । ଏଥରେ
ତୁମାଳ ହୁକ୍କାରମାନେ ସେତେ ଅଭିଜା ଦାଖଲ
କର ଅଛନ୍ତି ଭାବୁ ସାଥୀ ହୋଇପାର

ଶ୍ରୀ କାରଣ ସେହିଲେ ଆଜନ କଳାଜୀବି
ଆପଦି ସାମାନ୍ୟ କୋହ ପଥରୁ ମୁଢା ହୋଇ
ନ ପାରେ ସେ ହିଲେ ଆଜନ ଯାହାକିଛି
କବିବାୟ ତାହାଙ୍କର ଦୟିତ୍ଵ ଅବଶ୍ୟ ଅନ୍ଧକ
ଅଠଇ ।

ଫୁଲଦାରର ବେଅରନ କାର୍ତ୍ତିଷ୍ଠ ଏହ
ବ ବାଦର ସବୁ କୌଣସି ଅଛି ବାଦାରୁ ସମେ
ବାଦାକୁ ପୁଲଗ ଧଳନ କରୁଥିଲ ଏବଂ ମାଜିଲେ
ଟ ଦଶ ଦେଇଥିଲେ । ବାଦାକୁ ନିବଟିକୁ ଏହାମାର
ଗୋଟିଏ ମହିଦମା ଆପିବାରୁ ଆସିଲି ଶତଦେ
ନେ କାହଣ ଆଇନର ବିଧ ଏମନ୍ତ ନୃତ୍ୟ ମେ
ଦିନା ପାପରେ କେହି କୌଣସି ଅଛି ଏହା
ବରେ ରଖିବ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଯେ କେହି ଆପି
ବ୍ୟବଦାର କରିବ ସେ କହି ପାଇଁ ପାପ କରିବ
ଦିନା ପାପରେ ଅଛି କେଇ ଦାଶ୍ଵରୁ ବାଦାରିଲେ
ଆଇନ ଅନ୍ୟାନ୍ୟରେ ବିଶ୍ଵାସ ହେବ ।

ବାଲେଖର ଗୋଟିଏ ଦୂରକ କିମ୍ବା କୁଳ
ଅମ୍ବେମାନେ ଅନୁମାନ କରିଥିଲୁଁ ସେଠାରେ
ଏହି ବେଅଳକ ଲାର୍ଡଙ୍ କୌରଥିଲୁଁ
ଅନ୍ତର୍ଭାବ କବିତା ଅଛି । ଉପଯୁକ୍ତ ବାଜନ
ନ ହେଲେ କେବଳ ଆଜନଦୀର ପ୍ରକାଶର
କିମ୍ବା କୋର ନ ମାରେ ।

✓ ଏଦେଶୀୟ ଗଜାଙ୍କର ଶିଖା

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କେତେକ ଲଙ୍ଘଜ ଓ ବନ୍ଦଳା
ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବର ଅବଶୀଳନ
ଦେଖି ଆମେମାନେ ଅନନ୍ତର ହୋଇଥିବୁ । ଏ
ବିଷୟଟି ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଗୁରୁତର ଅଟଳ ଏବଂ ଗର୍ଭ-
ମେଣ୍ଡକର ଏଥୁପ୍ରତି ଏକାନ୍ତ ମନୋଧେର
ପ୍ରେୟୋଜନ । ଦେଖିଯୁ ଶକାଳ ଶାସନରେ
ସେଉଁ ବଜ୍ୟର୍ଜୁ ଅଛି ତହିଁର ଧରନର
ଭାବରେବର ଏକଚକ୍ରଯୁଦ୍ଧ ଦେବ ଏବଂ
ତହିଁରେ ପାଞ୍ଜଳୀକାଳେ କେବ ବାର କରନ୍ତି ।
ଏଠାରେ ପଦନିଧି ଶାସନପ୍ରକାଳୀ ପ୍ରତିକାଳ
ନାହିଁ ସେ ପ୍ରକାଶାଧାରଣାକର ପ୍ରତିନିଧିମନ୍ଦିନ
କୋରସି ପ୍ରକାରେ ଶାସନକାର୍ଯ୍ୟରେ ଦସ୍ତଖତ
କରିଲେ । ଶ୍ରୀରାମ ସଜ୍ଜାମାନେ ଆପଣଙ୍କ
ଶକ୍ତିର ସମ୍ପଦ୍ୟ କର୍ତ୍ତା ଏବଂ ତାହାକର
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅଳ୍ପଧ୍ୟ ବିଦ୍ୟ । ସଜ୍ଜାମନିନର ଧ୍ୟାନର
ଏକାକାର ହେବା ସ୍ତରେ ଯେବେ ସେମାନେ
ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରକାରରେ ଶରୀରର କେବେ କେବେ
ସେ ସେମାନେ ହେବାନ୍ତି ଧ୍ୟାନର ଦୃଷ୍ଟି ଏବଂ
ସଜ୍ଜାମନିକାରିଗୁ ହେବେ ଏହା ଅନାଧ୍ୟାତ୍ମକ

ଦୁଃଖ ଯାଉଥିଲା । ଅଛେବ ଯେପ୍ରକାର ଶିକ୍ଷା
ଧାରାରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦୁକିର ଭିନ୍ନେବ ଦେବ
ଜ୍ଞାନସାଧାରଣ ସହି ବ୍ୟବହାର କରିବାର
ଜ୍ଞାନ ହେବ ସୁଶାନକାର୍ଯ୍ୟରେ ଯୋଗଦା
ନୁହିଲା ଏବ ସାଧାନୁସାରେ ବିଶେଷ ଓ ସାଧା-
ରଣ ଲୋକର ଭିପକାର କରିବାକୁ ପ୍ରଦତ୍ତ
ଜ୍ଞାନବ ସେପର ଶିକ୍ଷା ଏମାନଙ୍କ ପ୍ରେରେ ବିହିତ
ଅଟ୍ଟନା । କିନ୍ତୁ ଗବ୍ରୀମେଳ କେବେଗୁଡ଼ିଏ
ଭୁକ୍ତାକୁ ଉଠିଗଲୀ ଶିକ୍ଷାକର୍ମବ୍ୟାପ ପେରୁ ଶିକ୍ଷା
ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି ବଦ୍ଧାବ ସେମାନେ କେବଳ
(ଇଂଗଳୀ) ଦ୍ୱାରା ବିଜାରେ ମିଶିବାର
ମୋର୍ୟ ହେଉଥାଇନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ପାରିପର ଉଠିଗଲୀ
କରୁ କୁରୀବା ଉଠିଗଲୀ ଶେଳା ଜୁହ୍ୟ ଓ
ଗାନ୍ଧରେ ପଢ଼ୁଥା ଲାଇବା ଏବ ଉଠିଗଲୀ
ପାଇଁରେ ଯୋଗ ଦେବା ଲଭ୍ୟାଦି ଅଭ୍ୟାସ
କରୁଥାଇନ୍ତି ମୋହଲେ ସାଧାରରେ ପ୍ରବେଶ
କର ସେମାନଙ୍କୁ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟଭାବ ଗ୍ରହଣ କରି-
ବାନ ଦେବ ତାହା ଯଥାବିହିତଗୁପ୍ତେ ବହିବାକୁ
ଯହୁରେ ସମର୍ଥ ହେବେ ସେପର କିନ୍ତୁ ଶିକ୍ଷା
କରୁନାହାନ୍ତି । ମହିମା, ଅଲବାର, ଭାବିଲଷ୍ଟରର
ଧାରାମାନେ ଏଥର ଭିଦାହିରଣ ସୁରୂପ ଅଟନ୍ତି ।
ତେଣୁୟ ଗଜକୁମାରଙ୍କୁ ଏପ୍ରକାର ଶିକ୍ଷାକୁ
ଅନୁଭବେ ରଖି ସେମନ୍ତ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଭାବରେ
ଦେବାଜୀର, ହୋଲକାର, କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଓ ପଛଯୁଗର
ମହାଶୂନ୍ୟମାନେ ସୁଯୋଗ୍ୟ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ବୋଲି
ସୁଧ୍ୟାଚି ଲାହ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇଅଛନ୍ତି,
ମେଘର ଶିକ୍ଷା ଦେବା ଗବ୍ରୀମେଲ୍ଲବର ଭିତର
ଅଟର ଏକ ଜଣେ ସମ୍ମାନକ ଯଥାର୍ଥ କହିଅଛନ୍ତି
କି ସେବେ ଗବ୍ରୀମେଲ୍ଲ ସେପ୍ରକାର ଶିକ୍ଷା
ଅବଳକୁ ଅବଗତ ନାହାନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କ-
ତାର ଶିକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ।

କତ୍ର ରାଜୀନ ସମ୍ପର୍କରେ ଉପରେ ଯାହା
ଲେଖାଗନ୍ତ ତେଣ୍ଟେ ସକାମାନଙ୍କ ପଥରେ
ଯାହା ଅଧିକତ ନହିଁ । ଏମାନେ ଶୁଣିଷବ
କି ଦେବବାଚୁ ଭୟକର ଅନ୍ତରୁ ଦେଉଥି
ଏହ ଏମାନଙ୍କ ଏହ ପ୍ରଶାନ୍ତିରେ ଶିଖ ଦେବା-
ର କମାନ୍ତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

କେନ୍ଦ୍ରାପତ୍ର ମଳସଫୀ ।

ବାନ୍ଦିକଳା ଖୋରଖୀ ସଂଜେ ମିଶିବାର ପ୍ର-
ଗ୍ରାମ ଉପଲବ୍ଧରେ କମିଶୁର ପାଦେବ ଖୋର-
ଖାଠାରେ ଶୋହିଏ ମୁନ୍ଦରସ୍ତ୍ରୀ ବିଷାଳବାର ପ୍ରଷ୍ଟା-
ନ କରିଥିଲୁଛି ଏଣେ ଓଳିଦରଙ୍ଗାନା ଯାଜମାନ

ସବୁତକଳନରୁ ଖାରଜ ହୋଇ କେନ୍ଦ୍ରୀୟତା
ସଙ୍ଗେ ଯୋଗ ହେବାରୁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟତାଠାରେ
ଗୋଟିଏ ମୂଳସଂପ୍ରଦୀ ବସାଇବା ଅବଶ୍ୟକ ବୋଲି
ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରମାଦାହେବ ଉପୋର୍ତ୍ତ କରି ଥରୁଣ୍ଟ
ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ରୀୟତାବାସିମାନେ ବରଖାୟ ମଧ୍ୟ
ଦେଇ ଥରୁଣ୍ଟ । ଏ ପର କଟକ ମୂଳସଂପ୍ରଦୀ
କାର୍ଯ୍ୟ ଏକଜଣା ଦାକିମକୁ ବଳାଇବାରୁ ଗବ-
ହୃମେଖ ଆଜି ଜଣେ ନୂନସଂ ଏ ନଗରରୁ
ପଠାଇ ଥରୁଣ୍ଟ । ଯେବେ କଟକ ମୂଳସଂପ୍ରଦୀ
କାର୍ଯ୍ୟ ଭାଷା ହେବାରୁ ଦୂର ଜଣ ମୂଳସଂ ଦି-
ଯୁ ଗଲ ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକପ୍ରାନ୍ତରେ
ନ ରଖି ଦିନ୍‌ପ୍ରାନ୍ତରେ ରଖିଦେଲେ ଅଥବା
ସାଧାରଣ ଭ୍ରମକାର ହେବ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ । ଏଥକୁ କଟକରୁକ ପ୍ରସାଦମତେ ଭାବା
କୁ ଖୋରଧାରେ ରଖିଲେ ଅମ୍ବେମାନେ ଅଥବା
ଭ୍ରମକାରର ଥାଣା କରୁ ନାହିଁ କାରଣ ବାକି
ଲୋକମାନେ ଖୋରଧା ଅପେକ୍ଷା କଟକରେ
ମାମଲା କରିବା ସୁବିଧା ବିବେଚନା କରନ୍ତି ଏବଂ
ଖୋରଧାକୁ ପୁଣ୍ୟ ମୂଳସଂପ୍ରଦୀ ଅଥବା ଦୂର ନୂହର
ଏ ପର ଖୋରଧା ଓ ବାକି ମରି ଏକ ମୂଳସ-
ଂପ୍ରଦୀ ପଥେଖୁ ମନ୍ମଳ ଯୋଗାର ନ ପାରେ ।
ଅଥବା ପୁଣ୍ୟ ମୂଳସଂପ୍ରଦୀରୁ ଖୋରଧା ଭାବାରି ଗଲେ
ସେଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ନିଅନ୍ତରୁ ପଡ଼ିବ । ସମ୍ବାୟ ବା-
କିକୁ କଟକ ମୂଳସଂପ୍ରଦୀ ଭୁବନ କରି ଦେଇ କଟକର
ଦ୍ୱାରା ମୂଳସଂପ୍ରଦୀ କେନ୍ଦ୍ରୀୟତାକୁ ଘେନ ଗଲେ
ସମସ୍ତକର ସୁବିଧା ହେବ । କେନ୍ଦ୍ରୀୟତା ସବୁତ
ବିକନରେ ମୂଳସଂପ୍ରଦୀ ନ ଥିବାରୁ ସେଠା ଲୋକ
କର ବାସୁଦରେ ବିଶେଷ କଷ୍ଟ ହେଉ ଅଛି ।
ତେଣୁଭବ କେନ୍ଦ୍ରୀୟତା ଅନୁର୍ଦ୍ଧବ ଏବଂ ଯେଠାକୁ
କଟକକୁ ଆସି ସାମାନ୍ୟ ବାଣର ମରଦମା କରିବା
ସହଜ କଥା ନୁହଇ । ପୁଣି କୁନ୍ଦବାଲ ବନର
ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ରୀୟତା ନାଳ ହେଉ ସେ ଅନୁଭବରେ
ଦନ୍ତକୁହନ କାରବାର ହୁକି ହେବ । ଆଜି ସେ
ସବୁତକଳନରେ ମୂଳସଂପ୍ରଦୀ ନ ସ୍ଵର୍ଗ ବଢ଼ି କଷ୍ଟ
ର ବିଷୟ ଅଟଇ । କେହିଁ ଆଶକା କରନ୍ତି
ସେ ସେଠାରେ ଏତେ ମାମଲ ହେବ ନାହିଁ
କି ସହିରେ ଜଣେ ମୂଳସଂ ବର୍ଷଯାକ ସଥେଖୁ
କାର୍ଯ୍ୟ ଆଇବ । ମାତ୍ର ଅମ୍ବେମାନେ ସେ ଅମ୍ବେମାନ
କା କରୁ ନାହିଁ କାରଣ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ
ସେ ଭ୍ରମୁକୁ ସୁବିଧା ଥରବରେ ଥିଲେକ ମା-
ମଲ ହେଉ ନାହିଁ ଫଳଟି ଯେବେ ପରିବାର
ଦ୍ୱାରା ଭାବା ପ୍ରଭ୍ୟେ ଦେଖା ଯିବ ତେବେ
କଟକରୁ ସମସ୍ତରେ କେତେକ ମରଦମା

ଅର୍ଥାତ୍ ଯହିଁ ରେ ମାମଲାଗକାରଙ୍କର ସୁଧିଆ ହେବ
ବ କେନ୍ଦ୍ରାପତ୍ରାକୁ ବଦଳ କର ଦେଲେ ସେ
ଆପଣି ରହିବ ନାହିଁ ଅଥବା କେନ୍ଦ୍ରାପତ୍ରାକେ
କାର୍ଯ୍ୟ ଉଠା ଥିବା ସମୟରେ ସେଠା ମନସ୍ଥରେ
ଦୂର ଏକମାତ୍ର ସକାଶେ କଟକରେ ଆସି କର୍ମ
କର ପାରିବେ । ଧଳନଃ ଯେଉଁ ଦିଗରେ
କରିବାର ଚକ୍ର ଦେବାର ସମ୍ମାନିତ ସେ ଦିଗ-
ର ଲୋକଙ୍କ ସୁଧିଆ ପରାରେ ଗର୍ବମୁଦ୍ରାଙ୍କର
କିଶୋର ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବାର ଉଚିତ ।

କଟକ ଖୋସମାହାଲ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ପ୍ରତିଧିଷ୍ଠାନ ।

କୁଟକ ଖାସମହାଲ ବନୋବସ୍ତ୍ର ବିଚୂଳରେ
ଆମେମାନେ ପୁଣିଁ ଅପର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପ୍ରଦ୍ୟସେ
ଶ୍ଵାସଯୁ କାକମଳଠାରୁ ଗର୍ବମେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କେହି ଭାବା ବୁଝିଲେ ନାହିଁ । ବନୋବସ୍ତ୍ରର
ପ୍ରଭୃତ ପଶ୍ଚାତ୍ସଲ ଥଠର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ
ସହଜରେ ଜମା ଦେଇ ପାରିଲେ ବନୋବସ୍ତ୍ର
ଛଲ ଥିବାର ବୋଲିଯାଏ ଭାବା ନ ହେଲେ
ବନୋବସ୍ତ୍ର କିଣି ହୋଇ ଅବଶ୍ୟ ସ୍ଥିକାର
କରିବାକୁ ହେବ । ବନୋବସ୍ତ୍ର କଢ଼ାଥିବାର
କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ଜୀବି ଏବେ ଦିନ ରହି
ବସି ଉଷ୍ଣଲ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରକାମାନେ ମନ
ଦୂଇ ଛନି ବର୍ଷର ଦେଶଦାର ଥିବାସ୍ତଳେ ଏକ
ବର୍ଷର ଜମା ଅବସର କମେ ଦେଉଥିବାକୁ
ଭାବାକୁ ବାଧ ନ ଥିଲ । ଏତେବେଳେ ଏଠା-
ର ଏବଟନ୍ତ କଲେକ୍ଟର ଜାରୀ ସାହେବ
ଉଷ୍ଣଲ ପାଶରେ ଯଥୋଚିତ ମନୋଯୋଗୀ
ଦେବାକୁ ପ୍ରକାଳର ସଂନାଶ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ
ଅଛି । ସାହେବ ପ୍ରଥମିତର ପ୍ରାୟ ଦୂରହଜ୍ଞାର
ସାର୍କଟିକଟ ଜାରୀ କର ଆଜନ୍ତି ଏବଂ ଜନସିନ୍ଧ-
ଦାର ଉଷ୍ଣଲ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଶୈଥିଲୁଣ୍ଡ ଦେଖାଇ
ବାର ଆନମାନ କର ଭାବାକୁ ମାଜୁଲ କରି
ଅଛନ୍ତି । ବନୋବସ୍ତ୍ରର ପକଟ ବିଠୋରିବା
ଏତେବେଳେ ଜଣାଯିବାର ଉପପୁକ୍ତ ସମୟ
ହୋଇଅଛି । ଆମେମାନେ ଅବଶର ହୋଇଅଛି
ସଙ୍ଗେସାଲଠାରୁ ସନ ଟାଂସାଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଗୁରୁବର୍ଷର ଉଷ୍ଣଲ କାର୍ଯ୍ୟ ଏକବେଳେକେ
ଲାଗିଅଛି ଏବଂ ଏ ସବକି ପ୍ରାୟ ଥାରୁକାର
ଟଙ୍କା ବାଲୀ ପତ ଅଛି । ବନୋବସ୍ତ୍ର ଅବ୍ୟନ୍ତ
ଉଛ ଥିବାର ବୋର୍ଡ ଅବଶର ହୋଇ ବାର୍ଷିକ
ଦେଉଥିବାର ଟଙ୍କା ମାତ୍ର ଦେବା ବାରିଶ
କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ଆନମଳ ଦେଇଥିଲେ ମାତ୍ର

ଶାର୍ମିନାହାଲିର ଭର ପ୍ରାସୁ ତେଷୁକ ଅଥବା
କଲେବୁର ଗର୍ଭମେତେବ ଉତ୍ତର ଧୂମ୍ର କର
ସଖାର ଅର୍ଜିକେ ଗୋଟିଏ ଏହୁ ରୂପବର୍ଣ୍ଣରେ
ଦେବିନ ଟେଣ୍ଟାଂବ ବା ଶୁଦ୍ଧ ଦେଇ ଅବଶିଷ୍ଟ
ସାହାର ପରମାଣୁ ଦେଇ ପ୍ରଜାଙ୍କ ବହୁ
ଯେଇ ଅଛନ୍ତି । ଏହି ଟବା ଜମା ଦେଇ ଥିଲେ
କାହାର ପରମାଣୁ ଏବେ ଦିଶୁକୁ ନାହିଁ । ଏହି
ଶିଳ୍ପୀ ପ୍ରକାଶରେ ଅଳର୍ଥିକ କଷ୍ଟ ଭୋଗ
ଦିଲୁଣ୍ଟ ନାହିଁ । କଲେବୁର ସାହେବ ରୋଗର
ଦୟାରେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ନ କରି କେବଳ ଆପଣା
ଜମାର ବଳରେ ପଦବିଲଦାରଙ୍କୁ ମାଜଳ
ବର ଦେଲେ । ଯାହିଁ କାଲ ସରକାଣ ଗୁଡ଼ନ-
ମୃଦୁଲ ମହିମା ନୀତିମା ସବୁ ଯାଇଥାରୁ ଗୁରୁତ୍ବ
ପାଇଥାରୁ ଶରୀର ବୋଲି ଯେଉଁ ପ୍ରବାଦ ଅଛି
ଆହା ସାର୍ଥକ ଦୋଷାଥାରୁ ପୁରୁଷ । ଜଣେ ଶରୀର
ଦଶଜଣା ମାତ୍ରର କରିଦେଲେ ତହିଁକି କାହାର
ଦିନର ଅଛି ? ମାତ୍ର ଅମ୍ବେମାନେ କଲେବୁର
ଆହେଇବ ଏହିର ମହିମା ଅଛି । ଏ ଯଦ୍ୱାରୀ
ମୋତେ କରିବରେ କେବଳ ଚାହେବାକୁ ସମ୍ମ
କେବେ ପଢାଇଁ ସାର୍ଥକିବଟ ବାହିବି ଜାଣ
ହେଲାଥାରୁ ? ଏବେ ସାର୍ଥକିବଟ ହାତ ଦେବା କି
ଅବଧିଗ୍ରହ ନୁହିଲା । ଏହି ଆଦାନ୍ତରକ କରିବାର
ଅମନ୍ତ୍ର ଅନୁଭବ କରିବା ଆହା ସଦଜରେ
ଦ୍ୱାରା ଦେଇଲା ନାହିଁ କଗାଳ କି ପଦବିଲଦାର
କି ଦୋଷ ଦେଇଲା । ଅମ୍ବେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ରମୁଁ ଶାସ୍ତ୍ର
ଆହେଇବ ଏ ପ୍ରକାର ବିଭେଦମ ଦେଇ
ଦଶାଖ ହୋଇଥାଏ । ଏବେ କେବଳ କୁରନ୍ତ୍ର
ମାତ୍ର ଅଧିକା ହାତ ଦୂରତା କଲେ କିନ୍ତୁ ଦ୍ୱାରା
କି ଦେଇଲା ପଦବି କାଗଜ ଅନୁଷ୍ଠାନ କର
ପାଇଲେ ଶାହିଁ ।

ସାଧାରିକଷଂଗାନ ।

କୁଳ ଦେଖି ଏଠାରେ ସାମଲନାରକ ନିଶ୍ଚିତ ବ୍ୟକ୍ତି
ପରିଷ ହୋଇଥାଏ । ପୁଣ୍ୟ ପାଇନ ପରିଷାର ସମ୍ମାନର
ଅଧୀକ କା ବିବେଳାର ଉତ୍ସବରେ ମାନ ପନ୍ଥ ହେଉଥିବା
ପ୍ରମାଦ ଅନ୍ତରେ ପ୍ରକାଶ ପରିଷାରର ପ୍ରତି ହେଉଥିବା
ଏ ଅନ୍ତରେ ବିଜ୍ଞାପନ ପରିଷାର । ନିଯମରେ ଶାନ୍ତ ନ ହେବା
କୁ ଆବଶ୍ୟକତା ହେବାର ସମ୍ଭାବନ ପରିଷାର ପ୍ରାପ୍ତ
କରେସ ବ୍ୟକ୍ତିର ବେ ଏବେ ତ ପ୍ରକାଶ ପିଣ୍ଡର କରିବ
ହୋଇଗାଏ । ଏବେବେ ପ୍ରାପ୍ତ ପିଣ୍ଡର କାହିଁବେ । ଏବେ
ପିଣ୍ଡର କିମ୍ବା ଏବେ ପାଇଁ ହେବାର ।

ଶ୍ରୀମତେ କିମ୍ବାମଦ୍ଵାନ ଏହି ପରମପଦକେ ଉତ୍ସବ ବିଧାଯା
ବନ୍ଦେ ଜୀବନ୍ତ । ଏହିଠ ଏ କମରର ବିଶେ ଚାହେ,
ଯୋଦିବ କିମ୍ବାନ କିମ୍ବା କିମ୍ବାହ ଏଥର ତେବେମାର ଟଙ୍କ
ସେ ଯୋଗେ ପରାମ କିମ୍ବା ପରାମ୍ବା । ଏହି ଅନୁଭବ
କିମ୍ବାମଦ୍ଵାନ କିମ୍ବାର ତେବେ ରମା ନ ହୁଏ ।

ପାଞ୍ଚାଳ ପ୍ରସଥରେ କଣେ ଗୋଷଠ^୧ ରାଜୀ
ଲାଲେ ସେ ଯେବେ ହେବ ମନ୍ତ୍ରା ବୁଝୁ ଜୀ ମାନ୍ସପାଦରେ
ମେମାତେ ଖେଳାଇଲୁ ପୃଷ୍ଠା କ୍ରିସଟି ପାଦରେ । ଏଥରେ
ପାଶ୍ୟ ଧରିବୁ ଦୟାମ କରି ଅନେକ ଯାତ୍ରି ଜୀବନରେ
ଓ ବେ ସଙ୍ଗିନୀଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣାନାମ ସରବାରୁଙ୍କ ହୁଏବୁ ବାହୁଦୂ
ପ୍ରତି ମନ୍ତ୍ରରେ ଘରିବା ସହିତ ପାରିବା ଫେରିବି ଆଜି
ଯାହାଥିର ବାହା କି ବୟ ଅଛିତା ଓ କୁରୁକ୍ଷରରେ ଦେଇ
ଅନିଷ୍ଟ ପଡ଼େ ।

ଶାକ୍ରବତୀ ଏବେ ବର୍ଷିତ ଯେ ଅନ୍ଧାରୀ ଅନ୍ଧାରୀ ପ୍ରାଚୀର
ସଜଳ ଦୁଇ କଲପୁରୀତ ହୋଇଥିଲା । ପଞ୍ଚମ ଅନ୍ଧାରୀ
ପ୍ରେସ୍ବରୀ ହୋଇଥିଲା ।

ବାଟୁରେ ମୋଟିଏ ମଧ୍ୟମତ୍ତେବୀ ଦଂପତ୍ତିର ଶାତକ
ହୋଇଥିବା ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି କବି କାହିଁ ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ
ବିଚାର କରିବାକୁ କଲେପିତରଙ୍କ ପଢ଼ିରେ ବନ୍ଦାର
ଅଳ୍ପକାଳ ଉପରେ ଦୋଷାତ୍ମକ ଦୀର୍ଘବିଶ୍ଵାର ଅବଶ୍ୟା ମନ ହୁଏ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ କାହିଁ ଶାକାଶ ଓହିଦର୍ଶୀ ସମ୍ବନ୍ଧର କର ପ୍ରକାଶ
ଦିଅଥିବୁ ଆମେମାହେ ବର୍ଣ୍ଣନାକରୁ ଏ ମହାଶୟ ଦୂର୍ବଳ
ଭାବୁରୁ ତଳେ ସବୁ ଦେଖି ଗଞ୍ଜାଇ କରିପାରୁ ମନର
ମନ କପଦି ଦେଖି ପାଇବୁ ।

ଭବନ୍ଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପରେ ଆଜି ହେଉଥିଲା
କୁଣ୍ଡଳ ଶାସନ ହୋଇଥିଲା କେବଳ କୟା ଦିନାତଥିବାର
ଯାଏ ପାଇଁଦେଇ ମରାତାର ମହାତତ ପରରେ କମ୍ବଳ
ହେବାଗତି । ହୀ ତା

ଭଜନରେ ଭାବ ଦୂର୍ବଳ ଏହେ ତତ୍ତ୍ଵକୁ ମେ ପ୍ରଦିଲ୍ଲ-
ମାନ୍ଦ ଭାବର ଦାନ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଲୋକାଙ୍କ ହୋଇଥାଏ ସବୁ
ଏହିରେ ସତା ପରିମା ଯତ୍ତ ଆମ ହେବ ନାହିଁ ।

କରୁଣା ଦେଖିଲୁ ତାଙ୍କୁ ପାହି ଚାହିଁ ଶାହୁ ।
କରୁଣାକ ଦେଖି ଦେଖି ତା ଦେଖିଲା କାନ ଦେଖି
ଦେଖିଲା କାନ ଦେଖିଲା ଯାମାନିମ ମାତ୍ରାଟି ୧୦୦ ।

କୁରୁତେବେଳ କିମ୍ବା ଶର ହେବା ହେଲା ନିଜମ ହାତୁ ।
ଧୋଇରେ ଧୀରାନ୍ତର ଦେବାତ ହେବାର ସମ୍ମାନର ବୟସ
ଏ ଠାରୁ ଏ ପର୍ଯ୍ୟ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । କୁରୁତେବେଳ ସବୁକୁରେ
କୁରୁତେବେଳ କିମ୍ବା ଶର ହେବା ହେଲା ନିଜମ ହାତୁ ।

ବିଷ୍ଣୁଦେଖରେ ବୃକ୍ଷ ଅଳକ ଅନୁଲକ ହୋଇଥାଏ ।

ବେଳେ ପୁରୁଷ ନ ମହି ନାହାଯାଇ, ପଢ଼ିବେ କେବଳକୁଣ୍ଡ-
ଲିଙ୍ଗ ଶାଶ୍ଵତ ପ୍ରକାଶର ବାରାଣୀ କିମ୍ବାରୁ ଶିଖାରୁଥିବା । ଏହି
ମାତ୍ର ବା ୫ ସଂଖ୍ୟରେ ଶିଖିବାରେ ପଢ଼ିବେ ତେବେବେ
ଗୋ ୧୫ ଟଙ୍କା ଦୋଷ ସମ୍ଭବ ଧର୍ମଜୀବନରୁ । ଅନୁଚାର୍ଯ୍ୟ ପୁରୁଷ
କର୍ମକାର ଦୌର୍ଯ୍ୟ କର୍ମକାର ସିମ୍ବପ ଦେଖି ଛ ଥିଲେ ।

ଶୀଘ୍ର କ୍ଷେତ୍ରରେ ବନ୍ଦ ମହାରାଜାଙ୍କ ଭାଇ ପରିବହନ
ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଚନ୍ଦେଶ୍ଵରିପୁର ପ୍ରଦେଶରୁ ପରିବହନ
ରେ ଟାଙ୍କାଖର ଦୂର ଦୂର ଦେବ ।

ବାହୀ ସୁରକ୍ଷାଯଠାରୀ ପ୍ରତି ଉଚ୍ଛବ ନାମୀସ କଥା
ଦେଖ ଗୋଟିଏ ଯେଉଁଳାଟ ପିଲାଙ୍କାଳ ପିଲା ବରତରୁ
ଏହରେ ମାତ୍ରାକରିଦେଖି ଡାକ କଣ୍ଠେ କୋଇ ଅକ୍ଷ୍ମା
ମାନ ହୋଇଅଛି । ଏହି କର୍ତ୍ତା ପାଇବୁ ଦେଖାଇ କଥା
ଦେଇଅଛି ।

ବେଳେ ବେଳିତରେ ଦେଖାଅଛ କି ବେଳି କହାଇ
ମହିମାରେ ସାଇଂକ ଲକ୍ଷଣ ସାଇଂକ ସକଳିଷ୍ଠ ପରିଚି
ହଜାର ଟଙ୍କା ଟଙ୍କା ଘରେ ଥିଲାକିନ୍ତି । କଥାର ଉପରେ କୁଳାଳ
କବିଶାସନ ବେଳ ଗଲାର ଲାହୁ । ଏକ ମହିମାରେ
ଦିନାଳ ।

କର୍ତ୍ତାଙ୍କଳ ଅଛେନ ଆଶ୍ରମର ପଦ୍ମ କାଳ
ଅନ୍ତରେ କି ଉତ୍ତାର ଦେଖ ଆହ ଏକକର୍ଷ ଯାବନ୍ତ ଅନ୍ତରେ
ରଜେ କରିବା କାହାର ଅନ୍ତରେ ପ୍ରାଣୀ ବଧିଥିଲାମ କରିବା
ନିଆ ଅଛି ।

କାନ୍ଦିରଙ୍ଗର ଏ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଇଁ ଶିଳ୍ପ ଦେବତାଙ୍କୁ ଜଣାଯାଇଲୁ
ପରେ ଅବ୍ୟାକ୍ଷର କାନ୍ଦିର ହୋଇଥାଏ । ସେ କିମ୍ବା ଆପଣଙ୍କାର
ପରି ସମ୍ବନ୍ଧେ କୌଣସି ପରିଚିତ ଏହା ସୁରିଦେଖ । କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଏହା କୌଣସି କମାଳ କୋଣ୍ଠ ଆପଣଙ୍କର କଣ୍ଠ କାନ୍ଦିର ।

ଏକାତ୍ମକ ଏକ ଶିଖାଦୁର୍ବଳ ମୌର୍ଯ୍ୟମା ଦୂରେ ହାତ୍ସଥ
ଲାଗୁ ହୋଇଛି ।

ପୁରୁଷଙ୍କ ହେଲାରେ କଥିବ ଯାଏଇ ଅଧିକ ଜୀବନ
ଦୟା ଯାହିଁର ସ୍ଵର୍ଗ ଦିନ ତେ କହିଛି କହୁ କୋଣରେକମେ
ହେଲାନା ତୃତୀୟାଦ୍ଧିକ ଯୋଗାଚ ପିତି ଅନ୍ୟାୟକର
ସବୁ କାହାକୁ କହିଲ ସ୍ଵର୍ଗ ପାଇଁ । ଅକ୍ଷୟ ହେ କହିଛି କହୁ
ପଢି କାହାକୁ । ଯାହାକ ଏହିଲ ସ୍ଵର ତେ କହିଲ ଓ ତେ
ଯୋଗ କହିଲା ତଥା କହିବାକୁ କହି କେତେବେଳେ ଯେ
ଅକ୍ଷୟ କାହାକୁ । ଯେବେଳାରେ ତେବେଳ କେତେବେଳ
ବୁଝିଲ କବି କହିଲ ।

ପୁରୋଧର ମୁହଁତ କର୍ମ କରୁଥିଲ କହିଲ ଯେତେ
ଦେବତାଙ୍କ । ଅନ୍ତରେକୁ ଅବସର ପରେ କର୍ମ ଏ କର୍ମ
କରୁଥିଲ କରୁଥିଲ କରୁଥିଲ କରୁଥିଲ କରୁଥିଲ । କର୍ମ-
ଶାର କଳମାତ୍ରୟା ଯେବେଳେ ଏ କିମ୍ବାଧୀୟ ପଢ଼ି କଲ
କରୁଥିଲେ ପରେ କର୍ମକ ଦେବ ଯାଇଲେ ।

ନିଜ୍ୟପାତ୍ର

କାନ୍ତି କହିଲା ଦୀପି ତିରିଲାଗାଳ ଦକ୍ଷାଯୁ କିମ୍ବା
ଶୈଥିଲାଗାଳ ଦେଖ କବିତ୍ୟାର । ୫୫୯

ଆଟି ରି କୁ

ଉତ୍ତରପାନୀ ରା ୨୭ ରଖ ମାହେ ଅଗଷ୍ଟ ସନ ୧୯୮୫ ମସିହା ।

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରାନ୍ତ ଗ୍ର୍ୟୁଚ ଉତ୍ତରପାନୀ ସମ୍ବାଦକ
ମହାଶୟ ସମ୍ପଦେସୁ ।
ମହାଶୟ !

ଆଜିକୁ ପ୍ରାୟ ଦଶମାସ ଦେବ ଏ ନଗରର
ଶୂନ୍ୟନାଗୋକ ବଜାରରେ ସେଶ୍ଵର ନାମକ
ମେ ଗେଣ୍ଟି ମଧ୍ୟମଶ୍ରେଣୀ ୧୦୦ ରାଶି ବଦ୍ୟାଳୟ
ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥାଛି ବେଥେ ତୁ ଏହା ଦେଶୀୟ
ବୌଦ୍ଧବି ଦୁଇ ଲୋକଙ୍କୁ ଅବଦିତ ନାହିଁ ।
ତଥାପି ଦୁଇ ଜିନିଜଙ୍ଗ ଭାବ ଅନ୍ୟକୁ ଏହାର
ଭୂମିକାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପରିବର୍ତ୍ତନ
କରିବାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖାଯାଏ
ନାହିଁ । ଗର ଜୁନ ମାସରେ ଶୁଭମାନଙ୍କୁ ଧାରା-
ଗୋଟିକ ବିତରଣ ସମୟରେ ଧାର୍ଯ୍ୟିକ ବିଜ୍ଞା-
ପନ୍ନାରୁ ଯାଦା । ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା ତାହା
ମହାଶୟଙ୍କ ଜଗନ୍ନାଥ ପଢ଼ିବା ଥରେ ବହନ
କରିଥିଲା । ଇତାମାଠ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଉତ୍ତରେ-
ତର ଉତ୍ତରର ସହିତ ଅବଶ୍ୟକ୍ୟ ଆୟର
ସାମନ୍ତର୍ୟ ଲ ଦେବାରୁ ଆମ୍ବେମାନେ ଗରଜାତ
ମାହାର ସମସ୍ତ ବଜାରମାନଙ୍କ ସମୀକୃତ ପଡ଼
ପ୍ରେରଣ କରିଥାଏ । ଅଶା ସେ ମହୋଦୟ-
ମନେ ଅମୂଳନକୁ କାମନା ସବ କର ଚିର-
କାଳ ସହାଯେ ଅମୂଳନକୁ କୃତଜ୍ଞତା ପାଇରେ
ବନ୍ଦ ରଖିବେ । କର ।

୧୯୮୫ ମହାଶୟଙ୍କ ନିତାନ୍ତ ଦଶମାସ
ସୟଦ ମହେମୁଦ ଅନ୍ତା ପ୍ରଧାନ ଶିଳ୍ପକ ।

ବୃଦ୍ଧିଜୀବୀକାର

ମହାଶୟ !

ଆମେ ଆଜିକୁ ୨୭ ଦରଶ ଦେଲା ଶୂଳ
ବେଗରେ କଷ୍ଟଭୋଗ କର ରାଶିରେଜା ଡାକୁ-
ର ଟ ଦେଖାଯି ନବିରାଜନିନାର ନାନାରୁପ

ଚିକିତ୍ସା କର ଜୀବନରୁ ନର୍ତ୍ତ ହୋଇଥିଲୁଁ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଶୀୟା ମେନେଜର ଶ୍ରା-
ବାରୁ ଫଳରମେହନ ସେନାପତିଙ୍କ ଅନୁପ୍ରଦରୁ
ଏହି କାଳରୂପୀ ଶେଗରୁ ମୁକ୍ତିଲାଭ କର ଥାଏ ।
ବାରୁ ମହାଶୟ ଶୂଳ ବେଗ ସହାୟେ ଏକପ୍ରକାର
ତୈଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ସେଥିରେ ବିଶେଷ
ଉପକାର ନ ଦେବାରୁ ଶୂଳବ୍ୟକ୍ତିଶର ନାମକ
ଏକପ୍ରକାର ନୂତନ ଓଷଧ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ଥାଇନ୍ତି
ଏହି ଓଷଧ ନୂତନ ଅବଧି ଥାଏ । ଅମେ-
ବାରୁଙ୍କ ରେଜେଞ୍ଚର ବହରେ ଦେଖିଲୁଁ ଦୁଇ-
ମାସ ମଧ୍ୟରେ ୪୦ ଜଣ ଶେଗୀ ଶୂଳବ୍ୟକ୍ତିଶର
ଓଷଧ ସେବନ କରିଥିଲେ ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ
୩୫ ଜଣ ଆଶେଗନ୍ତିର କର ଥାଇନ୍ତି । ବାରୁ
ମହାଶୟ କୁଣ୍ଡ ଓ ରଜକଷ୍ଟା ପ୍ରତିବି ଉତ୍ତରକଟ
ବେଗର ଓଷଧ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଯହ କରୁ
ଥାଇନ୍ତି ଶ୍ରୀର ଏହାକର ବାସନା ସଫଳ କରିନ୍ତି
ଆମ୍ବର ଯଦି କେହି ଶୂଳ ବେଗପ୍ରସ୍ତୁତ ଶେଗୀ
ଆଥାରୁ ରେବେ ବାରୁ ମହାଶୟଙ୍କଠାରେ ପ୍ରା-
ର୍ଥନା କଲେ ବିନା ମୂଳ୍ୟରେ ଓଷଧ ପ୍ରାପ୍ତ ହେ-
ବେ । ପ୍ରକାଶଥାରୁ କ ଅର୍ଧରଦିବ ନାମକ
ଅନ୍ୟ ଏକପ୍ରକାର ନୂତନ ତୈଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥାଏ
ଏହା ମଧ୍ୟ ନୂତନ ଅବଧି ଥାଏ । ଏହି ତୈ-
ଲହାର ନାନାପ୍ରକାର ଉତ୍ତରକଟ ବେଗ ଦମନ
ଦେଉଥାଏ । କର ।

୧୯୮୫

ଶେକ୍କାଳ ।

ଶ୍ରୀ ଦାସରଥ ପଟ୍ଟନାୟକ

ମହାଶୟ !

ଆଜି କାଳ ବର୍ଷାବାଳ ସେଥିରେ ଧୂଳି
ରନ୍ଧ୍ରଦେବରାଙ୍କ ଅନୁପ୍ରଦରୁ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତ୍ୟେ ମ-

ନାଏ । ବର୍ଷା ଦେଉଥାଏ ସେଥି ଘୋର୍ ଏ
ନଗର ରଜଦାଗୁମାନ ଅଭିମାନରେ ମାନିମା
ହେବାରୁ ଆମ୍ବାନଙ୍କର ମିହନ୍ତିପାଲିଷ ସେମା-
ନଙ୍କର ମାନହଞ୍ଜନ ସଙ୍କାଶେ ରଜଦାଗୁର୍ଯ୍ୟାର୍ଥରେ
ଲୋକ ଦେଖାଇ ମନବୋଧାର୍ଥ କରିବାମାନ
ଜମା କର ଦେଇଥାଇନ୍ତି । ଯେଉଁ ତାର ଦାଶ
ବର୍ଷାର ଦୌରାନ୍ତ ସହି କର ନ ପାର ବରସୁଳ
ଦ୍ୱାର୍ଥୀ କରିବା ସୁରୂପ କାନ୍ଦୁଆ ଦିଲାରେ
ଲୋକମାନଙ୍କର ଗତାୟାତ ଏକବେଳକେ କ-
ନ କରିଥାଏ, ଧୂଳି ରଜପୁଲିସମାନଙ୍କର ଗତା-
ୟାତ ଦେଉଥାଏ ସେହି ଦାଶରେ ଅବୋଧ
ପିଲାକୁ ପ୍ରବୋଧ ଦେଇ ଆପଦାଆପଣ କର
ଶୀଥଳା ପର କେବେଶତାଏ କରିବାରୁ ପକାଇ
ରଜଦାଗୁର ମାନ ରଷା କରୁଥାଇନ୍ତି । ଆଉ
ଯେଉଁ ଦାଶମାନ ଅନବରତ କାନ୍ଦୁଆରୁ ଭା-
ବାର ଥାରୁ ଜଳରେ ଲୋକମାନେ ଦୁଃଖିର ହୋଇ
ଚର୍ମଧାରୁକା ଦାତରେ ଧର ତାଁକେ ତେଣୁ କର
କିମ୍ବୁକରୁ ଗମନାଗମନ କରୁଥାଇନ୍ତି । ସେହି
ଦାଶମାନଙ୍କର କନନ ଆଉ ମିହନ୍ତିପାଲି-
ଷିକୁ ଶୂଳ ନାହିଁ କାରଣ ସେ ବାଟରେ ରଜ-
ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଗତାୟାତ ନାହିଁ, କେବଳ
କରିବାରୁ ଜମା କର ବନ୍ଦ କାଳରୁ ଆଶା ମାନ
ଦେଇଥାଇନ୍ତି । ଏଣୁ କର ଥାଏ ଏ ନଗରର
ମିହନ୍ତିପାଲିଷର ଚାପୁରମାନ ମହାଶୟଙ୍କୁ ପ୍ରା-
ର୍ଥନ କରୁଥାଏ ଯେ ଟାରନ ଉତ୍ତରବ୍ୟାପକ
ପ୍ରତି ଅଦେଶ କର ଶୀଘ୍ର ଦାଶରେ କରିବାରୁ
ପକାଇ ଲୋକ କଷ୍ଟ ଓ ସତକର କନନ
ନିବାରଣ କରିନ୍ତି । ଶେଷରେ ଏଇକ ବନ୍ଦବ୍ୟ
ସେ ଶୂନ୍ୟନାଗୋକ ଜୀବତାରୁ ଦୋଦକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ଯେଉଁ ସତକ ସେ ଏହାବେଳେ କରିବାରୁ
ଜମାରୁ ସୁଦା ବିହିତ କି ସକାଶେ ?

ଗାନ୍ଧି ଅପଣଙ୍କର ଏକାଳ ଦଶତଥ

四

ପ୍ରତିକଳାଜ ଥାଏଇଁ ଏହି ଭରମବୁଝେ ମମମର ଦେଇ
ହାହଁ ଗୋଟିଏ ଥିଲେବ ମୁହାର ଅଖେମାକେ ସୁର କାହଁ
ଏହି କେତେ ଏତକ ମୁଖ୍ୟର କିନ୍ତୁ କଳାପୁରମାତ୍ର ତୁମ୍ଭର
ପ୍ରତିକଳ ଯାଏ ତେବେହାର । ଏ ଦଶ୍ୟରେ ମିଶରିପିପାଳ
ଦର୍ଶନବିରାଜଣେ ଦୃଷ୍ଟି ଉପରିବା ଅନ୍ତରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଏ
ଯାହିଁ ପୂରି ସତକର ଏକଗାତରେ କରଦୟନ୍ତି ହେଲା । କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ମୁହଁତେ ଅନ୍ଧାୟ ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧାର ଘରରେ ଯେବେଳେ
କହିଁ ଅପରେ ହାବୋଇ ଏହି ଗୀତ ପାଇବାର ଦୂର ଏହି
ଭାବଦରକ ଅଣ୍ଣମାନେ ସୁକଳରେ ଦେଖି ଆହଁ । ଏହିକାଳେ
ମିଶରିପିପାଳଙ୍କ ଏହି ଦୀର୍ଘକ କର ଥାଇନ୍ତି ଯେ
ଆଜାବ ଦେବ ସତକ ମୁଖ୍ୟ ଲାଲ ଓ କାହୁନେ ପଡ଼ି
ଏହି ଥାଜାବ ବରକମ୍ପ ପଥରେ ହାବୋଇ ଅପାରୀ
ଯୋଗି ଛାଇ ଲେଜାତା ଫାଇ ପରେ କହି କହିବେ
ଦୁଇମାତ୍ର ସତକ କାଟ ନିର୍ମିତ ବା ମନ୍ଦରର ଉତ୍ତରାବି
ଅବଶ୍ୟକ ହେବ ନାହଁ ତେବେ ତୁମ୍ଭର ପାହାର ହାହଁ ।

ମହାଶୟ ।

ବୋଲେ କଗଦାଥ ସତତାରୁ ମଙ୍ଗଳପୁର
ଶୁଣୁଛ ଶୁଣୁଛ ଶୁଣୁଛ ଶୁଣୁଛ ଶୁଣୁଛ
ଏହାକୁ ପ୍ରତିବେଷୀ ଅନୁମତି ଜମିଦାରଙ୍କ ଶୁଣୁଛ
ଦର୍ଶନ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ଏ ଦୃଷ୍ଟି କାଳରେ ବାଟ
ସେପରି କବର୍ତ୍ତି ହୁଏ ପୂର୍ବେ ଏଠାକୁ ଅଧିକ
ବାକୁ ମଧ୍ୟ ସେହି ଧର ବସୁ ଜ୍ଞାନିବାକୁ ଦେଇ
ଥିଲା । ମାତ୍ର ଅଧିକାକ୍ଷର ରୂପୀ ମହାଶୟ ବିଶେଷ
ଯହ କର ଦିଲୁ ଅସୁକିଥା ଦୂର କରିଥିଲୁ
ଏମନ୍ତକ ଏହାକୁ ବିଶାର ସାମାଜିକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କିନ୍ତୁ ବ୍ୟକ୍ତିରେ ସତକ ଓ ଚତୁରମ୍ବ ପୋଲମାନ
ନିମିଶ କରି ସରକାରୀ ବ୍ୟୁତ ନିର୍ମିତ ସତକ
ସଙ୍ଗେ ସୋଗ କରିଲୁ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ
ବ୍ୟବସାୟୀ ବିଶେଷତଃ ଏହାକୁ ସଦାହରଣୀ
କାଂଶୀ ଆକ୍ଷମନ ସାତିମାନଙ୍କର ବିଶେଷ
ଶ୍ରୀକିରଣକ ହୋଇଥିଲୁ । କେବଳ ସରକାର
ନିର୍ମିତ ସତକର ଦୂର ଏକପ୍ରାନ୍ତରେ ପୋଲ
ବୋଲ କି ଥିବାରୁ ହୁଣି କାଳରେ ଦିଲୁ ସ୍ଵାନ
ଦେଇ ଶରକ ପ୍ରଭାତ ଶତାବ୍ଦୀତର ଅନ୍ତେକି
କିମ୍ବା ହୁଏ । ଅମ୍ବାନଙ୍କ ଗଢ଼ିମେଧ ହୁଏଥିଲା

ସେ ଏହି ସାମାନ୍ୟ ଅସୁଦ୍ଧିଆ ପୂରଣ କି କର
ଶତାଯୁଗକାରମାନଙ୍କ ଅପ୍ରାଚିରଜନ ହୋଇ
ଥିଲା ତାଙ୍କ ଆମେ କୁହି ଧାରୁ ଲାଗୁ । ପରି
ଶୈଖରେ ଅମୂଳନକ ବାଲେଶର କିଳର
ମହାମନ୍ତ୍ର ମେଜଷ୍ଟ୍ରେର ଓ ସେତୁଷେଷ୍ୟ ଲମ୍ବକ
ଏବିକ ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ ଅନୁକ୍ରମୀ ଘରଧର ଏ-
ଥର ପ୍ରକବିଥନ କରନ ।

ଏହି ପ୍ରାକଳୁ ସତକଦାସ ଗତାମ୍ଭାଚର
ଏବେଳେ ସୁଧିଥା ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଘୋରେ ଡା-
ବଦରର ଗ୍ରାମ୍ୟ ତଣୀ ବନ୍ଦନକାରଙ୍କ ଦର୍ଶନ ଅଛି
ଦୂର୍ଭାବ । ଏହି ଦୂର୍ଭାବର ଜନିତ ଏଠାକୁ ଆ-
ସୁଧିବା ସମ୍ମାଦିଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁ
ପଢ଼ିଲା ୧୫ ଓ ୨୦ ଦିନ ଅନ୍ତର ପ୍ରାଦିକଙ୍କ
ଦସ୍ତଖତ ହୁଏ କେଉଁ ପଢ଼ିଲା ମଧ୍ୟେ ଅନ୍ତର-
ଦର୍ଶନ ହୁଏ । ତଣୀ ସହମାନଙ୍କର ଏହି ପ୍ରକିବ-
ଦିକତା ନିବନ୍ଧନ ସରକାରୀ କର୍ମ ଓ ମନ୍ମଲ
ମୋକଦ୍ଦମାର ମଧ୍ୟ ବ୍ୟାପାର ଛନ୍ଦେ । ଯାହା
ପୂର୍ବେ ଗମନାଶମନର ଅସୁଧିଥା ସତକର
ଆଗ୍ରାବ ସବେ ଜାକପରର କର୍ମବୁଦ୍ଧି ସୁଦେଶ
ବିଶ୍ୱାସୋରୁ ତଣୀ ଓ ସମ୍ବଦ୍ଧ ପତ୍ରାବ ନିର୍ମିତ
ରୂପେ ଲୋକଙ୍କ ଦସ୍ତଖତ ହେଉଥିଲା ମାତ୍ର
ସମ୍ମରି ଥିଲାମାନଙ୍କର ଶବ୍ଦଶ୍ଵରମେଷ୍ଟ ଓ ଅତିରି
ଦୁଇଁ ମହାଶୟଙ୍କ ସହରେ ଉଚ୍ଚ ଅସୁଧିଥା ର-
ହିଲ ଏହି ପ୍ରକାରର ଜାକ ବିଭାଗର ନିମ୍ନ
ଉତ୍ତମ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ଯେ ଏହି ଅପଦର୍ଥ
ଦେବାକୁ ବେହିଅଛି ଏହା କାହାର ହୋଇ ?
କିମ୍ବା କେବଳ ଜାକ କର୍ମବୁଦ୍ଧି ଓ ଗ୍ରାମ୍ୟ ତଣୀ
ବନ୍ଦନକାରଙ୍କ ଶୈଖିଲ୍ୟ ଓ ଅମନୋଯୋଗି-
ତାର ଧଳ ଅଛେ । ଆଜି ବେଳେ କି ପରି ସୁ
ଧିଥା ହେଲେ ଯେ “ପୋଷ୍ଟାରଲେଜ ମେନ୍”
ମାନେ ନିୟମିତରୂପେ ଦର୍ଶନ ଦେବେ ଏହା
ଅମ୍ବ ଜୀବର ଅଶ୍ଵର ଅଛେ, ପରଶ୍ରେଷ୍ଠରେ
ଜାକ ବିଭାଗର କର୍ମବୁଦ୍ଧିକାରୀରେ ଏହିର
ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ ଅନୁପ୍ରତି ପୁରୁଷ ଏଥୁର ସୁଧିଥାନ
କିମ୍ବାରେ ।

ଏଣ୍ଟାର୍ } . ବିଦେଶୀ ଅନନ୍ତର
ମଙ୍ଗଳପୁର } N. M. Sen.

୧୯୭୮

ନବଗ୍ରହସ୍ତୋତ୍ର

ଏ ସ୍ମୃତି ମୁହଁତ ହୋଇ କଷିତ ପ୍ରିୟା ଦୁଃଖାଲ୍ପନ୍ତି
ଅନ୍ଧାଳ୍ୟରେ ଦିନି ଦେଇଦୁଇ ମନ୍ଦ ଶ୍ଵେତ ତ ।

ପାଣିରେ କନ୍ଧରେ

ବ୍ୟାଚିଦର୍ପଦଳକବ୍ୟା

ଏ କହୁକାରୁ ଦିନପତ୍ର ଏବଂ ଥା ଦୟ କମ୍ପା ହେଲାନ୍ତି
ପେନନ କମ୍ପାରୁଲେ ଉପରୀତ ଦେଖି ଜାପେଇ ଲାଗି ।
ଆର ଏ କହୁକାରୁ ଅଧିକାର, ରକ୍ଷାଧିକାର, ପ୍ରକାଶ
ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଏ ମେଗମାର କଲ ହେବ । ଯାହା
ମା ଓ କୁଳ କି କୁ

ବସନ୍ତକାନ୍ତିକ ଅର୍କସାର

ଏ ଅର୍ଥରୁ ଏକ ବା ଦୂରପାଇ ସେବନ ଦୂରପାଇ
ତେବେଠା ଦେଖି ଆମେରା ଲାଭ । ଏ ଜ୍ଞାନକେ
ଅଭ୍ୟାସ ଦେଖି ମଧ୍ୟ ରହ ହେବ । ମୁଖ୍ୟ ଗୋଟିଏକ

ଦେବତାର ପାତା

ଏଥରେ ନୂତନ କା ସମ୍ପଦର ବଠିନ ମେଡ଼ିକ୍‌ଲ ମନ୍ଦିର
ଦେବ ଏହ ଆଶ୍ରମ, କଳାକାର ଓ ଶାସ୍ତ୍ର ବିଦେଶୀଙ୍କର
ଦେବ । ଯାଇ ଏ ଜୀବିତ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପରେଷରେ ମଧ୍ୟରେ
ଦିନେ ଦିନେ ପଢାଇ ଦେବ, ଶୋଭନାକଳର ପ୍ରଭେଦ
ମୂରକା, ଅନୁମାନ, ବ୍ୟାକାରୀ, ପୂର୍ଣ୍ଣା, ଅନୁଷ୍ଠାନ, କାର୍ଯ୍ୟ,
କଳାକାର, ଦୃଷ୍ଟିକ, ଶଳ, ହର, ଶାତ୍ରିନାହାତ ଓ ଜୀବରେ
କିମ୍ବା ମୁହଁ ମୁହଁ ମୁହଁ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ନୀ

ଏ ଟେବ ମର୍ଜନ ଠ ଭୟର କଲେ ତୁମ୍ଭ ହୁଳ, ଏହି
ଶୂନ୍ୟ, ସୁଧା ଶୂନ୍ୟ, ବରି ଶୂନ୍ୟ, କଷି ଶୂନ୍ୟ, ହଟି ଶୂନ୍ୟ, ଯୋଗୀ
ଶୂନ୍ୟ, ଦେଖି ଶୂନ୍ୟ, ଭାବିବାର, ଚାହିଁବା କାହିଁ, କିମ୍ବା
କାହିଁ; ଅପ୍ରାର୍ଥ, କର୍ତ୍ତାର, କେବେଳାହିଁ କହି କରଇ;
ସୁଖ କରଇ କର କରିବ କରଇ; ବାରାନ୍ଦ ପାହାର କରି
ମାରିଲୁ କରିଲୁ ହେଲୁ । ୨୦୫ ୩୫ : ୨୨

୧୯୩୮	ଶ୍ରୀ ହଜାର ଦେଖିଆ
ଉତ୍ତର ଅଧ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ପ୍ରକଳ୍ପାବ୍ୟ	ବନ୍ଦମନ୍ଦ
ଦେଶୀକାରୀ ବଡ଼ବୁଦ୍ଧି	ମେଲ୍ଲମନ୍ଦ

ପର୍ବତୀମେଳା ସିଲୋକା ଫେବୃଆରୀ ୧

ଏହା କୁରିଦେଇଗଲେ କୁଳମାନଙ୍କର ପଦବିତମନ କରିବ
ତୀର୍ଥ ଚୋଇ ହେବାର । ସଜୁଦବାର ପ୍ରଧାନ ମଧ୍ୟରେ
ମରିଦେଇସି ଓ ଦେଖାସି ଜୀବାଳୀମଣେ ଦେଖୁ ପ୍ରଥମ ।
ଦେଇବତା ପାଞ୍ଚାଶିବଳ ପାର୍ବତୀର ମୁଦ୍ରାକ୍ଷେତ୍ରରେ ଜାପ
କରି ପାର୍ବତୀର ପଦବେ ପିଲମାରେ ଯଥା—

ଜୀବନାମ୍ବଳ ସୁରତ ଏ ଅଭିନ୍ୟାନ କଥାରେ ଏ ଶବ୍ଦରୁପ
କିମ୍ବା ଲାଗୁ ହେଲା ଅଭିନ୍ୟାନ ଏ କଥା କଥାରେ ।

ଶ୍ରୀମୁଖ ପତ୍ର ଦେଖ ।

କୁଳାଳ ପାଇଁ

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

८७६

ଶା - ଶ୍ରୀ ମାତ୍ରେ ସିଦ୍ଧକୁ ବହ ପାଇଁ ନିଷିଦ୍ଧା । ମା କବୁଳ ହ ଯେ ଏହା କାଳ ପରିବାର

१२६५।

ଅଗ୍ନିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ । ୩୫
ବର୍ଷାକ୍ରେତ୍ରମ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ୩୯
ମଧ୍ୟସଲଧାର ଜାତିମାସକଳ ୩୫%

ପାଳନହେଉର ଖଲ ମୋକଦମାରେ ଶ୍ରୀପୁଣ୍ୟ
ତମିଶନର ସାହେବ ମୂର ଉଚ୍ଚତ ଲଳର ଶବ-
ଦ ଖୋଲାଇ ଭାବାର ପେଟର କେବେଳ ଅଂଶ
ଦେନ ଅଧିଅଶ୍ରୁ ଏବଂ ବାହର ସେତୁ ଲୋକ
କର ଯାଇଥିଲ ଭାବାର ଶବ ମାଟିରେ ମରି
ପାଇଥିବାରୁ ସେହି ମହିନ୍ତି କିଛି ଦେନ ଅଧି-
ବୁଦ୍ଧି । ଏ ସମସ୍ତ ଭାବୁରଙ୍ଗ ପରାମା କମିତି
ପଠା ଯାଇଥିଲ । ସମ୍ମର କେବଳ ଉଚ୍ଚଥ
ନିଜର ସଙ୍ଗେ ଥିବାରୁକର ହାଜିପରେ ଅଛି ।

ଅଧିକାନ ଶ୍ଵାନରୁ ଏ ସ୍ପୃହରେ ଏହି
ମୂର୍ଖର ଅଧିକତା କି ଅମୀର ଅବଦୂରରଦିନ
ମାନଙ୍ଗାନ ଅଧିକା ପରିବାର ସହି କୁଳଶକ୍ତି
ଛଟ ବୋହ୍ଲାଇ ଦୁର୍ଯ୍ୟମାନ ବିଲଖ ନଗରକୁ
କାରାର ଦେଇ ସ୍ଵପ୍ନ କାନ୍ଦାରଚିମୁଖେ ଧାରା
କହିଥିଲୁଣ୍ଡି ଏହି ସ୍ଵଦିର ଯଥାର୍ଥ ଆୟୋଜନ
ହେଉଥିଲା । ଯୁଭବଙ୍କାନ ଅନେକ ଟଙ୍କା ଏହି
କାରେ ଗୋପ ଜାଗାତଳୁ ପଠାଇ ଦେଇ
ମଧ୍ୟ କାନ୍ଦାରରେ ସୁଦିଷ୍ଟକା କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି ମାହି
ନାହାଇର ସେଇନ୍ୟବଳ ପଞ୍ଚ ପ୍ରାୟ ଲାଇଁ ।

ପୁରୁ ପଥକର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ
ମାତ୍ର ମାପ ତା ୨୫ ଲିଖିର ତେଣୁ ଗଲେଟିବେ
ହୋଇ ଥିଲୁ ଛହିରେ ଦେଖିଲୁ ପେ
କାହିଁ ଭାବାକାନ୍ତ ବଦ୍ୟାଧାଗର ଭୁବନେଶ୍ୱରର
ଜୀବିଷ ସତକ ପ୍ରିଟାଲବା ନାରିଣ ଟ ୫୦୦ ଲା

ଦାନ କର ଅଛନ୍ତି । ଏହି ସତ୍ତକ ସାରଜଗତ-
ଠାରୁ ଭୁବନେଶ୍ୱର ବାଟେ ଖଣ୍ଡଗିରୀରୁ ମିଳ
କିନ୍ତୁ କମିଟୀ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ କି ବ୍ୟବସ୍ଥା କଲେ
ତାହା ଅମେଷାନେ ଦୃଷ୍ଟି ଧାଉଳି ନାହିଁ ।
ଯାହା ହେଉ ଭାବକାନ୍ତ ବାରୁ ଏମନ୍ତ ହିତକର
କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ କିନ୍ତୁ ଦାନ କର ଅଛନ୍ତି ଏହା
ବଢ଼ ସୁଖର ବିଷୟ ଥିଲା ।

ସଲଞ୍ଜରୁକ ଅସିଛ ଅର୍ଥାତ୍ ଗନ୍ଧକ ପ୍ରାବି-
ଳ କେଲାଇବା ସେମର ପ୍ରଧାନ ବାରକ ବୋଲି
ଡାକ୍ଟର ଲାଭର ବାଦିବ ପ୍ରିବ କର ଅଛିନ୍ତି
ଏହା ଲାହୋରରେ ପଣସାହାର ଏହା ପ୍ରମାଣ
ହୋଇ ପାଇଁ । ହେଠାର ସଂବାଦପତ୍ରରେ
ଲେଖା ଅଛି ଓ ଜାଣ ବନ୍ଦୁମୋହନ ଅପାଣ
ପରର ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପ୍ରତିବନ୍ଦ ରାଜ୍ୟ ଉପର
ମୁଆର ଥିଲେ କେବଳ କଣେ ଧକ୍କର କାହା
ଖାଇଲା ନାହିଁ । ସେହି ଧକ୍କରଟି ଓଳାଇବା
ସେମରେ ମରିଗଲା । ଗନ୍ଧକ ପ୍ରାବିଳୀ
ସାମାଜିକ ମୂଲ୍ୟରେ ଇଂବଳ୍ଗ ଉତ୍ସାଳଯୁମାନି-
ଙ୍କରେ ମିଳିଲ ଏହା ପିଲାକା ପାଣି ସଙ୍ଗରେ ପ୍ରତି
ଦିନ ଏକ ଟୋପା ମିଶିଲ ଖାଇଲେ ସଥେଷ୍ଟ
ଦେବ । ଓଳାଇବା ଯେପରି ହୃଦୟରସେଗ
ତହିଁରୁ ଅସେଗନ ଦେବା ଯେପରି କଠିନ
ଚକ୍ରଷ୍ଵରେ କାରକ ଉପର ଅବଦର୍ତ୍ତ ବାହୁମାନ
ଅଟିଲ ଓ ବେଗ ଉତ୍ସବୀର ଦେବା କାଳରେ
ସମସ୍ତ କାହା ଖାଇବାର ଭବିତ ।

ବାରୁ ନନ୍ଦକଣ୍ଠୋରଦାସ ଧ୍ୟାନୀ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠାନୀ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗର୍ଭ ଜନନୀର ବାଞ୍ଚିରୁ ଫେର ଆସିଲେ
ସେଠା ହେଉଁ କନ୍ଧୁବଳକୁ ମଦ ସହି ବିଷ
ଖୁଆର ମାର ପକାଇବାର ଅଭିଯୋଗ ଯେଉଁ
କନ୍ଧୁବଳକୁ ଉପରେ ହୋଇ ଥିଲୁ ସେମାନେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାନିନିରେ ଥିଲାନ୍ତି । ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ
ମହାନାୟାରୁ ଗର୍ଭ ଗୁରୁବାର ଗୋଟାଏ ଶବ୍ଦ
ଧାୟା ଯାଇ ଅଛି ଲାଷଟା ବିସ୍ତର ପରି ଯାଇଅଛି
ମାତ୍ର ତାହାର ପିଲାଙ୍ଗ ଲୁଗା ତାହା ଦେହରେ
ଅଛି ଏବଂ ତାହାର ହାତ ଗୋତ ବିଜା ହୋଇ
ଅଛି । ତାଙ୍କୁ ର ତାହାରକରେ କ ପ୍ରିଯ କଲେ
ଏବଂ ଲୟ ତଥା ଯାଇ ଅଛି କି ନାହିଁ ନାହିଁ
ନିତ୍ୟ ସବାଦ ଅମେମାନେ ପାଇ ନାହିଁ ।
ହାତଗୋଡ଼ ବିବାରୁ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାରିଷନ୍ଦେହ ଜାଗ
ହୁଆର ଏଣେ ଯେବେବେଳେ ତାହାର ମରି-
ବାର ଜର୍ବା ଗଲା ଭେତ୍ରେବେଳେ ମହାନାୟା-
କୁଳ କାହିଁ ଉପରେ ତାହାର କଠାର ଏବଂ
ଲୋଟା ସବାରୁ ଏମନ୍ତ ଅନୁମାନ ହେଉ ଥିଲି
ଯେ ସେ ବାହାରକୁ ବସିବାକୁ ଯାଇ ଅଭିତାରୁ
ଜ୍ୟୋତି ଦୃଢ଼ମରିଥିଲା । ଏକ ଜାଗର ମୁଦର
ତିନୋଟି କାରଣ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଥିଲା ବେଳ୍-
ଟା ସତ୍ୟ ହେବ କମିଶଙ୍କ ଜଣା ପଡ଼ିବ ।

ପ୍ଲାନ୍ଟ ଅଇବର ବିଧିନ୍ଦନରେ ବଜାଳା
ଗବ୍ରୁମେଇ ନିଯମ କର ଆହୁନ୍ତି ବିଧେଯକେ
ଲେ କୌଣସି ଦୟାଙ୍କ ସକାଶେ ଅବଶ୍ୟକ

ମୂଳ୍ୟର ଏକ ଖଣ୍ଡ ଶ୍ଵାମୀ ଦେବ ଶ୍ଵାମୀ ବିହେର
ଯୋଗାନ୍ତାରୁ ଅସମିତି ହେବ ରେଣ୍ଡେବେଳେ
ସେ ସଙ୍ଗୀ ଧେରା ନ୍ୟୁଲ ସନ୍ଧାରୁ ଯେତେ
ଖଣ୍ଡ ଶ୍ଵାମୀରେ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ ମୂଳ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ରେଣେ
ଖଣ୍ଡ ଶ୍ଵାମୀ ଦେବ ଏହି ଏହି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତରରେ
ଶ୍ଵାମୀ ବିହେରା ସାର୍ଵତ୍ରିକଷ୍ଟ ଦେବ ବିଶ୍ଵବି-
ଶ୍ଵାମୀ ମୂଳ୍ୟର ଏକ ଖଣ୍ଡ ଶ୍ଵାମୀ ଜାହା ପାଖ
ରେ ନ ଥାଇ ଏହି ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ ମୂଳ୍ୟ ହରଣାରେ
ସେତେ ଖଣ୍ଡ ଶ୍ଵାମୀ ସେ ଦେଇ ଅଛି ଭାବୀ
ସଙ୍ଗୀଧେରା ନ୍ୟୁଲ ଅଟର ।

ଦ୍ୱାରା ଲିଖିଛି ନୟମଟି ବଡ଼ ସୁଧା ଜଳକ
ହୋଇ ଅଛି । ମୋଢ଼ିବଳରେ ପ୍ରବୃତ୍ତିକାଳୀମ୍ବନ୍ଦି
ମୂଳର ଶ୍ଵାସ ସଫଳ ମିଳଇ ନାହିଁ ବୋଲି
ଆଜେକି ସମୟରେ କଞ୍ଚା ହୁଅଇ ଏକ ବେଳେ
ଶ୍ଵାସ ବିକେଗାମାନେ ମୂଳ୍ୟ ଉପରେ ଥଥକା
ନେବେ ବୋଲି ଲୋକଙ୍କୁ ବିହୁରେ ମନାକର
ଦେଇ ଦ୍ୱାରବର କରନ୍ତି । ଏ ନୟମମନ୍ତ୍ରେ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୁନରେ ଶାହାଙ୍କ ସତ୍ୟ ପାଠ ସହିତ
ଶାର୍ଟପିକଟ ଦେବାକୁ ଦେବ ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକାୟ
ମୂଳରୁ ଏବଂ ଶ୍ଵାସ ନ ଥିଲେ ତୁର ଗୁର
ଶ୍ଵାସରେ ଶାହା ପୃଷ୍ଠା କରି ଦେଇ ପାରିବେ ।

ଭାବର୍ଦ୍ଧନ ସେହେତୁସ ଅବଶ୍ୟକ ଲକ୍ଷ-
କାଟିଛନ ସାବେବ ଗପ ମାତ୍ର ଏ ଯା କଥାରେ
ଭାବର୍ଦ୍ଧନ ଆୟୁ ବ୍ୟଧି ପରିମେଯ ସମାଜେ
ଉପର୍ଯ୍ୟତ କଥା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କଥାରେ ଆୟୁ ବ୍ୟଧି
ର ଅବଶ୍ୟକ ଉତ୍ତମ ଅଟକ ଯେହେତୁ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ
ବ୍ୟଧି ହୀନ ହୋଇ ଥିଲା ।

ଆମେମାନେ ଥାଣା କରିଥିଲୁ ବି ଲିବରା
ଗବର୍ନ୍ମେଷ ଅମୂଳାନକର ଟାଙ୍କା ଭାବ ଭାଣା
କରିବାକୁ ଦିଲୁ ତିଜ୍ଞା କରିବେ ମାତ୍ର ଖଣ୍ଡଟ
ସମ୍ପର୍କରେ ସହେଳିତୀ ଯାଣା କହି ଅଛିଲୁ
କହିଛୁ ଅମୂଳାନକର ସମସ୍ତ ଆଶାର ମୂଳରେ
ବୁଦାର ପଢ଼ ଅଛି କାରଣ ମେ କହ ଅଛିଲୁ
ବି କଣା ମାସିଲ ଅବଧିକୁ ପାଦା ରହି ଅଛି
କାହା ଥାମି କର୍ତ୍ତାର ଦେବା ସକାଣେ
ଉତ୍ତିଷ୍ଠୁ ଗବର୍ନ୍ମେଷକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିବାକୁ
ଦୁଇ କରିବେ ଲାହୁ ମାତ୍ର ଅଛି କୌଣସି ଟାଙ୍କା
କର୍ତ୍ତାମାନ ହୁଏଇ ଦେବା ସମ୍ବନ୍ଧ ନହିଁଏ ।
ଏଥର ଭାର୍ଯ୍ୟ, ଏହି ବି ଭାବର ଦେବାନେ
ଜଳଥେଷ୍ଟ ଟାଙ୍କା ଲାଭାବ ଦେବ ଥିବେ
ମେ ତେଣୁ କଣା ମାସିଲ ବି ଯାଣା କରିବା
ମହାକଳ୍ପ ବଜା ବାଧ ଅଛି ତିରିବାର ସବୁ

ଥା ଦେବ । ଅଛିଏବ ସେ ସୁଲେଲିର୍ତ୍ତହୁଟ୍ଟଙ୍କ-
କୁ ପନ୍ଥ ଉଦ୍‌ବିଦ୍ଧ ପ୍ରକୃତର ଲୋକ ବିଲାଗ ମହା-
ଜ୍ଞନଙ୍କ ପଶଣାଗ ହୋଇ ଭୁବନବର୍ଣ୍ଣୀପୂଜ୍ନ କର
ଭୁବରେ ଦଳ ଦେବାତ୍ମା ସମ୍ମଦ ଦେଲେ ସେ
ସୁଲେ ଅମୃତାନନ୍ଦର ଦୂର୍ବିଧା ମୋଚନର ଅର
କେବେ ଆଶା ଦହିଲା ।

ଗଭଳାର ଏଲକା ସିରପ୍ରାଦାର ବାରୁ ହର-
ମୋହନ ମିତ୍ରକର ସସପେଣ୍ଟ ହେବା କଥା ଗଲ
ସଧାରଣେ ଥାଂକ ମାନଙ୍କ ନଶାର ଥିଲୁ । ଏ
ପ୍ରାଦୁ ପାକ ଗୁରୁଆଞ୍ଜେ ସେହି ଚର୍ଚା ଲାଗିଅଛି
ଏବଂ ସସପେଣ୍ଟର ଲାନା ପ୍ରକାର ବିବରଣ
ମେବେ ଉଠାଇ ହିଲୁ ତିଥିରେ ମତ୍ତାମତ ଗଢ଼ି
ଯାଉ ଥିଲାନ୍ତି । କଣେଖ ଥାନୋଲନର ବାବଣ
ଏହି ବୁଦ୍ଧିମେଷନ ବାବୁ ଜଣଗ ପୁରୁଷଙ୍କ
ବର୍ଣ୍ଣିଗୁ । ସରକାର କରିବେ ଦୂରା ହୋଇ-
ଗଲେ ଏବଂ ପ୍ରାୟ ୧୦ ର୍ଷ ସୁପ୍ରଶ୍ନି ସିରପ୍ରା-
ଦାର କଲେ । ଶେଷ ଅବସ୍ଥାରେ ଲାହାଲିଠାରେ
କଳଙ୍କ ଲାଗିଲା ସମସ୍ତେ ଏହି ଦୃଶ୍ୟ କରୁଥିଲା ।
ବାପ୍ରବରେ ଏହା ଦୃଶ୍ୟର ବିଷୟ ଅଟିଲା ମାତ୍ର
କରିବୁ ଥାହେବ କହେବୁରେ ସନ୍ଦେହ କରି
ଥିଲାନ୍ତି ଏବଂ ଶେଷ ନିର୍ଦ୍ଦିତ କି ପ୍ରକାର କରିବେ
ତାହା ଜୀବିବା ପୁଣ୍ୟ ଅଶ୍ଵମକଳର ଲୋକରେ
ମତ୍ତାମତ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଅନୁତ୍ତ ସୁଭବ୍ରତ
ତାହା ଜୀବିବା ଅଧେଶାରେ ରହିଲୁ ।

ମୋହଦିମାର ଜନ୍ମ ମୋଟଥିଲାରେ ହୋଇଥିବାରୁ ଅମ୍ବେମାନେ ତହିଁର ସମସ୍ତ ବିବରଣ ଜାଣିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇ ଗାହୁ । କେବଳ ପୁଲରେ ଏକବି ବୃଦ୍ଧିଅଛୁଁ ଯେ ମୂର୍ଦେଲ କରିବାରୁ ଶାହୁ ଗଲା କମିଶକରିବା କିମ୍ବା ତରିକାରେ ଲଜନାର ଦେଇ ବି ଧାନଲବଡ଼ାର ମୁକୁର ଗୋଡ଼ର ଟଙ୍କା ଚାଲୁକା ବି ଉହିରେ ଅନୁମାନ ଟ ୨୦୦ ଟଙ୍କା ଥିବ ଦରଖାଦକ ବାହୁଙ୍କ ବସାରେ ଜବାନ୍ତିକୁ ଦେବାର ସେ ଦେଖିଲା । କମିଶକରିବାରୁ ଆହେବ ଅଛି ଯାହାକର ଯୋବାନାକିମିଳି ଲେନେ ସେମାନେ କେହି ଟଙ୍କା ଦେବା କମିଶି ଦେଖିବାକୁ ଦହୁ କାହାକୁ । କହି ଆପଣଙ୍କ ଲଜାବରଚୁ ଲାହାକ ନିକଟରେ ଟ ୩୦୦ ଟଙ୍କା ଥିବାର ଓ ତାହା ଘରଠାରୁ ଆଗିଥିବାର ମାତ୍ରା ର ହଲେ । ଏପରି ଦରଖାଦକ ବାହୁଙ୍କଠାରେ ଟଙ୍କା ନ ଥିବାକୁ ସେ ବହମାନୀ ବାହୁଙ୍କଠାରେ ଟ ୫୦୦ ଟଙ୍କା ହାତରୁଧାର ଲୋଜିପ୍ରଭା ଏବଂ

ରଜାଙ୍କ ମୁଲ୍ଲାର ବାହୁଙ୍କ ଦସାକୁ ଯାଇଥିବାର
ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥାରୁ ବୋଲି କଥ୍ବତ ହୁଅଇ ।

ଗଡ଼ିକାଳିର ବାଟ ।

ଶ୍ରୀମତୀ କମିଶନର ସାହେବ ଯୋଗବିଷ୍ଣୁ
କାଳରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ପାଇଲକୁଡ଼ାକୁ ଯିବା-
ରେ ସେପ୍ତାର କଷ୍ଟ ପାଇଥିଲୁଛି ତାହା
ଆମେମାନେ ଗତ ସମ୍ପାଦରେ ଜ୍ଞାନଅଛୁଁ ।
ସାହେବଙ୍କ କ୍ଲେଷ ପାଇବା ଅବଶ୍ୟ ଦୂଃଖର
କଥା ଅଟଇ ମାତ୍ର ଅମ୍ବେମାନେ ଆଶା କରୁଁ କି
ସାହେବଙ୍କର ଏହି କଷ୍ଟ ମଜାଲର କାରଣ
ହେବ । କମିଶନରମାନେ କେବଳ ଶ୍ରୀମତୀ
ପାଇଲ ଦିନରେ ଗଢ଼ିଲାଇ ଦୁଃଖକୁ ଯାଅନ୍ତର
ଏବଂ ଶକ୍ତିମାନେ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ିବୁ ସତର୍କ ହୋଇ
ଯାହାକୁ ଯିବା ବାଟ ପରିଷାର କର ରଖନ୍ତି ।
ଏଥୁରେ ଗଢ଼ିଲାଇ ଦୁଃଖର ଯୀଥାର୍ଥ ଅସୁବିଧା
ସେମାନେ ଦୂଃଖ୍ୟକାଳ କର ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।
ମାତ୍ର ଶୌଭିକାଳ ଉଡ଼ା ଅତ୍ର ସମସ୍ତ ବାଳରେ
ଗଢ଼ିଲାଇ ରହଇର ଦେଇ ଯିବା ଅରିକା ଅନ୍ତର
କଷ୍ଟସାଧ କ୍ଲେଷର ଅଟଇ । କର୍ମକଳର କଷ୍ଟ
କେବଳ ଜଳର ଅଗ୍ରବ କିନ୍ତୁ କର୍ମାଦିନରେ
କଷ୍ଟର ଘାମା ନାହିଁ । ପ୍ରକାଶରେ କର୍ମା କାଳ-
ରେ ଗଢ଼ିଲାଇର ବିଜ୍ଞାନ ଅଗ୍ରମ୍ୟ ଏବଂ
ଅବେଦନ ହୋଇ ଯାଏ । ବିଜ୍ଞାନେ ମାଗନ୍ତି,
ନାଲମାନେ ଦୃଢ଼ି ଦୃଢ଼ି ଏବଂ ବାଟମାଳେ
କାନ୍ଦୁଆ ଏବଂ ଜଳରେ ତୁତ ରହନ୍ତି । କାର୍ଯ୍ୟ-
ବିଶିଷ୍ଟ କର୍ମାକାଳରେ ଗଢ଼ିଲାଇକୁ ଯିବାକୁ
ହେଲେ ନିଜକୁ ବାଟ କେବେ ? କୁରୁଦିନରେ
ସରର ନାହିଁ । ଏବଂ ଏବା ଅଧିକା ଗୋକୁଳ
ଆଶା କରୁ ଶବ୍ଦର କି ପାଇଲୁ କୌଣସିଥିରେ
ଯିବାର ସୁବିଧା ଦୃଢ଼ି ନାହିଁ । ଏହି ମହା ଅସୁବିଧା
ହେବୁ ଗଢ଼ିଲାଇ ସଙ୍ଗେ ମନ୍ଦିରନର ସେପ୍ତା-
କାର ସଭାର ଦେବା ହୃଦୟ ତାହା ହୋଇ
ଯାଇ ନାହିଁ । ଏବଂ ଉଦ୍‌ବାଗ ଗଢ଼ିଲାଇର ପାର୍ଥିବ
ଅବା ମାନସିକ ଦୃଷ୍ଟି ହୃଦୟ ହେଇ ଯାଇ
ନାହିଁ । ଏହା ଅହନ୍ତି ଦୃଢ଼ିଲାଇ ମନ୍ଦିର ପଟିବ
ଏବଂ ଏଥୁର ପ୍ରକଳହାର ହୃଦୟ ରତ୍ନର ।

ଏମନ୍ତ ବୋଲିଯାଉ ପାରେ ଯେ ଗବଣ୍ଟୀ-
ମେଧ କଟକଠାରୁ ସମ୍ବଲପୁର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୂର-
ଗୋଡ଼ା ସତ୍ତ୍ଵକ ଚିର୍ମୀର କରିବାହୁବୀ ସମ୍ବଲ ଜଗ-
ଳାତକୁ ବାଟ ପିଞ୍ଜାଇ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ
ସଦ୍ବିଧି ଓ ବର୍ଣ୍ଣ କାଳରେ ପରିଷ୍ଠରେ ଗତି-
ପାତ କରିବା କଥା କର ମାତ୍ର ସେ କାଳରେ

ନୟାମାନଙ୍କରେ କୌକାହାସ୍ତ ଗମନାଗମନର
ଉତ୍ତମ ସୁଧିଧା ହୁଅର । ଏଥିଲୁ ସମ୍ବଲପୁର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଯେଉଁ ବାଟ ଥାଇ ଭାବୀ ପଢ଼ୁଥିବାକ ନୁହଇ
ଏବ ଚହିଁରେ ଥିଲେକ ସ୍ଥାନରେ ଶଙ୍ଖ ନାହିଁ
ସୁଦର୍ଶନ । ଏ ବାଟ କେବଳ କାମମାତ୍ର ବାଟ
ଥିଲା । ଯେବେ ଏହି ଦୂର ସତକ ଜଗନ୍ନାଥ
ସତକ ପର ସବୁ ଭାନରେ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ଗାତ୍ର
ଗମନାଗମନର ଗୋଗ୍ଯ ହୋଇଆନ୍ତା ଭାବୀ
ଦେଲେ ଥିଲେକ ଗଞ୍ଜକାର ବିଦ୍ୱାର ସୁଧିଧା
ହୋଇଆନ୍ତା । ସତକମାନ ସେପର ନୁହଇ
କିମ୍ବା ଏହି ଦୂର ସତକ ସନ୍ଧିରୁ ଗୋଟିଲୁ
ସବା ସବ ପ୍ରକାରରେ ଉପସ୍ଥିତ କରିବା କାରା
ଏ ଅବସ୍ଥା କୌଣସି ରେଖା ହୋଇ ନାହିଁ ।
ନୟାହାସ୍ତ ଦେଇ ସୁଧିଧା ଯେଉଁକ ହୋଇଥିଲୁ
ରେଇବ ମାତ୍ର କହିଁର ଭିନ୍ନର ପରରେ ଦିଲ୍ଲି
ରେଖା ହୋଇ ନାହିଁ । ଗତକାର ନୟାର
ପ୍ରଧାନ ପ୍ରତିବନ୍ଦବ ପଥର ବିଷମମାନ । ଏହି
ପଥର ଯୋଗୁଁ କୌକା ପାଇଯାଇ ଅଭିଧନ୍ତ
ବିଷଦ୍ଵାପୁ ଏବ ପ୍ରତିବର୍ଷ କେବେ କୌକା
ମରୁ ପଡ଼ିବାର ମଧ୍ୟ ବନ ନାହିଁ । କମିଶନର
ସାହେବ ଅଗ୍ନି କୋଟ ଘେନ ବୃତ୍ତିଶିରେ
ଆଜିଥିଲେ ମାତ୍ର ବିଷମ ଦୟାରେ ଭାବୀ ଫେ-
ରାଇ ଦେଇ ଟଣା କୌକାରେ ଗଲେ । ବିଷ-
ମମାନ ଭଙ୍ଗାର ଦେଲେ କୌକାବ ଟପରିଆର
ହୃଦୟା କିନ୍ତୁ ଭାବୀ ଅଭିଧନ୍ତ ବିଷଦ୍ଵାପୁ ବୋଲି
ଅବସ୍ଥା ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଅଛେ ଏବ ପାଠକମାନେ ଦେଖିବେ ସେ
ଗତକାଳକୁ ଅଟେବୀ ଉତ୍ତମ ବାଟ ଲାହୁ ଏବା
ବାଟ ନ ସବାର କଷ୍ଟ ବରୁଷ ତାହା ବରିଶ-
ନର ସାହେବ ସୁମୁଖ ଅନୁଭବ କର ଆମେ ଅଛନ୍ତି
ତହୁଁର ଅନ୍ୟ ପରିଯୁକ୍ତ ଦେବା ଅନାବିଶ୍ୱାସ
ଏଣୁକର ଆମେମାନେ | ତାହାକୁ ବିଶେଷକୁ ପ୍ରେ
ଅନୁଭାବ କରୁଥିଲୁ କି ଗତକାଳ ଜନନୀର
ଏହି ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିବନ୍ଦକରୁ ସେ ଅନ୍ତର କରିବା
ପରରେ ଯହିବାକୁ ହେଉଛି । ଗର୍ବକର୍ମ ମୋଧ-
ସନ ଗୁଣ ସମୟରେ ସେ ଜାକିଟି ପାଇବାର
କଷ୍ଟ ଅନୁଭବ କର ତାକର ବନୋବସ୍ତୁ କରି-
ବାକୁ ପ୍ରତିର୍ଥ ହେଲେ ଏବ ଅନେକ ସ୍ଥାନକୁ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଜାକ ଫିଙ୍ଗାଥିଲୁ । ଗେନେବେଲେ
ଆମେମାନେ କହିଥିଲୁ କି ଉତ୍ତମ ବାଟମାନ
ଗତକାଳରେ ନ ହେଲେ ତାକର ଭାବେଶ୍ୱର
ସଂକଳନ ଦେବ ଲାହୁ । ପ୍ରକୃତରେ ତାହାରୁ
ଦେବାଥିଲା । ତେଜ୍ଜ୍ଞାନାଳ କଟକକ ଏକଦିନର

ବାଟ ମାତ୍ର ସେଠାରୁ ଜାକ ଚିଠି ଭିନନ୍ଦନରେ
ଆସୁଥିଲା । ଭାଲକେବେ ଅନ୍ଧଗୁଣ ପ୍ରକଳିତ
ଜାକ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଆସୁଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ
ସ୍ଥାନରୁ ଯେତେ ଦିନେ ମନୁଷ୍ୟ ଆସି ପାରେ
ତିହିଁରୁ ଅଧିକ ବିଳମ୍ବରେ ଜାକ ଥୁବାଥିଲା ।
ସତକ ବାଟ ନ ଥିବା ଏଥିର ପ୍ରଧାନ କାରଣ
ଅଟଇ ଏବଂ ଏ ଅଭାବ କିମ୍ବାରଙ୍ଗ ହେବା ଧର୍ମ୍ୟ
ନୁ ଜାକର ଉନ୍ନତ ହେବ ନାହିଁ । ସମସ୍ତେ
ଆପଣାୟ ଘରେ ବସି ରହିଲେ ଏବଂ ପରଶ୍ରର
ସହିତ କାରବାର ବୃଦ୍ଧି ନ ହେଲେ ଜାକର
ଆସୁଥି କିଏ କାହିଁକି ଲେତିବ । ବାଟର ଅନ୍ଧ-
ବିହିତ ଅଗେ ମୋତଳ ନ ହେଲେ ଅକ୍ଷ୍ୟ ଉନ୍ନତର
ଆଗା କରିବା ବଥା ଅଟଇ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂଗାଦ ।

ଅସମାନଙ୍କର କଲେକ୍ଟର ଶ୍ରୀମତ ପଦି ସାହେବ ଏ ମାସ
ତା ୨ ଦିନ ସନ୍ଧା ସମୟରେ ବଠାରେ ପ୍ରବେଶ ହେବାର
ସମ୍ଭାବ ଅଛି ।

ଅସ୍ଥମାନଙ୍କର ଏକଟଂ କଲେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରାଣ ସାହେବଙ୍କର
କେନାମି ଦରଖାସ୍ତ ପ୍ରତି ବଢ଼ ଦୃଶ୍ୟ । ତାହା ସେ ପଢ଼ିଲୁ
ନାହିଁ ବା ଶୁଣି କାହିଁ ତର ଫେର କଥାକାରୀ ଗଣେ ଦରଖାସ୍ତ
ଏହା ଜୀବି କଜେ ଦୁଇ ଘୋର କଥାକାରୀ ଗଣେ ଦରଖାସ୍ତ
ରାଶେ ନାହିଁ ସବୁଠିଯୋହିବି ବନ୍ଦୁବରେ ତାବରେ ପଠାଇବ
ସେବରେ ଦରଖାସ୍ତକାର କାମ ଓ ସାକ୍ଷର ଓ ନବସକାର
ସାକ୍ଷର ପଦମନବ ଧର ଓ ସାକ୍ଷିମାନଙ୍କର ନାମ ଦିଅ ସାର
ଧର । ଦରଖାସ୍ତରେ ମୁହଁବର କଥାମାକ ଦୂହାର ଦରଖାସ୍ତ
କାର ଓ ନବସକାର କଥକ ଦେଇ ସେମାନେ ପଠାଇ ଅର୍ପି
ଦରଖାସ୍ତ ପଠାଇ କି ଏହା କଥା ନହିଁ ଲେଖିଛି କଥାମାନ
ଜୀବି ନୀତିକାଳ ଅନ୍ତରେ । ଅବାଦର ସେ ଦୂର ଦେଇ ଏତେ
କାହିଁ କଲେନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଓ କାହିଁ ହେଲେ । ଦୁଇ ଘୋର
ଦେଇ ସାକ୍ଷାତକରି ଅନ୍ତରେ କଥାକାରୀ ବନ୍ଦୁବରେ ।

ପାଇଲାଖାରେ ହୁଏବିଲେ କଳିକୁଳର ବନ୍ଦରେ ଏପରିଷ୍ଠା
ପ୍ରାଣ ଛି । ସୁଧା ପାଥୁମୁକ୍ତ ହେଉଅଛି । ଉଦେଶ ଏବେ
ଯେ କିମ୍ବାପରି ହୃଦୟରେ ପଥେ ଲୟ କର ଥାଏ ଏଠାରେ
କିମ୍ବାପରି ହୃଦୟ ପଥେ ଲୟ କରାଯାଇବା ।

ବାଲେପୁ ଆହାର ସହିଦରଙ୍ଗେନ୍ଦ୍ର କାରୁ ଗଦାଧର
ଦେ କୌଣସି ମୋକଦମାରେ କେବ ଖାଲମାଳ କବିକାରୁ
ନିଜ ମାସ ସଂଶୋଧନ ହୋଇଅଛି । ସନ୍ଦର୍ଭ କର୍ମଶଳମାନେ
ଯାଇଥାର ।

କନ୍ଦେଇର ଗନ୍ଧିଙ୍କ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ପୋତପୁରୁଷ ଦିକ୍ଷା
କଲ୍ପନାରେ ସେ ଶେଠୀ ଦରିଦ୍ରମ ମଧ୍ୟରେ ପାହନ୍ତରାଇ
ଦେବ ବାଣି ଦେଲେ । ଏ ବାଣିକାରୀ ସର ଜେମସ ପଦ୍ମ-
ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ପାଇଲେ ପାତାପାତା ଫୋର୍ମିଅର୍କ୍ ।

ସହି ପରିଚାରକର୍ତ୍ତା ଦ୍ୱାରା ମହିମ ଲାନଶକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସ
ହୋଇଥାଏଛି । ପ୍ରଥମ ଉମାଧରେ ସେଇତେ ପ୍ରେମତି ହୋଇ
ଯାଏ ତଥାରୁ ମୁଖ୍ୟ ୫, ୧୦, ୪୫, ୫୦-୧ ଲାକ୍ ଅଟିଥି । ଏତ
ପରିଚାରକର୍ତ୍ତା ପରିମାଣରେ ଏହିର ଅଧେର ମାତ୍ର ଯାଇଥାଏ ।

ହେଲୁତସମାଜେ କଣାନା କର ଛାସୁ କରିବାକୁ କ

ଧ୍ୟୁତି ପେଜୁ ଧ୍ୟାନକେବୁ ଦେଖି ଯାଇଅଛି କହିର ପିଶାଚ
କାହିଁ ୨୦୦ ମାତ୍ରା ଏବଂ ଲିଙ୍ଗ ପରାମରଶ ମାତ୍ରା କିମ୍ବା
ଅଛି ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର ଠାକୁରଙ୍କ ଘର ବୁମାର ଝା ଜୀବନିହିଁତେ କି
ସଙ୍ଗେବନ୍ଦୁଷ୍ଟିତ କି ଏହି ମୋରଦର ଠାକୁରଙ୍କ ଘର ବୁମାର
ଝା ଫରନ୍ଦିଲ ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହିଁକି କର କିମ୍ବାକିମ୍ବାଲୟରେ ଅଳ୍ପକି
ସ୍ଵର୍ଗ କରିବା କାରଣ ଲକ୍ଷ୍ମୀ କନ୍ଧରେ ପ୍ରଦବନ୍ତ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । ଭାରତବର୍ଷର ସରଦାଜନାଳୟର ଏ ପ୍ରକାର ଖଣ୍ଡା
ପ୍ରତି ମହୋଦେଶ ଦେଶ ମୁକ୍ତ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପାଇଲା ।

କଥର ହୃଦୟ ସେ କାନ୍ତାରରେ ସ୍ମୃତିଶାଖ ସ୍ମୃତିଶାଖ
ସଙ୍କଳୀୟ ସ୍ମୃତିକ ନିଧିକୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କର ଅଛି ଦେଇଥୁ-
ରୁ କ କାନ୍ତାରରେ ବ୍ୟସ କରୁଥାରା ହିନ୍ଦୁମାନେ ବ୍ୟଲ୍‌ପଣ୍ଡିତ
ଏବଂ କଳା ବନ୍ଦରକଥା ପରିକଳ୍ପନା ଏବଂ ଘୋରା ବଢି ଯାଇଲେ
ନାହିଁ । ମୁସଲମାନଙ୍କ ବଜାରେ ହିନ୍ଦୁମାନ ଉଲ୍‌ପଣ୍ଡିତ ବେବେ
ଆଗ୍ରା ବସି ଥାଏ ନ ପାରେ ।

ଦିବାପରେ ବୁଝିଲ ଅକ୍ଷର ଏହି ଗତମନ୍ତର ୧୫ ଟଙ୍କା
ଶରେ ଖୋଲାରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ ବହି ହେବାର ବୃଦ୍ଧିମାନେ କ୍ଷେତ୍ର
ହୋଇ ବୁଝି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିଥିଲା ।

ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ଏହି, ସେଇଥିରୁ ମୁହଁରକ ବାହେବ ଜନ୍ମାଯାଇଲା
ଏହାଙ୍କ କଲେହଟର ଓ ମାହିକ୍ରୋଟ ହୋଇଅଛି ।

ହକ୍କା ବନ୍ଦର ମୋକଦମା ତିବନୀପ ହୋଇଅଛି । ଏହି
ମୁଦେଇ ଗଣଧାରୁଙ୍କ ମେଥାରୀ ସାକ୍ଷୀ ଦେଇ ସବାର ଜଳ
ପାହେବ ଶୁଣ କରି ତାହାକୁ ପରିବାର ସୁପର୍ବ୍ କରିଅଛି
ହେଉ । ଏ ମୋକଦମାରେ ଉତ୍ସ ପରିବ ରଖାଇମାରେ
ତନିକି ତନହାର ଟକା ଯିବ ନେଇଲୁଛନ୍ତି । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ
ମଜ୍ବି ମହାରାଜ ଉତ୍ସପତ୍ର ଲୁଗରେ ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ପଡ଼ିଥିଲା ।

ଦେଲ୍ଲିନ୍ସୁସରେ ପାଠ କରୁଁ କି ଜଣେ ଥି ଆର ଥରେ
ଦିବାହୁ ଦେବା ଅଧାରେ ଅପଦାର ଦୂରଦୋଷ ପିଲାରୁ ନ-
ଦାରେ ପକାଇ ଦେଇଥିଲା । ଗୋଟିଏ ଗାନ୍ଧିକର୍ତ୍ତର ପିଲା
ନିଃକରେ ପାଖୋଡ଼ିଦିବା ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିକାମ ରକ୍ଷା ପାରୁଥି
କ୍ରୁ ଉଚିତର କଷ୍ୟପଙ୍କ ଅପର ପିଲାଟ ନାହିଁ ବରା । ଦିନ
କେବେଳ କାନ୍ଦେଇବା ଦୂରେ ଏଗନ୍ତ ଦିଲିବାକୁ ଝାଁଗି ପା-
ରି ହାତ ଅମ୍ବାକ ଦେଉଥିଲା ।

ସବ ଧାରା ସାଇରେ ୫୨୨୫୦ କର ଏଥି ମହାକୁ
ସାଇରେ ତେଣୁ ମଧ୍ୟରେ ପାଇଁ ୨୩୦୦ ମାତ୍ର ଦେଉ
ହେଲା ପାଇଁଥିଲା।

ତାକାର ଦଖାଇ ନିବାକ ଅବହୁଲ୍ୟ ଜନ ଏବଂ ପାହାଳ
କରମୁନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚିତ୍ତକଷ୍ଟରୀ ସେଇ ମୋହଦମା
କୃତ୍ୟ ହୋଇଗଲା । ମୋହଦମାରେ ଉତ୍ସୁକେଇ ଅର୍ଥ
ନାହିଁ ଏବଂ ଦୟାରୀ ଏହି କତ୍ତ ସରକା ହୀନ ସାଇ ଗାରେ
ଏହି ଅଶ୍ଵା କରି ଆଶ୍ଵାନକ ଲୋତନଙ୍କ ଗର୍ଭର ଏ ମୋ
ହେମାରୁ ଗାନ୍ଧିରେ ଦୁଇ ଦେବାର ସବୁ କିମ୍ବାହିନ୍ତି ସବୁ
ଅପରି ଉଚକାରି ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଶଂସନୀୟ ରହି ।

କାଳମୟ୍ୟ ମଣିଯାରେ ଲୋକାଙ୍କ କି ମଧ୍ୟ ମାସ ୧୫ ଟି-
ଏବେ ମୁହଁମାତ୍ରା କୁରୁଗଲ୍ପ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଦିଖିବା କବାହ
ହେଲା । ଏ ଦିବାଟ ହାର୍ଯ୍ୟ ମୁହଁମାତ୍ରା ପ୍ରଥମ ସାମାଜିକ
ନିରାକାରେ ନିର୍ମାତ୍ର ହେଲା । ଦିଖିବା କବାହ ନିର୍ମିତ ସେଇଁ
ନୂହ ସବୁ ଶ୍ରଦ୍ଧିତ ହୋଇଥିଲା ସେହି ସବୁ ବନ୍ଦ ମୁକ
ପାଇଥାଏଥିଲା ।

କାନ୍ଦୁରାଜରେ ଗହିମେହ ଥାଇବା ଲଙ୍ଘନାଳ ପ୍ରତି କବର ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛି । ପ୍ରଦେଶକ ଲଙ୍ଘନ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ କେବଳ ୨୨ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲା ।

କୁଳ ମନେ ଛି

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ର କା।

୧୯୮

ମୁଖ୍ୟ

୧୯୮ ଶତ ମାହେ ସିପ୍ରସର ସତ୍ୟ ମହିଦା । ମୂଲ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ହେଲେ ୨୨ ଟଙ୍କା ମହିଦା ଶତମାନ

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩୫୯
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟରେ ବର୍ଷକୁ ଟେଣ୍ଟ୍
ମଧ୍ୟସଲାରୀର ଭାକମାସିଲ୍ ଟେଣ୍ଟ୍

କୁଳର ଶ୍ଵାଶ୍ରାର୍ଜ ନାମକ ପଢ଼ିବାରେ
ଅଛି ବ ବଜାଳାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଲେଖନ
କରି ଗବର୍ଣ୍ଣର ସର ଅଥିରତନ ସାହେବ
ଏବଂ ପ୍ରମାଦ କର୍ମରେ ରହିବେ ବୋଲି ସ୍ଥିର
ଥାଇଥାରୁ । ଅତ୍ୟବ ଯେଉଁ ପ୍ରମାଦ ସେ
ଦେଇବ କରିବାକରେ ନୟକୁ ଥିଲେ ତାହା
କୁଳର ବିଦ୍ୟାଗାନ ।

ଶ୍ଵାଶ୍ରାର୍ଜ ଏ ନଗରର ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ
କୁଳ ହୋଇଥାରୁ । ସାନକୁ ଅନେକ ଶୁଣିଏ
ପ୍ରତିମା ହୋଇଥିଲେ ଏହି ଗର ପ୍ରାୟତାରୁ
ଚନ୍ଦ୍ରକଳରେ ଲୁହିଦଳରେ ନୃତ୍ୟ ଗାନ
କରି ନଗରବିଧିମାନେ ବଡ଼ ଅନ୍ଧର ଥିଲେ ।
ଏହି ପ୍ରମାଦରୀତାରୁ ପ୍ରତିମାକରର ବର୍ଷକଳ
ଅନ୍ଧର ହୋଇ ମଞ୍ଜୁର ପଦ ସେଇ ହୋଇଥାରୁ
ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ବନ୍ଦି ବଜାରରେ ଲାଜ
ଗୋଟି ବଡ଼ ପ୍ରତିମା ହୋଇଥିଲେ ଏହି ବିତ୍ତର
କ୍ଷେତ୍ର ଶିକ୍ଷା କୌଣସିରେ ଏମାନ ସୁଦିତ
ହୋଇଥିଲା ।

ଆମେଖର ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଧିବେଶନ ଗତମାତ୍ର
କାମକାରୀ ବନ ହୋଇଥାରୁ । ସେବମୟରେ
ଶୁଣିଏ ମହାରାଜିଙ୍କର ଯେଉଁ ବନ୍ଦା ପଠିବ
ଦେଇଥିଲେ ତହିଁ କଣ୍ଠାଗଲ ସେ ରଂଗିଣୀ
ଅନ୍ଧର ଅନ୍ଧାଳ୍ୟ ସଳଦର ବିଷେଷ ସଜାବ
କରିଥିଲେ ଏହି ବାକାରରେ ଶୁଣୁବ ଯେଉଁ

ଶ୍ରୀଗୋଲ ଲଗିଥିଲୁ ତହିଁ ସନ୍ଧରିରେ ଲେଖା
ଅଛି ବ ତହିଁ ଉତ୍ତର ପରିମ ସାମା ପ୍ରଦେଶର
ଶାନ୍ତି ହେବାର କୌଣସି ଆଶକ୍ତା ଲାହିଁ
ଏବଂ ଅଧିକାକସାନର ସାଧିନଭାବୁ ସମ୍ମର୍ମିତିପେ
ମାନ୍ୟ କରିବା ସଙ୍ଗେ ଯହିଁରେ ସେ ବାଜିରେ
ଶାନ୍ତି ବିପ୍ରାର ହେବ ବନ୍ଦୁ ଭାବରେ ତହିଁର
ସଥେଷ୍ଟ ତେଜ୍ଜ୍ଵା କରିଯିବ ।

ମହାନଗାରୁ ଯେଉଁ ଲୟ ପାଥ୍ୟ ଯାଇଥି-
ବାର ଗର ସତ୍ୟକରେ ଲେଖିଥିଲୁ ଓ ଯାଦାରୁ
ବାକୀର ମୁହଁ ହେଡ଼ କନ୍ଧୁବଳର ଫବ ବୋଲି
ସମସ୍ତେ ଅନୁମାନ କରୁଥିଲୁ, ଶ୍ରୀଲୁ ଯେ
ତାକୁରକ ପରାଶରେ ତହିଁରେ ବିପରୀ ତିର
କିନ୍ତୁ ମିଳ ଲାହିଁ ଏହି ତହିଁ ପବିତ୍ର ବାକୀର
ମୁହଁ ହେଡ଼ିବନ୍ଧୁବଳର ବୋଲି ନିଷ୍ଠ୍ୟ ତହିଁକ
ବୋଲ ନ ଥିଲେ ହେବ ବୟସାଦ କେବେ
କଥାରେ ମେଳ ଆସୁଥାରୁ ଏହି ତହିଁ ମୁହଁ
ଦେବ ଅତି ବାହାର ଥିବାର ପ୍ରକାଶ ପାଇ
ଲାହିଁ । ଦାତ ଗୋଡ଼ ବନ୍ଧୁବଳ ସ୍ଥଳେ କଷର
ଅନୁମାନ ସଙ୍ଗର ବୋଥ ଦେବ ଲାହିଁ ଏ
ଶୁଣିଏ ମୁହଁବଳକୁ ମାଦକ ଦୁକ୍ଷିହାର ଅତେ-
ବଳ କର ତହିଁ ଦିରାନ୍ତୁ ବାହାର ହାତ ଗୋଡ଼
ବାକ ଲାଜରେ ସକାଇ ଦେବା ଅନୁମାନ ଅଧ-
ବିଷେଷ ପ୍ରକଳ ବୋଲ ବୋଥ କୁଅରୁ ।

ମାନ୍ୟଜ ଉତ୍ତରଗେନ ଓ କେନାଲ କମ୍ପାନି
କେତେକ ବର୍ଷ ବିପ୍ରାର ତେଜ୍ଜ୍ଵା କର ସବା
କାର୍ଯ୍ୟ ସମାଜ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ
କମ୍ପାନି ତହିଁ ବ୍ୟାପରର ହାତ ଉଠାଇ ଦେଖା
ମୁହଁଥିଲୁ, ଏବଂ ଗବର୍ଣ୍ଣମେନ୍ତ କେନାଲ କାର୍ଯ୍ୟ-
ର ଭାବ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲୁ । ମାନ୍ୟଜ କେନାଲ
କମ୍ପାନିର ଭାଗ୍ୟ ଘେଟ ବୋଲିବାକୁ ହେବ
ସେମାନେ ବନ୍ଦୁ ଲାଜରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେନ୍ତ
କୁ ତହିଁ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ବିକ୍ଷେପ କର ପାରିଲେ
ନାହିଁ । ଇଷ୍ଟବଣ୍ଡିଯା ଉତ୍ତରଗେନ କମ୍ପାନି
ବର୍ତ୍ତମାନ କର ସଥା ସମୟରେ ଅପଣା
କାର୍ଯ୍ୟ କରିପୁ କର ଦେଇଥିଲେ ମୋହନେ
ଭାକାଳ ଏହି ବନ୍ଦ ପଟ୍ଟାନ୍ତା । ଫଳତଃ ଲାଲ
କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଭାବରେ ବର୍ଷକୁ ପ୍ରକଳରେ
ହେବାର ସମ୍ବାଦନ ଏବଂ ଲାଲ ଅପେକ୍ଷା
ରେଲ ବାଟରେ ଅଧିକ ସାଧାରଣ ଲାହିଁ ଏବଂ
ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଛି ଏହା ପ୍ରତିକର ଦେଖା ଯାଇ-
ଥିବା ପ୍ରତିକର ଗବର୍ଣ୍ଣମେନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟର
କୁଳ ନାହାନ୍ତି ବଡ଼ ଆସର୍ଯ୍ୟର ବିଷ୍ଟ୍ୟ ଅଟଇ ।

ମହୁପରତାରୁ ଅଳ୍ପଦକ ହେଲ ଜଣେ ମାର
ଏ ନଗରକୁ ଅଧିକାରୀ । ସେ ଅନେକ ଶୁଣିଏ
କମ୍ପାନି ସାଧନାରେ ଯନ୍ତ୍ର ପଟ୍ଟା ଲାଜ
କରିଥାରୁ । ଅମ୍ବେମାନେ ଅଦର୍ଶ କରିପାର କାହାର
କେବେ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିଥାଏ ଏବଂ ତହିଁରେ
ବଡ଼ ଗୋଟୁକ ଜାର ହେବ । ଜଣେ ମନ୍ତ୍ର

ସାହୁ ଶୁଅର ତାହାର ପେଟ ଉପରେ କିମଳି ମଞ୍ଜ ରଖି ଅନାୟାସରେ ତାହାରୁ ଦୂରାଶ୍ରୟ କର ଦେଲୁ । ଗଣ୍ଡେ ତାଠ ଛିଥରେ ଗୋଟିଏ ଲକ୍ଷଣ ରଖି ଦେଇ ତରବାଣିହାଙ୍କ ଘରୁ ଧୂଳିଟ କେବଳ ତୃତୀୟ ଦେଲୁ । ଗୋଟିଏ ଲେମୁକୁ କଣେ ଓଣୁରେ ଗୁଡ଼ ଧରିଥିବା ବାଲରେ ତରବାଣିରେ ତାହାରୁ ଦୂରାଶ୍ରୟ କର ଦେଲୁ । ଗୋଟିଏ ଲକ୍ଷଣିହାଙ୍କ ଏକ ଗୈଟରେ ଏକ ଛତମାରୁ ଏମନ୍ତ ହିଂକଣ୍ଡ ଦରି ଦେଲୁ ସେ କିଳଖଣ୍ଡର ଜଳ ସବା ରହି ଥିଲା । ଏହିପରି ଅନେକ ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଜାଣ ର ଜାହା ଦେଖିବାରୁ ବଢ଼ି ଅନନ୍ତନଳକ ଅଟଇ । ମୟୁରରୁ ସରକୁସ୍ବବାଲ ଏଠାକୁ ଅସିଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଠା ଲୋକେ ସରକକୁ ତମସା କରୁଥିଲୁଛନ୍ତି । ଆମେମାନେ ଅଗାହରୁ କି ଏପ୍ରତାର ଅଣ୍ଟିଲୋକିଲ ମଧ୍ୟ ଏଠା ଲୋକେ ଶିମା ଜରିବେ ।

ପାବାର କିବାକ ତବୁଦ୍ଵାଗଳିତ ପରିବାର
ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ଅଂଶ ସର୍ପରେ ଯେଉଁ ମୋକ-
ଦିମା ଉପରୁତ୍ତ ଦୋଷମୁଲ ମାନ୍ୟବର ଲେଣ୍ଡ
ନଷ୍ଟମର୍ମବ୍ରକ୍ଷ ଅନୁରୋଧ କମେ ତାବାର କଳି
ଶୟାମ ଦୀନମ ଧାରେବ ମଧ୍ୟ ହୋଇ ତାହା
ରଧା ଲହ ଦେଇଥିଲାଣ୍ଟି । ତାହା ନନ୍ଦବଜ୍ରର
ଦେଖ ଗୋଟିଏ ପ୍ରାଣିକ ଏବଂ ବିଷ୍ଣୁର ଦେଖ
ଅଛି । ପ୍ରାୟ ଦୀନମରେ ତାହା କଞ୍ଚି ହେବାର
ଦୁଃଖମ ହୋଇଥିଲ । ଲେଣ୍ଡକଷମବ୍ରକ୍ଷର
ଏହାଙ୍କ ମାମଲ ରଧା କରଇ ଦେଲେ ବଜ୍ର
ପ୍ରମର ଦୟା ଅଛି । ଯେତେ ଜୀବ ଘେବେ
ଜୀବ ଏହା ଚାର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ନଥା । ଏହାକୁ
କରଇ ପରେ ଫେରୁକ ସମ୍ଭବ ବନ୍ଧୀ ନେଲେ
ଏହାକାର ମୋକଦମା ଅଧାନଗରୁ ଅସିବା
ଅଛି କରିଲ ହୃଦୟକୁ । କିନ୍ତୁ ଲୋକ ବିଶେଷର
ଲେଖ ଅଧିକର ତ ହୁଏ ଏତେ ଅପରିମିତ
ସେ ଦୀର୍ଘ କରି ପାଇବାକୁ ଲାଗିଲ ପରେ ଶୁଭ
ହେବାର ଅକଷ୍ୟର ହେଲେ ତାହା ଦେବ
ତୈରିଛି ଏହି ତାହାର ନିର୍ମାୟାଙ୍କ ଦେବାକୁ
ଦୁଃଖ ମରିବେ ମାତ୍ର । ଏହ ଦୂର ଏକବର୍ଷ ମଧ୍ୟ
ରେ ତେଣାରେ କେତେ ଥିଲାଗରମାନ ହାତ
କରିବାରେ ନଞ୍ଚ ହୋଇ ଗଲାଟି ଏହ ହୃଦୟ
ଦେବକ କଲାଙ୍କ ମୁକୁର ପ୍ରହଳି କିମ ଆପା

ଶାହାର ଲୁହ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏହା ଦେଖି
ସୁନ୍ଦା ଲୈକଙ୍କର ଚେଉଳା ଦେଉ ନାହିଁ ।

ଯଶୋରରେ କେବଳ ଦେଖାୟ ଲୋକ-
କହାଏ ଗୋଟିଏ ଲୋକମାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଟକା
ଭୁଣ ଦେବାର ଇକାଠି ସୁଧିର ହୋଇଥିଲା ।
ସନ୍ ୪୨୨ ସାଲରେ ଏ କମାରର ମୂଲ୍ୟ
କିମ୍ବା ଟ ୨୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ଥିଲା । ସଞ୍ଚିତ ତାହା
ଟ ୮୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ହୋଇଥିଲା । ଏହି ବରକର
ଟ ୧୨୫ ଲୋକୀଏ ଲାଭ ହୋଇଥିଲା । ଦେଖାୟ
ଲୋକମାନେ ଏକଟ ହୋଇ ଏହିପରିକାର
ବନ୍ଦବସାୟ ପ୍ରତି ମନ୍ଦ ବନ୍ଦାଇଲେ ଏ ଦେଖିବା
ପ୍ରକୃତ ଭୁବନ ହେବ ମାତ୍ର ଦୁଃଖର ବିଷୟ
ଯେ ଏ ଦରକୁ ସମ୍ବନ୍ଧାବଶମ ମନ ଧାରିବା
ହେଉ ନାହିଁ । କେହିଁ ମନେ ବରନ୍ତି କି
ଦେଖାୟ ଲୋକର ସେପରିକାର ଅର୍ଥବଳ
ନାହିଁ ଏବଂ କମାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଦଳରକୁ ହୋଇ
କୌଣସି ମହିନବ୍ୟାପାରରେ ହସ୍ତମେଘଙ୍କ ଜଣ
ପରୁ ନାହାନ୍ତି । ମାତ୍ର ଆମେମାନେ ବନ୍ଦବସା
କରୁଁ ଓ କେତଳ ଦେଖାୟ ଲୋକଙ୍କଠାତେ
ସାମର ଏକ ପରିଷର ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ଅଛିଦ୍ୱାରା
ଭଣା ଥିବାରୁ କାହା ହୋଇ ଗାନ୍ତୁ ନାହିଁ
ଏଠା ଲୋକଙ୍କଠାରେ ଯେ ପରିମ୍ବାରେ ଧାରା
କୌଣସି ସତ୍ତ୍ଵବନ୍ଦାର ବକ୍ତା କେତଳ ମାହିତେ
ଅଥବା ଲୁହା ସିନ୍ଦ୍ରବରେ କନ୍ଦ ହୋଇ ବିଜୁ
ଅଛି ଯେବେ ସେ ସବୁ ଏକଟିକି ହୋଇ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
କବନ୍ଦବସାୟରେ ନମ୍ବର ବୁଅନ୍ତା ତାଦା ଦେବ
ଡେଇଶ ଜନ୍ମମ କୋର ଯେଉଁ ଅପରା
ଧର୍ତ୍ତବକଳରୁ ରହିଥିଲା ତାଦା ଅଛି ଅକୁଳକାଳରେ
ଯାଇବାକା । ବନ୍ଦବସାୟ ମଳ ଅଟିର ।

ବନଭାର ପକ୍ଷ ଉଦୟିଲଭାର ବାହୁ ଦରେ-
ବୃକ୍ଷ ମିଳିବ ମାଜୁର ଏହି ଗୋକରନମାରେ ଦସ୍ତ
ଆଇବା କଥା ମାଠମାନେ ଜାଗରିବୁ । ଏହାର
ପ୍ରତି ବେଳେ ପଢ଼ାର ଲୁହଞ୍ଜ ମାଜିଶ୍ଵର ମଧ୍ୟ
ସାହେବ ଦୂଳବସ ଭାବୁକାଥ ଏହି ଟଙ୍କୁୠମେଣ୍ଟ
ଅର୍ଥଦର୍ଶ ବିଖାନ ଉଚିତମେ । ଅଧିକରେ କୁଳ
ସାଦେବ ପ୍ରମାଣ ଅକ୍ଷମକୁ ଶାହାର୍ଜ କଣ୍ଠରେ
ଦେଇଥିଲୁଗ୍ରା ନିକଥାହେବନର ସେହି ଅନ୍ତରେ
ସମସ୍ତାଖାରିବ ଆନନ୍ଦ ହୋଇ ଭାବାଜିର
ସୁଦର୍ଶନ ପ୍ରମାଣ କରୁଥିଲାକୁ । ଗୋକରନମାରେ
ଆଇମ ବେଳା ଗାଲିରୁ ସମସ୍ତେ ବିଘ୍ନ କରୁ-
ଥିଲେ ତ ଭାବୀ ପମାର ହୋଇ ପାଇବ ନାହିଁ

ଏବଂ ମେଳକଦମ୍ବ କରିବା ସାହିତ୍ୟ ଜଣା ଯାଉଥିଲା
ବି ଯେମ୍ବନ୍ତ ବୌଣ୍ୟ ଗୁପ୍ତ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦଶ
ଦେବା ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିଲା । ଯେତୁ ଘଟନା
ଦେଇ ଅଛିଯୋଗ ହୋଇଥିଲା ତାହା ଗୁପ୍ତ
ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତର ସୁରୂହା କଥା ଧୂଣି ଅଛିସୁର୍କ
ସ୍ଵର୍ଗିକୁ ମାତ୍ରାଙ୍କ ଓ ତହିଁ ସଙ୍ଗେ ଅପମାନ
କରିବାର ଏତେ ଦର୍ଶି ଉତ୍ତରାତ୍ମକ ସେହି ଅପରାଧ
ନିରିତ ମୋଦଦମ୍ବ ଉତ୍ସମ୍ମତ ହେଲା । ମହା
କଥା ମୋଇଥୁଲେ ଏବେ ଯାର୍ଥକାଳର ପ୍ରୟୋଗ
ଜୁଳ କି ଥିଲା । ପରିଶେଷରେ ଯେଉଁ ପ୍ରମାଣ
ଆସାମି ବିବୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ସମ୍ମତ ହେଲା ତହିଁର
ଅଧିକାଂଶ ଜନ୍ମ ସାହେବ ଅପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବୋଲି
କାହିଁ ଦେଲେ ଏବଂ ଅଚିନ୍ତ୍ୟ ଗୁରୁଣ ହୋଇ
ପାଇବା ଦିଇ ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ର ପ୍ରମାଣିକୁ ଜଳ ସାହେବ
ସାର୍ଥି ଦେବରେ ଅଭିଭାବ କଲେ । ଗୁପ୍ତ
ସାହେବ ଏତ୍ତେବେତ୍ତ ଯୋଗ୍ୟ ଦ୍ୱାରିମ ହୋଇ
ସାହା ଏ ମୋଦଦମ୍ବାଟେ ମୁଲିଗଲେ ଖତି
ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଅଟିଲା । ଫଳଭାବ ଏ ମୋଦଦମ୍ବା
ରେ ଦେବନ ବିଦ୍ଵା ସୁନ୍ଦାରର କେବେ
ବୁଝିଏ କବା ଅନର୍ଥକ ଭାଷ୍ୟ ବରବା କିମ୍ବ
ବୈଚନ୍ଦ୍ର ଦାମେମାନେ ବୌଣ୍ୟ ସମ୍ମାନ
ଦାତା ।

ବାର୍ଲିଖାଇକର ଧନ ବା ପୀକା

ଅମେସାନେ ଏଥିରୁଥିଲେ କେତିଥିଲୁ ଓ ହା-
ଜଳଖାରକ ହେଉ ଏଠା କରେନାହିଁ ବରେଣ୍ଯ
ଆଜି କିମ୍ବା ଘର ପ୍ରାୟ ଦଶଅଛି ପରେବତ ଏକ-
କ ସେ କିମ୍ବା ଘରେ ପ୍ରାକ୍ତରେଷଙ୍ଗେ ଲାହ
କରେନ୍ତି ମାତ୍ର ବରେଣ୍ଯରେ ପାଇସନ୍ ଝର୍ଛ କର
ପାଇସନ୍ତିରୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବିହିଲୁ ସେ ଦାଖନ-
ଖାରକ ପ୍ରାର୍ଥିମାନେ ଅନେବ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉ-
ଥିଲୁ ଓ ବିଶ୍ୱ ପାଇସନ୍ତିରୁ । ଏହା ସେ
କୋଣେ ଭର୍ମିଲା ଅବା ମୃଦୁଳା ମନୀଷଙ୍କ
ସଂକୁଞ୍ଚି ଏମନ୍ତ ନୁହେ କବି ମେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ
ପରେ ସୁବିଧା କରିବା ଓ ମେମାନଙ୍କ ଅଭିଭା-
ଗ୍ରର ଓ ଅପରାଧଙ୍କର ବରା ବଧିବା ପଥରେ
ଜୁରପାପ ଉପୋତୀ କଲେକ୍ଟିବ ଓ ପ୍ରାନ୍ତ
ଅନ୍ତରେ ପ୍ରାନ୍ତରେ ସହ ବଳୁଅଛି ଓ ବାହା
ଅବେଳା ପରିମାଣରେ ସଫଳ ହେଉଥିଲା
କେବୁ ଦୁଃଖ ଦୟାଲୁଙ୍କରକ ପ୍ରାର୍ଥିବର ଅଭିଭା
ଗ୍ରର ସୁପ୍ରିଂ କ୍ଲେଶହର ଓ ଅଭିଭାବକ

ଅଟେ ଓ ତାରା ଅନିକାର୍ଯ୍ୟ ଏଥର ବସୁନ୍ଧର
ନମେ ଲେଖାଥିବା ।

ବନୋବସ୍ତୁ ସମୟରେ ଲକ୍ଷସଙ୍ଗ ଜମି ସହ
ସେପର ସୁଲ ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ଉହିରେ ଅନେକ
ପରବର୍ତ୍ତକ ହୋଇ ଓ ଅନେକ ହାତ ହୋଇ
ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନର ଅଧିକାରିମାନେ ଉହିରେ
ଆଦେଶପ୍ରାପ୍ତ ହୃଦୟରୁ ଅଭଗତ ନୂଦନ୍ତ କିମ୍ବା
ଉହିର କାଗଜପତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ଦସ୍ତଖତ
ନାହିଁ । ଦାଖଳଖାଇକ ଦରଖାସ୍ତ ପ୍ରଥମେ
ଦାଖଳ ଦେବା ସମୟରେ ସେପର ଅନେକ
ଦେବକ ବୁଣ୍ଡ ହୋଇଥିଲେ ଓ ସେପର ଗର୍ବ-
ଗୋଲ ଲାଗିଥିଲ ତାହା ମାଠମାନକୁ ମୁରିଣ
ଥିଲା । ପୁରୁଷ ଅଧିକାରୀ ଦରଖାସ୍ତ ଅଣ୍ଟିବ
ଓ ଅସମ୍ଭବ୍ଯ ହୋଇଥିଲା । ଏହେତୁ ସେମା-
ନଙ୍କ ପରାଧନ ଦରଖାସ୍ତ ବା ସମ୍ବନ୍ଧ ଚଲିବ
ହେଉଥିଲା । ଏହା ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଚଲିବ
ହେଲା ଏମନ୍ତ ନୂହେ ଦାଖଳଖାଇକ କାର୍ଯ୍ୟ-
ରୁ ସମୟରୁ ଏ ଚଲିବ ଲାଗିଥିଲା । ଦାଖଳ-
ଖାଇକ ପ୍ରାର୍ଥିକ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାରୀଙ୍କର ଅଭ
ମାନରୁ ଅଧିକ ଦୂମି ଜାହିଁ ଓ ସେମାନେ ମାନ-
ଦୂଃଖୀ ଓ ପ୍ରତିଦିନ ଭକ୍ଷା ମାଣିଲେ ଜାତ ମୁଠାଏ
ପାଥରୁ । ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଟକ ଅସିବା ମହା
ଦୟା ଓ ଘୋର ଅପରି । ଏ ଦେବୁ ସେମାନେ
ଏଠାରୁ ଅଧିକାରେ ଗତ ଶୈଥିଲମ୍ କଲେ
ସେମାନେ କି ଅସିବାରୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲିଲ ଚଲିଲ
ନାହିଁ କେବଳ ବାଜା ଗଡ଼ିବାରେ ରହିଲ ଏବୁ-
କର ଏ ଦକ୍ଷାନ୍ତରେ କଟକ ଅଛି ଅଖ୍ୟାତ
ଅର୍ଜିନ ଓ ସଦରରୁ ବାରମ୍ବାର ତାତନା ହେଲା
ଓ କେହି ଦାଖଳଖାଇକବାଲ ଭଲଦ୍ଵାରା ଜିମ୍ବନ-
ର ସାହେବ ଆଦେଶ କଲିଲ । ଉପରସ୍ତ
ବାହମରର ଏପର ଅକଟ ହେବାରୁ କଲେ-
କଟର ଓ ଭାବପ୍ରାୟ ତିରୋଟି କଲେକ୍ଟର
ତାହାରୁ ଫର୍ଦାବାସ ସ୍ପର୍ଦ ଓ ବାହା ଭୂଷଣ
ଦାଖଳଖାଇକ ଅନ୍ତନାନ୍ତରେ ଅର୍ଥଦଶ୍ୱ
କରିବାରେ ରହିଲେ । ଏଥୁ ପୂର୍ବେ
ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥଦଶ୍ୱ ହେଉଥିଲ ମାତ୍ର ଦୟାକୁ
କଲେକ୍ଟର ପରି ସାହେବ ପଣ୍ଡାରୁ ଯମା ଅଚର୍ଯ୍ୟ
ଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସଦରର ଅକଟ ଉହିରେ
ସୁଣି କଲେକ୍ଟର ଗ୍ରାମ ସାହେବର ତିନ ମାତ୍ର
ସଜନ୍ତି । ଫର୍ଦାବାସ ସ୍ପର୍ଦ ବା ଅର୍ଥଦଶ୍ୱରୁ
ବେହି ଶୁଭ କି ପାଇବାରୁ ତୌରେ ପ୍ରବାସରେ

ବିଲ୍ଲ କରୁଣ କର ସମସ୍ତେ କଟକ ଦର୍ଶିଲେ ।
ଶ୍ରୀବାବେ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ କଂସା
ବାସନ ବକ୍ଷ ଏଠାରୁ ଥିବ ଥିଲୁଛି । ଏହି
କାରଣରୁ କେତେକ ଦିନ ହେଲୁ କରେସାରେ
ଅନେକ ଦୁଃଖୀ ଲାଗୁଜନଦାର ପ୍ରଦୟନ ଚାଣ
ହେବୁ ଥିଲୁଛି ।

ଆମେମାନେ ଉପରେ କହ ଆହଁ ସେ
ଜଣଧଳ ଜମିର ଆଧିକ ଅଧିକାରିମାନେ
ଆପଣା^୨ ଜମି ବିଷୟରେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତମାନେ ଅବଶି
ନୁହନ୍ତି ଓ ବାହାଲ ନମର ପ୍ରାୟ କାହାରଠା-
ରେ କାହିଁ ଏହେତୁ ସେମାନେ ଏଠାକୁ
ଆସିଲୁଗଣି ଦରଖାସ୍ତ ଦେଇ ପାରୁ ନାହାନ୍ତି
ମାହାର୍ଥୀଙ୍କାନରୁ ସମାଦ ଦେବାକୁ ପଡ଼ୁଥାଇଛି ।
ସମାଦ ଏବଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଦେବାର କଟଖଣା
ଦୋରଥାଇ ଓ ଏଥର ସରକାରୀ ଅତିରିକ୍ତ ଫିର
ଦୟାକୁ କଲେବୁର ପରି ସାହେବ ଆପଣା
ଦୟିତରେ କ୍ଷମା ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଅନେକେ
ସମାଦ ଏବଦିନରେ ପାର ଅଛନ୍ତି କେବଳ
କଞ୍ଚୁପୁଣେ ଦୂର ଭଲ କଳ ଗଢିହୋଇଯାଏ ସା-
ମାଦ ପାଇବାରିନ୍ୟାୟ କରିବୁ ଟଳୁ^୩ ପଡ଼ୁଥାଇଛି
ସେମାନେ ସମ୍ମାଦ ପାଇଲାରୁ ଦରଖାସ୍ତ ଲେଖି
ଭାବ ପ୍ରାୟ ଉପୋଷିତଠାକୁ ପାଇବି । ପ୍ରାୟ
ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ପୂର୍ବରୁ ଅର୍ଥଦତ୍ତ ହୋଇ
ଦାଖଲଖାଇଜ ଆଜନର ବ ୧୧ ଫାନୁ ସାରେ
ନୋଟିଷ ଜାରି ହୋଇ ଥାଏ ଓ ଏ ନୋଟିଷର
ମିଆଦ ଟ୍ୟକ୍ରୋ ପଡ଼ଇ । ଗ୍ରାମୀ ସାହେବଙ୍କ
କଠୋର ଜୟମରେ ଶାଜ କଥାଟ ପ୍ରତି ହୋଇ
ଅଛି । ପିଅବା ମିଆଦ ଓ ଅର୍ଥଦତ୍ତ ଆଗେ ନ
ଦେଲେ ଉପୋଷିତ କଲେବୁର ଦରଖାସ୍ତ ଦେବା
କ କରି , ଫୋପାତ ଦିଅନ୍ତି । କ କରିବେ
ଜୋଖି ଭୁଷେ ମିଆଦ ଓ ଅର୍ଥଦତ୍ତ ଦେଇ
ଦରଖାସ୍ତ ଦାଖଲ କରୁ ଅଛନ୍ତି । ଗରୁ ଆସି
ଏ ସବୁ ବାର୍ଷିକ ସାର ପୁଣି ଦରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ
ଆଠ ଦିନରୁ ଭଣା ଲାଗୁ ଲାଗୁ ଏବଂ ମିଆଦ
ଅର୍ଥଦତ୍ତ ସମାଦ ଓ ଦରଖାସ୍ତ ଖର୍ତ୍ତା ଓ ବରା
ଟକା ପଡ଼ୁଥାଇ ଏଥରେ ବାହାର^୪ ଦୂର ଏକ
ଗୁରୁରୁ ଅଧିକ ଭୂମି ଲ ହେବ ସେମାନଙ୍କ ଏ
ଖର୍ତ୍ତା ଯେ ଭାବ ବାଧୁଥିବ ଏଥରେ ଲେଖିପାଇ
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଓ ଏ ଗୁରୁର ଅନେବକଟାକୁ
ଅସେମାନେ ବୁଝାଅଛି ।

ଏହି ଅନନ୍ତର ମୂଳ ଶାସ୍ତ୍ରର ବାନେବ,
କାରଣ ଧର୍ମ ମାଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଞ୍ଚଙ୍କିତ ଛି

ବଜ୍ରିତ ହୋଇ ପାଇବାର ଅଇନରେ ସେ କିଧି
ଅଛି ସେ ବିଧ ଏ ଜିଥାରେ କିମ୍ବଳଦୂର ପ୍ରତିଳି
ହେବ ଏ ବିଷୟରେ ବୋର୍ଡ ଗ୍ରୋଟ ତଳାକ
କରିଥିଲେ । ସମୟ ସାହେବ ସେତେବେଳେ
କଲେକ୍ଟର ଥିଲେ । ସେ ନାୟି କହି ଦେବାରୁ
ଏ ଜିଥା ପଶରେ ବଜ୍ରିତ ବିଧ ରହିବ ହେଲା ।
ଦାଖଲଖାରି ଦରଗାୟ ଦାଖଲ ସମୟରେ
ନେବନ୍ଦବ ବନ୍ଧୁ ଦେବି ଟେନମା ସାହେବ
ଏକଟଙ୍କ କଲେକ୍ଟର ଦଶ ମାଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଖ-
ଶହ ଛମେଶ୍ଵର ବଜ୍ରିତ କରିବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ
ମାତ୍ର ବୋର୍ଡ ଆର୍ଶଟିଲେ ନାହିଁ । ଯଦି ପ୍ରଥମେ
ସମସାହେବ କଲ୍ପିତର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥାନ୍ତେ ଓ
ବୋଧ ହୁଏ କୋର୍ଡ ଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଥାନ୍ତେ ଓ
ପୁଣ୍ୟ ନେବେ ଏତେ କଞ୍ଚକ ପାଇ ନ ଥାନ୍ତେ
ଓ ଦାଖଲଖାରି କାର୍ଯ୍ୟ ସୁରକ୍ଷାବୁଝେ ତଳ
କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ଏତେ ଅଖାର ହେଉ କଥାନ୍ତେ ।

ଅମେମାନେ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ଲେଖିଲୁ ଉଦ୍‌ବାଗେ
ଅବଶର ହେଲୁ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେତେ ଦାଖି-
ଲ ଆରଜବାଜମାନେ ଅସାକ୍ଷର ସମସ୍ତଙ୍କ
ଉଧରେ ଯେ ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ଦୋଷରୁ ଏମନ୍ତ
ନୁହେ ଅନେକଙ୍କ ଉଧରେ ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ଦୋଷ
ଅଛି । ଧୂର ଚଢ଼ିବାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବେଳ
ପରିଜଦାତା ପୁରୋଦା ଓ କେବେଳ ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ
ପ୍ରତି ଦେବାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦ ୩୦ ଫାର ନୋଟ୍ସ
ଜ୍ଞାନ ମାତ୍ରକେ ଅନେକ ମାମଲରକାର ଅବ-
ଦେଲା ନ କରି ସମୟାନ୍ୟାରେ ଉପସ୍ଥିତଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ଗୁଡ଼ିଦେଲେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିକଣର
ଖର୍ଚ୍ଚ ଦୂର କନଟକାରୁ ଜଣା ନୁହଇ ଓ ଏହା
ମଧ୍ୟ ଦୂରିତିପ୍ରତି କାଥାର ଥାଇ । ଦୂର ଗୁରୁ
ଦିନ ହେଲେ ଦାଖିଲାଖାରଜବାଜମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା
କିନ୍ତୁ ଜଣା ଦୋଷରୁ ।

ସାପାଦ୍ଧିକସଂବାଦ ।

ଅସମାନକର ପ୍ରକାଶିତ ବରେକଟର ଶ୍ରୀପାଣି ପାତ୍ର
ଦେବ ଏ ମାସଗା ଟ ଉପରେ ପଠାଇ ପ୍ରକାଶନକର ବରେ
ଗା ଟ ଉପରେ ମର୍ଜି ଲେଖେ । ଏ ଉପରେ ସହି ପ୍ରଶାନ୍ତ
ଯେବେ ତାଙ୍କ ମର୍ଜି ପାଇଁ ଗହିଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କ ପ୍ରକାଶନ
କମନ୍ସରେ ଅଛିସ ଅଛିତ ହୋଇ ଥାଏ ।

ରତ୍ନମାଳ ପା ୨୯ ଏହି କଥାର ମୂଳକ ଖାଦ୍ୟ ଅଛି ଅନ୍ଧରେ ବହି ପରେ । ସେ ଅପରା ବଜାରର ବହି ସାର୍କ ଖରେ ବରେ ଅଧିକ ସମ୍ମରେ ହେବେ ବଜାର ରୁଷରେ ବିଚାର ଦିଲେ ଏହି ଏକ ଉତ୍ତାଳର ଦୂରକଥ ଅନ୍ଧର ଫଟକେ ତଙ୍କ ହୋଇ ଗପିଗଲେ । ସୁରକ୍ଷା କରିପୁ ସେ ବେହି ମରା ଏହି ନାହିଁ ।

ଓଡ଼ିଆ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଶତାବ୍ଦୀ

୩୧ ଜାନୁଆରୀ ୧୯୫୨ ମାହେ ପିତୃପତ୍ର ପାତ୍ର ମହିତା । ମୁଁ ଅର୍ଦ୍ଧକଠିତ ଏହି ପତ୍ର ପାତ୍ରିକାର ପରିଚାର

ଓ ମାତ୍ରାଧିକାରୀ

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୫୫

ବର୍ଷାମେସନ୍ତିକାରେ ଦେଲେ ବର୍ଷାକୁ ଟ ୧୫

ମଧ୍ୟମଧ୍ୟକାରୀ ଭାବମାତ୍ରାର ଟ ୧୫୫

ଜଳକରା ହାଇକୋର୍ଡ ଚକିତମାତ୍ର ତା ୧୯
ଅକ୍ଟୋବ୍ର ଅଗାମୀ ନବମରମାସ ତା ୧୯ ରଖି
ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ମୁର୍ଗାପ୍ଲାନ୍ ଉତ୍ସାହ ଧରି ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦିନ ହୋଇଥିଲା ।

ଏହି ମାସରେ ଦାର୍ଢିଲିଙ୍ଗରେ ବର୍ଷମାନର
ମହାଶକ୍ତାର ଗାନ୍ଧିନୀତିନ କରିବା କାରଣ
କରାନ୍ତିର ନେତୃତ୍ୱରେ ଗବର୍ନ୍ମର ମନ୍ତ୍ରୀ କରି
ପାଇଲା ମହା ଭାବା ହେଲା ନାହିଁ । ମହାଶକ୍ତାର
ପ୍ରାଥମିକର ପ୍ରିର ହୋଇଥିଲା ବି ଅଗାମୀ
ବସନ୍ତମାସ ପ୍ରଥମ ସପ୍ତାହରେ ମହାଶକ୍ତା
କର୍ମମାନରେ ସିଂହାସନକୁ ଦେବେ ।
ତମିହା ଗୋଟିଏ ଭାବୁଷ୍ଟ ହୁଏ ସିଂହାସନ
ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ଦୋଷ ଆସିଥିଲା । ଏ ବନ୍ଦୋବନ୍ଦ
ହେତୁ ହୋଇଥିଲା । ଅଧିକା ରାଜ୍ୟ କାହା ପର
ହୁଅରେ ଏପରି ମହୋମୁକ ଦେବେ ସୁଖକର
ହୁଅରୁ ନାହିଁ ।

ଜଳକରା ଭାବିତବର୍ଷାପୁ ସବାର ଗତ
ବ୍ୟାପକରେ ଅକରେକଲ ବାର ଧ୍ୟାନମୋ-
ହନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜମିଦାରୀ ଭାକ ବସନ୍ତ ସମ୍ରକ୍ଷଣୀ
କେ ଏହି ସପ୍ତାବ କରିଥିଲା ବି ଭାବୁ କର
ତୁମାର ଦେବା କାରଣ ଗବର୍ନ୍ମମେଧିକୁ ଅବେ-
ଦନ କରିଥାନ୍ତି । ଯେହେବେଳେ ଏ କର
ବସନ୍ତର ଦେବେବେଳେ ଏହାର ଥିବାକୁ
ଜାଣିବାରି ଭାବରେ ଗବର୍ନ୍ମମେଧିକର

ବହୁବ୍ୟ ପତ୍ରଥିଲ ଏହି ଭାବପ୍ରକାର ଲୋକଙ୍କର
ଦେମନ୍ତ ଆପ୍ରଦ ନ ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋହ-
ବଳର ନାନା ସ୍ଥାନରେ ଭାବପରିମାନ ପିଣ୍ଡଥିଲୁ
ଏହି ଭାବର ପେମନ୍ତ ସାଧାରଣ ଉପକାର
ଦେମନ୍ତ ଅସ୍ଵର୍ତ୍ତି ଦେଉଥିଲା । ଭାବପରିମାନ
ଅସ୍ଵର୍ତ୍ତି ଦେଖି ଗବର୍ନ୍ମମେଧି ନାନାପ୍ରକାରରେ
ଭାକ ମାସକୁ ଭାବା କରିବାକୁ ସମ୍ମ ହୋଇ-
ଅଇଲା । ଏମନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଜମିଦାରଙ୍କଠାରୁ
ପୁଣ୍ୟପୁ କର ଅଗାପୁ କରିବା କୌଣସିରୁପେ
ସଙ୍ଗତ ବୋଲିପାଇ ନ ପାରେ । ଅମ୍ବମାନଙ୍କ
ଦିବେଚନାରେ ଏ ସ୍ଥର୍ମିମାନ ଅସଙ୍ଗର ନୂହୁର
ଏହି ପେବେ ଭାବଭବର୍ଷୀୟ ସବୁ ଏ ବିଷୟ-
ରେ ଗବର୍ନ୍ମମେଧିକଠାରୁ କରି ଗୁଡ଼ ଗାରିବାକୁ
ସମ୍ମ ହୁଅନ୍ତି ଦେବେ ଭାବାଙ୍କଦାର ବିଷ-
ପ୍ରଦେଶର ଜମିଦାରଙ୍କର ଭାବା ଭାବକାର
ହେବ ।

— * —

ଭାବଭବର୍ଷୀୟ ଉଦ୍‌ଦିତ ଦାତମ ଗୋଗାଇବା
ନମିତ୍ର ବିଲାପରେ ପେମନ୍ତ ସିବଲସରବିଷ ପଣ୍ଡା-
ମା ଦୁଆର ସେହିପର ଉଦ୍‌ଦିତ ଭାବଭବ ଯୋ-
ଗାଇବାର୍ଥୀର ବିଲାପରେ ମେତିକଲ ସବବ-
ର ପଣ୍ଡାମା ହୁଅଇ । ସେହିମାନେ ଶେଷୋକୁ
ପଣ୍ଡାମାରେ ଭାବାର୍ଥୀ ହୁଅନ୍ତି ସେହିମାନେ ଉଦ୍‌ଦିତ
ଭାବଭବ ହୋଇ ପାରନ୍ତି । ନାନା ପ୍ରଦେଶକର
ଦ୍ୱାରା ସିବଲସରବିଷରଦାର ଏ ଦେଶୀୟଙ୍କ
ପ୍ରତି ଗବର୍ନ୍ମମେଧି ବନ କରିଥିଲା ଦେବଳ

ମେତିକଲ ସବବିଷଟି ଝୋଲ ଥିବାରୁ ଏ
ଦେଶୀୟ ଅନେକ ଲୋକ ବିଲାପକୁ ଯାଇ ଭାବୁ
ନମିତ୍ର ଶିକ୍ଷା କରୁଥିଲା । ସମ୍ମର ଶୁଣ ଯାଏ
ସେ ଦ୍ୱାରା ପଣ୍ଡା ଦୁଇବର୍ଷ ନମିତ୍ର ସୁବିଭ
ବହୁବ୍ୟ ଏବଂ ଭାବୁ ହୁଅରୁ ଏ ସମ୍ରକ୍ଷରେ ଭାବୁ
ପ୍ରକାର ନିୟମ ହେବ । ଅପାରତଃ ଯେଉଁମାନେ
ବିଲାପରେ ଶିକ୍ଷା କରୁଥିଲା ଭାବା ଧରି ପଣ୍ଡରେ
ଏ ନିୟମଟି କେବେ କଷ୍ଟକର ଭାବା ଅନାଦ୍ୟ-
ସରେ ଦୁଇ ଯାଇଥିଲା । ଗବର୍ନ୍ମମେଧିକର-
ଭାବର ଥିଲ ସେ ଦୁଇବର୍ଷ ପୂର୍ବୁ ଏପରି
ନିୟମ ପ୍ରକାର ଭାବାନ୍ତେ ଭାବା ହେଲେ
ସମୟେ ସରକାର ହୋଇ ଥାନ୍ତେ । ପରଶେଷରେ
ଭାବଭବ ଯୋଗେ ଉଦ୍‌ଦିତ ଭାବଭବ ହୋଇ
ପାରିବେ କି ନାହିଁ । ଏ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ସନ୍ଦେହ
ଅଛି । ଲିବରଲ ଗବର୍ନ୍ମମେଧିକଠାରେ ଅମ୍ବମା-
ନକର ଯେତେ ଆଶା ଭାବା ଥିଲ ଭାବମାନ
ବିଷୟର ମାର୍ଗରେ ଧାବି ହେବାର ଦେଖ
ସାବ୍ଦି ।

ଲର୍ତ୍ତନର୍ଥକାରୀ ସାହେବ କି ଯେ ବ ମାତ୍ର ଈସ୍
ପୁଣ୍ୟ ଅମ୍ବମାନକର ଗବର୍ନ୍ମର ଭାବଭବର
ଥିଲେ ସମ୍ମର ବିଲାପରେ ଯାଇ ଭାବଭବର
ମଜନ ଭାବମାନ କରିବାରୁ ଯାନ୍ତି ନାହାନ୍ତି ।
ଏ ଦେଶରୁ ବିଷୟ ଲୋକ ବିଲାପରୁ ନାନା
ପ୍ରକାର ବିଦ୍ୟାଧୟକୁ ନମିତ୍ର ଯାଇ ଥିଲାନ୍ତି ଏବଂ
ବର୍ଷକୁନର୍ଷ ଭାବଭବର ସଂକା ବିବି ହେଉଥିଲା

ଏମାନଙ୍କ ଉହିବା ଏବଂ ଶିଳାର ସୁଦିତା ନିମିତ୍ତ
ଲଞ୍ଜିଲର୍ଥମୁକ୍ତ ସନ୍ଧାନ ପାଇଁ ସାଲରେ ଗୋଟିଏ
ପଡ଼ାବାର ବିଷାଳଥୁଲେ ଓ ଗତବର୍ଷ ବିଧମତେ
ଉହିର ନାମକରଣ କଲେ । ଏଥୁର ଛିଦ୍ରେଖ୍ୟ
ଏହି କି ଗୋର୍ତ୍ତମାନେ ବିଳକୁ ଯିକେ ସେମାନେ
ଉପସୁଳ୍ତ ଉତ୍ତାବିଧାରୀଙ୍କରେ ଉହିବେ ଏବଂ
ବିନ୍ଦୁକୁ ଲଙ୍ଘନକୁ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର
ବିଦ୍ୱାଳାଘରାର ପରିମାଣରେ ବିହାନକୁଳ ଦୃଢ଼ି
ହେବ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାଫୁରା ସ୍ଵପଳ ଦେଖା
ଯିବାକୁ ଏହାକୁ ଚିରପ୍ରାୟ କରିବା ଅରପ୍ରାୟ-
ରେ ହେବା ସଂପ୍ରଦା କରିବାର ଚେଷ୍ଟ୍ଯା ହେଉ
ଅଛି ମାନ୍ୟବର ବଜାଳାର ଲେଙ୍କଟିକେଣଗବ-
ରୁ ଏହିଙ୍କାର ହେବା ଦେଖାକୁ ଶୀଳନ ହୋଇ
ଥିଲାନ୍ତି ବୋଲି ହିନ୍ଦୁପ୍ରେସ୍-ଆଟିକୁ ଅବଶତ
ହେଲା ଏବଂ ଅମ୍ବୋନେ ଉତ୍ସା କରୁ କି
ଅମନ୍ତ ସହାୟ ନିମିତ୍ତ ଦେଖିଯୁ ଥନାତିଥିବନ୍ତି
ମାନେ ଉପସୁଳ୍ତକୁସ ହେବା ଦେବାକୁ ଅଗ୍ରଭାବ
ସହିତ ଅଗ୍ରବର ହେବେ ।

ଏବର୍ଷ ରତ୍ନର କଣ୍ଠା ପିଲି ଆଗାମୀ
ଫୁଲର ଅଶାପ୍ରଦ ମୋଧ ହେଉ ନାହିଁ । ଗର
ବର୍ଷ ସହଚରେ ସୁହୃଦୀ ହେଲୁ ପ୍ରତିର ଧସଳ
ଜୁବ ହୋଇ ଯେଉଁ ସୁଖ ଦେଇଥିଲା ଭାବା
ଏ ବର୍ଷ ହେବ ନାହିଁ ଗୋଲି ଜାଗିବାକୁ ବାଜା
ଲାହିଁ । ଅମ୍ବେଳାକେ ସବାଦ ପହମାନକୁ
ଭୁରୁଷବର୍ଷର ମୂରଥକୁ ଅବସ୍ତା ଯାହା ଘାତ
କରୁଥିବୁ ତହିଁରୁ ଜଣାଗାଏ ସେ ଏବର୍ଷ କଣା
ମେଘ କାହାର ଅଛି । କେଉଁ ଥଜେ ଅର ହୃଦୀ
ଏବ ହେଉଁ ଥିଲେ ପ୍ରାନବୁଢ଼ି ହୋଇଥିଲା
ସୁତମଂ ପ୍ରତିର ଧସଳ କୌଣସି ପ୍ରାନରେ
ମିଳିବାର ଅଶା ନାହିଁ । ଲଗା ଦୂରି ଯୋଗେ
ତତ୍ତ୍ଵାର ଅନେକ ପ୍ରଳାପରେ ଏ ବର୍ଷ ଧୋଇ
ହୋଇଥିଲା । ସେ ପ୍ରାନମାନକରେ ଧସଳ
ଲୁହର ଅଶା ନାହିଁ ଏବ ଅକ୍ଷୟକ୍ୟ ପ୍ରଦେଶରେ
ଅଜଞ୍ଜି ଧସଲର ଅଶା ନ ସ୍ଵଭାବୁ ଜ୍ଞାନାଦ୍ୱାରର
ମୂଳ୍ୟ ଦୂରି ହୋଇଥିଲା । ଏଠାରୁ ଶୁଦ୍ଧିର ର-
ପ୍ରାନୀ ଦେବାର ଅବମୁ ହୋଇଥିଲା । ଏଥୁ ମଧ୍ୟ
ରେ ବିଷ୍ଣୁର ବୃଦ୍ଧିର ରପ୍ତାନ ଦେଲୁଣି ଏବ ଏବା
ଦୂରି ଦୂରିରେ ଅଛି । ଦୃଷ୍ଟିର ଅବସ୍ଥା ପରିବର୍ତ୍ତ
ତ ହେବ ଗୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ । ଗର ଦୂରି
ରପ୍ତାନ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇ କ ସ୍ଵଭାବୁ ମେହକୁ ବାନ
ଯାଇଥିଲା, ତନ୍ତ୍ର ଗର ରବାର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି
ନାର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସେ ଅଗରା ନିର୍ଦ୍ଦରିତ ହୋଇ

ଅଛୁ । ଆଜୁ ଏକ ମାସ ଯେବେ ସୁରକ୍ଷି ହେବ
ଯେବେ ରକ୍ଷା ନୋହିଲେ ପାହା ଘଟିବ ତାହା
କରିଗା କରିଗା କଠିନ ନୁହଇ । ଧାରଣ ସମୟ
ଲକ୍ଷଣ ଦେଖି ଜଣା ଯାଉଥିଲୁ କିମ୍ବାଯୁକ୍ତର
ସ୍ଵର ଇଚ୍ଛା ଏଥର ତଥାମାନେ ଗର ମୌଷମର
ଶର ପରିଶ କରିବାକୁ ସମ୍ପର୍କ ଦେବେ ।

ଆଟାଗାନସ୍ରାକ

ଗର୍ବସ୍ତୁଦରେ ଯେଉଁ ଭାବଜୀବ ସମୟଦିମାନ
ଆସିଥିଲୁ କହିଲୁ କଣାଗଲ ଯେ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ
ବବର୍ତ୍ତିମେଣ୍ଡ ଅମିର ଅବଦୂଷ ରଦ୍ଦମାନଙ୍କୁ
ଯେତେ ଟଙ୍କା ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ସେ ଟଙ୍କା କେବଳ
ସୈନ୍ୟକ ପରିରେ ଖରଚ କରିବାକାରଣ କିନ୍ତୁ
କାଳ ହେଲା ତଥି ଲଗାଇ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସୈନ୍ୟ-
ମାନଙ୍କ ବିନାମୂଳକରେ ରସଦ ଯୋଗାଇବାକୁ
ପରମଣ୍ଠ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଅଭେଦ ଗବର୍ନ୍ମିମେଣ୍ଡ
ଅମିରଙ୍କୁ ଟଙ୍କା ଦେଇ କିଣିନ୍ତ ହୋଇ ରହିବା
ଏବଂ ଅମିର ସେ ଟଙ୍କାରୁ ଭୂରକ୍ଷାନଙ୍କୁ
ଦେଇ ପଳାଇବାର ଜନରବମାନ ଅମଲକ
ଜଗାସାଏ । ଗବର୍ନ୍ମିମେଣ୍ଡର ଏ ବ୍ୟବସ୍ଥାଟ
ଅଟ ସନ୍ଦେଶକଳନକୁ ହୋଇଥିଲୁ ପରି ଗବର୍ନ୍ମ
ମେଣ୍ଡ ଆହୁର ସ୍ଥିର କରିଥିଲୁ କି ଅମିରଙ୍କ
ନିକଟରୁ ଯେଉଁ ଦୂର ଜାଗରବର୍ଷରୁ ଅଧି
ଅଛନ୍ତି ସେ ଏହାରେ ରହିବେ ଏବଂ ଗବ
ର୍ନ୍ମିମେଣ୍ଡଙ୍କ ପମ୍ବରୁ ଜଣେ ଦେଖାଯୁ ଦୂର କାହିଁ
ନରେ ରହିବା କାରଣ ପ୍ରେରିତ ହେବେ
ଏ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବନ୍ଦ ପୂର୍ବରୁ ହେବାର ଥିଲା ଏ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଗଣ୍ଡଗୋଲ ସମୟରେ ଆହୁର ପ୍ରୟେ
ଜନ ହୋଇଥିଲା ଏହାହାର ତୁର୍ଯ୍ୟ ଗବର୍ନ୍ମିଟେ
ଶକ ମଧ୍ୟରେ ସରାବ ସ୍ଥାପନ ହେବ ଏ
କାହିଁଲାର ପ୍ରକାର ଅବସ୍ଥା ଜାଣିବା ପରି
ଆଜିକିଛି ବାଧା ରହିବ ନାହିଁ ।

ବାହାରର ସଂକାଦ ଏହି ବି ଅମ୍ବିର
ଶିଳ୍ପତେଣିଲ୍ଲସାଇତାରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ
ଅଛିନ୍ତି ଏବଂ ବାହାର ସହିତ ସାଇଧଳଟଳ ପଦା-
ଚିକ ପାଇଧଳଟଳ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଏବଂ ଗୋ ୧୩
ଟା କୋଡ଼ ଅଛି । ଯୁଧ୍ୟବିଜ୍ଞାନ ସଙ୍ଗ କରିବାକୁ
ଚେତ୍ତିତ ଥିବା ଏବଂ ବାହାରର ଲୋକବଳ
ଏହି ଅର୍ଥବଳ କ୍ରିୟାଗ୍ରହ ମୁଖ ଦିଗକୁ ଲିମିଟ୍‌ବାର
ଜଳଇବ ଉଠିଅଛି ମାତ୍ର ସେ ସମସ୍ତ ଫେମନ୍‌
ବିଦ୍ୟା ଯେତେକୁ ନିବଲ କାରଣ ସେପରି ହୋଇ
ଥିଲେ ଅମ୍ବିର ଅଧିକା ବଳ ଦୃଢ଼ କରିବାକାହାରେ
ଅଧିକ ବ୍ୟାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତେ ନାହିଁ । ମନକଥା ଏହି

କି ଉତ୍ତରପାନ ସଥାବିହିତ ଯୁଦ୍ଧସଙ୍ଗ କବୁଆଇନ୍ଟ
ଏବଂ କାମ୍ଲାଓ କାମ୍ଲାଇଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେପରି
ପରାବ ଦେଇତା ଅଛି ତହିଁ କୁ କିନା ଯୁଦ୍ଧରେ
ଏ ବିବାଦ ମେଣ୍ଡିବାର ଥିଲା ହେଉ ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀରେ ବାଜାବିଯାଇବା ପ୍ରକାଶକ ।

ଅମେରାଜନ ଗତ ସପ୍ରାଦରେ ଲେଖିଥିଲୁ
କି ଏ ନିଜର ଅଭିଭଳାରରେ ଗଣେଶ ପୂଜା
ଅଛି ସମାଜେହରେ ହୋଇଥିଲ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନ
ସମ୍ମର୍କରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ କଥା ଲେଖିବାକୁ
ବସ୍ତୁ ର ହୋଇଥିଲୁ । ଯାହା ଏହି ବିବେଚନ
ବର୍ଷ ହେଲା ବକ୍ଷିବଳାରର ଲେଖମାନେ
ନିୟମ କର ଅଛନ୍ତି କ ଭାବୁ ପୂର୍ଣ୍ଣମା ଘନରେ
ଗଣେଶମାନଙ୍କ ବସର୍ଜନ ଉପଲବ୍ଧରେ ସମସ୍ତ
ଗଣେଶଙ୍କ ଗୋଖାନା ପଡ଼ିଥାଏ ଥାଣି
ମିଳନ କରିବାର ଏବଂ ସମସ୍ତ ରାତ୍ରି ସେଠାରେ
ଯାତା ହୃଥର । ମାଜିଶ୍ଵେତ ସହେବମାନେ ଏଥି
ପୂର୍ବେ ସମସ୍ତ ରାତ୍ରି ବାଜାବଜାର ଯାତା କରି
ବାର ଅନୁମତି ଦେଇ ଆସିଥିଲେ । ଏ ବର୍ଷ
ଦୋଷ ହୃଥର ଦନନ ଯାତା ସମୟରେ ଏଠା
ପୁଲିସ ମାଦେବଙ୍କ ଯୋଗେ ସମସ୍ତ ରାତ୍ରି ଯାତା
କରିବା ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ଗଣେଶାଳ ହୋଇ
ଥିଲ ତତ୍ତ୍ଵରେ ମାଜିଶ୍ଵେତ ସମସ୍ତ ରାତ୍ରି ସବାରେ
ପାର ଦେଲେ ନାହିଁ ଏବଂ ପଳଟନର ବମାଣି^୧
ପରିପର କ ଯାହାଙ୍କ ଅବକାର ତୁମି ବାଜୋଗ-
ମେଘ ମଧ୍ୟରେ ଯାତା ହୃଥର ସେ ସବା ଅନୁମତି
ଦେଲେ ନାହିଁ । ଏଥରେ ଗଣେଶଙ୍କ ଅବକାଶ-
ମାନେ ବଜା ବ୍ୟସ୍ତରେ ପରି ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ନ
ଦେଖି କମାଣ୍ଡର-ଲନ୍ଦନରେ ନିକଟକୁ ଯାର
ଡାକ ଯୋଗେ ଅନୁମତି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଏବଂ
ସାଦେବ ମୋହଦୟ ପ୍ରଜାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ଆମୋଦରେ ଦ୍ୱାରା କରି ଅଜାରଣ ସେ-
ମାନଙ୍କ ମନରେ ତୁମ୍ଭ ଦେବା ଅନ୍ୟାୟ
ବିବେଳା କର ଥାପଣା ଉତ୍ସପଦର ସବଳ
ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତ ରାତ୍ରି ଆମୋଦ କରିବା ହାରଣ
ତାରତ୍ମାଙ୍କ ଯୋଗେ ଅନୁମତି ପଠାଇ ଦେଲେ
ଯତ୍କିଞ୍ଚିତ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅଜ୍ଞା ଅବୈଳ ଅନ୍ୟ
କିଏ କଥା ଦେଇଥାରେ । ଯାହାକାଜିମାନେ
ନିୟମରେ ସମସ୍ତ ରାତ୍ରି ମିଳନ ଓ ଯାତା କଟି
ସବାଙ୍କରେ ଗଣେଶମାନଙ୍କ କଳସାୟା କଲେ
ଏହିନ ଯାତା ଭାବ୍ୟ ସମାପ୍ତ ସହି ନିଷାନ
ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେମନ୍ତ ଦିନବରାତ୍ରି ମୋହରି

ପଦରେ ଯାହିକର ଭାବୁ ହୁଆଇ ସେହି ସର
ଏ ଦଳ ହୋଇଥିଲା । ଅଥବା ଯାହି ମନ
ସ୍ମୃତି ଯାହା ଦେଖିବାହାର ମଦ୍ବାମାନିନ କମାଣ୍ଡର
ନିମ୍ନ ଚିପ ଏବଂ ଭାବାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରମଗୀ
ଜୀବତେଷ୍ଟବ୍ୟାଙ୍ମରେ କେନ୍ତି ପ୍ରେହି ଓ
ଦୁଇଭାବରେ ମଧ୍ୟ ଦୋଷିଥିଲେ ଯାହା ସମ୍ବନ୍ଧି
ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା ଦିଶାର ନ ପାରେ । ବଳ
ସ୍ଵରୂପମାନଙ୍କର ଏହିପରି ସବୁର ଓ ଦୟା
ପୂର୍ଣ୍ଣକାର୍ଯ୍ୟମାନ ପ୍ରକାଳ ମନକୁ ଏକାବେଳେକେ
ଚାରି ନିଅର । ତୁମ୍ଭର ବିଷୟ ସେ ଅଧିକ
କର୍ମଗୁରୁମାନେ ଯାହା ବୁଝି ନ ପାର ହିତକର
କିମ୍ବମାନଙ୍କର ବିପରୀତ ଅର୍ଥ ଘଟାଇ ଅନର୍ଥକ
ପ୍ରକାଳ ମନୋବେଦନକାରୀର ସବୁର ଏବଂ କଦମ୍ବାର
ଗର୍ବତ୍ମମେଷ୍ଟଙ୍କର ସ୍ଵାପନର ଗୌରବ ହୁବୁପୁ-
ଙ୍କମ କରିବା ପଥରେ କଥାକ ସବୁପ ଦୁଇଥି ।
ତନନ ଯାହା ସମୟରେ ଏହି ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ-
ଦ୍ୱାରା କେତେ ଅସୁଖ ଜାଗି ହୋଇଥିଲା ଏବଂ
ବାଲେଷ୍ଟର ବାସିମାନେ ସେଠା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ
ଏହି ପ୍ରକାର ଅଜ୍ଞାନେତ୍ର କେତେ ମାସ ହେଲା
କେଡ଼େ କଷ୍ଟରେ ଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ ସ୍ଵାମୟ
ଦାକିମଙ୍କୁ ସୁନ୍ଦର ଅନ୍ତରେଥ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ
ଥିବୁ କି ସେମାନେ ଏ ପ୍ରକାର ବ୍ୟାପାରରେ
ପ୍ରକାଳ ସତର ସହାନୁଭୂତ ହେଲାର ସମ୍ବନ୍ଧର
ପ୍ରାତି ଭାଜନ ହେଉନ୍ତା ।

ଭାଲୁ ହବାଦପତ୍ର ।

ଓଡ଼ିଆର ଗତବର୍ଷର ବାର୍ଷିକ ବିଜ୍ଞାପନୀ ପ୍ରକାଶ
ହୋଇଥାକୁ ଛାଇଁରେ ଅମୃମାନଙ୍କ ଓ ଆମୃମାନଙ୍କ
ସହଯୋଗୀ ବାଲେଘର ସକାଦପତ୍ରମାନଙ୍କ
ଏକାନ୍ତରେ ଯାହା ଲେଖା ହୋଇଥାକୁ ତାହା
ନମ୍ବେ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲୁ ସଥା—

ଶ୍ରୀଗାନ୍ଧି ବିନଦଗୀଣ ସାପ୍ରାହିକ ସମାଦିପତ୍ର
ମଧ୍ୟରେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନପାଇଲା ସବସ୍ତୁମାନ ଅଟେ ।
ତାଙ୍କ ପଢ଼ିବା ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ବିଷୟମାନ ଶକ୍ତିହାତ୍ତି
ପରାନ ଭାବେରେ କରଇ ; ତହିଁର ଲୋକାର
ସାଥି ଶାନ୍ତିଭବ ଧରିଏ କରିଥାଏ (its tone
is moderate) ତାହା ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ବିଷୟର ତର୍କ
ବିତର୍କ ଓ ଅଳନାନ୍ୟ ବିଷୟର କଲିକତା ସକାଳ
ଦିପତିମାନଙ୍କରୁ ନେଇ ପ୍ରକାଶ କରଇ ।
ବାଲେଘରର ଦୂରଗୋଟି ପରିକାପରରେ ସେ-
ଠାର ଲଜ୍ଜାକୁର ବିଜନ ସାହେବ ଲୋକଙ୍କ
ଯେ ସବସାଧାରଣ ମରପରେ ସେ ଦୁର୍ଵିଜ୍ଞ
ମଧ୍ୟର କାହାର କିଛି କରୁଥିଲା ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀପୁତ୍ର କମିଶନର ସାହେବ ଅମୃତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେ ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଣ୍ଟ କର୍ତ୍ତାମନୀ ଆମ୍ବେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଟ । ଅମୃତମାନଙ୍କ ବାଲେଗରସ୍ତ୍ରୀ ସହଯୋଗୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେ ଦୋଷାରେପ ହୋଇଥିଲୁ ସେ ଦୋଷ ଅମୃତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବେ କେବେ ଅରେପ ହୋଇଥିଲା । ଏ ବିଷୟରେ ଅମୃତମାନଙ୍କର କରି ବଜ୍ରବ୍ୟ ଥିଲ । ଏ ଦେଶରେ ସର୍ବତା ଓ ଶିଳ୍ପା ବର୍ତ୍ତମାନ ଶୈଳବାଦସ୍ତାରେ ଅଛି ଓ ଲୋକେ ସାଧାରଣ ଶିଖୟ ଦେବନ ଅନ୍ତୋଳନ କରିବାର ଅଛି କରିଲ । ଏହେତୁ ସମ୍ବାଦମାନଙ୍କପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ଚିତ୍ତ ଆଗ୍ରହ ଲାହୁ ଓ ସମସ୍ତାଧାରଣଙ୍କଠାରୁ ଅମ୍ବେମାନେ ସମୁଚ୍ଛିତ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇ ଲାହୁ କିନ୍ତୁ ଏଥିପାଇଁ ଅମ୍ବେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼େ ଦୋଷୀ କରି ଲାହୁ ପାଇଁ କାରଣ ସେମାନେ ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ଉପକାରୀଙ୍କ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧରୁ କୁଣ୍ଡେ ରଖି ପାଇ ଲାହାନ୍ତି । ମାତ୍ର ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର କଞ୍ଚିତପରମାନ୍ତରେ ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ଫଳାଫଳ ଜାଣନ୍ତି । ସେମାନେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କୁ ବି ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲୁ ? ସବୁ ସାଧାରଣଙ୍କଠାରୁ ବିମା ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର କଞ୍ଚିତପରମାନ୍ତରୁ ଅମ୍ବେମାନେ ସମୁଚ୍ଛିତକୁଣ୍ଡେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇ ଲାହୁ ଏ ପୁଣେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର କଞ୍ଚିତ୍ର କାହୁଁ ହେବ ? ଥାଏ ଦଶ ବର୍ଷ ପୁଣେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ଉପଧ୍ୟୁଷ କମିଶନର ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ଶବନୀରୀ ସାହେବ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କୁ ସରକାରୀ ସବାଦ ଯୋଗାଇବାର ବିଧ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କରୁଥିବାର ଉତ୍ତରେ ସେ ବିଧ ଲୋପ ହେଲ । ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ଟେଲିକମ୍ ସାହେବ ରଲେକ୍ଟର ସ୍ଥାନୀୟ କମିଶନକର ପ୍ରସାଦ ବା ଚିର୍ବିରଣ୍ୟର ସର୍ବର ପ୍ରକଳପି ଅମ୍ବେମାନଙ୍କୁ ଦେବବାର ଅଜ୍ଞାନ କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ସେ ଅଜ୍ଞାନଙ୍କ ଅନ୍ତେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ହେଲ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର କଞ୍ଚିତପରମାନ୍ତରେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବାଦ ଯୋଗାଇବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁ ଲାହାନ୍ତି । ବିମା ଅମ୍ବେମାନେ ଲୋକଙ୍କର ସେ ଗୁରୁତ୍ବ ପଡ଼ିକାରେ ଉତ୍ସେଷ କରୁ ଉତ୍ସେଷ ରେ ସେମାନେ ସମ୍ବନ୍ଧରୁ କୁଣ୍ଡେ କରୁଥିଲୁ ପଦ ସେମାନେ ଏହା କରୁଆନ୍ତେ ତେବେ ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ଲୋକଙ୍କର ଅଗ୍ରହ ଓ ଅବର ଅବଶ୍ୟ ବରନ୍ତୁ ଏ ସେମାନେ ଥପଣାଗୁରୁର ଅମ୍ବେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବାକୁ ଉତ୍ସେଷ ହୁଅନ୍ତେ । ଏହା ହେଲାକୁ ସମସ୍ତାଧାରଣଙ୍କ ମତ ପଥରେ ଅମ୍ବେ

ମାନଙ୍କର କହୁଁର ବା ଆଧୁପତ୍ର ଅକଣ୍ଠ
ଦୁଆନ୍ତା ଅଛଏବ ଆମେମାନେ ଦେଖୁଁ ଯେ
କମିଶନର ସାହେବ ଯେ ଦୋଷ ଉଲ୍ଲେଖ
କରନ୍ତି ତହୁଁର ଖଣ୍ଡନର ଉପାୟ ଭାବର ହସ୍ତ-
ରେ ଥିଲା । ସମାଦରି ପ୍ରତି କହୁଁପନ୍ଦର
ଅଳାସ୍ତା ସେ ଦୋଷର ମୂଳ କାରଣ ଥିଲା ।
ସବ ସେମାନଙ୍କର ଅମୂଳକପ୍ରତି ଥାସ୍ତା ହେବ
ଓ ଆମେମାନେ କୌଣସି ବିଷୟର ଗୁହାର
କଲେ ସେମାନେ ଭାବା ଶୁଣି ତହୁଁର ବଦନ
ଉଚ୍ଚାଦି କରିବେ ତେବେ ଯାଇଁ ଅମୂଳକର
କହୁଁର ଗଣବ ଓ ଉଦ୍‌ଦିତ ହେବ । ଅମୂଳକର
ଉଦ୍‌ଦିତ ଓ କହୁଁର ମୂଳ କାରଣ ଆମୂଳକ-
ଙ୍କ କହୁଁପନ୍ଦକ ହସ୍ତରେ ଥିଲା ଓ ଉରଗାକରୁଁ
ସେମାନେ ବିଶେଷକଃ ଗ୍ରୟାନ୍ତ୍ର କମିଶନର
ସାହେବ ଏ ବିଷୟର ସ୍ଵଭାବର କରିବେ ।

ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ଯାଜପୁରସ୍ତ୍ର ସବାଦ ଦାର
ଲେଖିଥାଇଲାନ୍ତି ଯଥା;—

ଅଜୁବ ଥାଏ ଦଶବିନ ହେବ କୁଣ୍ଡ ଅଗ୍ରବଳୁ ଅଧିକ
ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଅନ୍ତରକ ହେଉଥିଲା ! ଏ ନଗରରେ କର୍ମିଙ୍କ
ମୋଟ ବୃକ୍ଷଙ୍କ ୫ ୫୦ ସେ ଟଙ୍କା ର ତେ ସହ ସେ ୫ ୦ ର
ହୁମାବରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିଲା । ଏଠାରେ ଚାରିଏବି ଖେଳର
ପ୍ରାତିର୍ଭବ ନାହିଁ । ତଥାର ମାସ ତାଙ୍କ ରକ୍ତ ମନ୍ଦିରକାର
ଅନୁଭୂତିଦା ନକ୍ଷତ୍ର କହିଅଛାଇ ହାତଧ୍ୱାନି ହାତଧ୍ୱାନି
ମାନେ ଦୂରକାରୀ ପାଇ ହେବା ସମସ୍ତରେ ଗଣେ ହୋଇରିଲା
ଜଳମୟ ହେବାର କହିରେ ଥିଲା ମନ୍ଦିରକାର ମଧ୍ୟରୁ
କେବେଳକ ମାସପରିଷାକାର ଶୁଣାଶାବ୍ଦ ପାତପୁରିଗରର
କବାଣୀ କଣେ ତମାର ଉତ୍ତର ତମାର ଥିଲ ସେ ଦୂର
ମରିଥିଲା । ଏପରିକାର ଶତାବ୍ଦୀ ଉତ୍ତର ନବରେ ପ୍ରତି ବର୍ଷ
ହେଉଥିବାରୁ ସେଠାରେ ହୋଇଗଲାରେ ପାରଗରର
କଷ୍ଟକା କରି ରହିଛି ହୁଣିକାର ପରିଚି । ଗର୍ବହାର
ସାମୟର ସ୍ମୂଲର କାଳକମାଳକୁ କାର୍ଯ୍ୟକ ପାଇବୋତ୍ତମାନ
ତାଙ୍କ ସହାଯେ ଏ ସବୁତଥିଲୁ କବେବିରେ ମିଳିଲୁ
ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରେରିତେବେଳ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀବ୍ରାହ୍ମାଦେବ ନ
ହୋଇଥିଲୁ ବହର ଅଥବାୟଶ ମେସର ଓ ଉତ୍ତରବିମାନେ
ଉପରେତି ଥିଲେ । ଦୂରର ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀ ସହାଯିତ୍ବ କବାରର
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏ ପ୍ରେରିତେବେଳ ଶୁଣାନୁକାବ ଓ ସ୍ମୂଲର ଅବଶ୍ୟକ
କମଣିକା କବାର ବନ୍ଦୟର ପ୍ରକ୍ରିୟ କଣ୍ଟାରେ ହୁଇଗୋଟି
କବାର ଓ ସାଧୁଭାବରେ ସବ କବାରା ପାଠକର ରଗର
ସ୍ମୂଲର ହେଉଥାଏର କାହା ବିଧିର ମାହାପାତ୍ର ଲାଗିଲା
ଦଶାରେ ରକ୍ତ-ସ୍ମୂଲ-ସମକ୍ଷୟ ବଜ୍ରପଳ ପାଠକରେ
ତଥିପରେ ପିପମାନେ ବଣ୍ଣି ବରିଥିବା ବନ୍ଦେସମାନ ପାଠ
ବିଲେ ତଥିପରେ ଶ୍ରୀପତ୍ର ପ୍ରେରିତେବେଳ ମହୋଦୟ
ପିପମାନକୁ ପଥାଯୋଗିଲା ସୁରକ୍ଷାର କାଳ କଲେ । କର୍ମ
ମାନ ପ୍ରେରିତେବେଳ ଶ୍ରୀପତ୍ର ଶ୍ରୀବ୍ରାହ୍ମାଦେବକୁ ଯଦୁ ପାଇଁ
ଦେଖି ସହକାରେ ସ୍ମୂଲ-ଅକାର ପୂର୍ବତେଜା । ଅନେକ
କମାତ କର ବିଥିଲା । ଏଥିପୁରେ ସ୍ମୂଲର କିତାର
ଦୁରକଷା ପଞ୍ଚଥିଲା । ମନୀ ବାତମାତ ଅନ୍ତରୁ କି ହେବାର
ପିଷ୍ଟମାନେ ପାଇଁ ନଦୀନାହର ଦେବତା ପାଇଁ ନ ଥିଲେ

ଥାରୁ ଶିଖିଲା

189

ଭୁବନେଶ୍ୱରା ତା ୧୭ ରଖ ମାତ୍ରେ ସିପିମର ସନ ୧୦୯ ମସିହା ।

190

କୁଣ୍ଡଳୀ

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଶ୍ରୀମତୀ
ପଞ୍ଚଶିଳୀ

୩୦ ଦିନ ମାତ୍ରେ ସିମ୍ବର ମୁଖ ଧୀର୍ଜନାଥଙ୍କରାମ ମୁଖ ଅନ୍ତର୍ଗତ ହେଲା ।

ଅତ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩୫
ଦର୍ଶାନ୍ତ୍ରେମୂଳଖଦେଲେବର୍ଷକୁ ୩୯
ମଧ୍ୟସଲାର୍ପାଇଁ ଜାହମାସିଲ ୩୫୦

ଗାନ୍ଧାର ଯୋଗେ ସବାବ ଥେବା ଥିଲୁ କି
ପ୍ରେସିଡେସ୍ ଗାନ୍ଧାର ଯାହାକର ପାତାର
ବିଷୟ ଏହି ପୂର୍ବେ ଅମ୍ବେମାନେ ଲେଖିଥିଲୁ
ତଳର ମାସ ତା ୧୯ ଶତ ଶତରେ ମାନବଲକା
ସମ୍ବର ଦିଲେ । ଜାହମାନେ ଅନେକ ଯହ
କର ସୁନ୍ଦା ବୃତ୍ତବାର୍ତ୍ତ ହୋଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ ।

ଏ ନଗରବାସୀ ମୁଖେପୀୟ ଏହି ଦେଶୀୟ
ଦାତମ ୫ ପ୍ରଧାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଦୂରୋତ୍ସବ
ପରା ଉତ୍ସବରେ ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦ ନିମିତ୍ତ
କିଛି ଟଙ୍କା ଦେବା କରି ଥାଇଲୁ, ୧୦ ଅମୋଦ
କାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁଶୀଳ ଦେବ କାହା କୁରି କରିବା
କାରଣ ଗରି କାହାର ଅପରାଧ ପ୍ରଦୟତ୍ତ ସମ୍ବର
ରେ ଉତ୍ସବରେ ହେତୁବାତାକର ସର
ଦୋଷଥିଲା । ଏହୁର ସବିଶେଷ ଅମ୍ବେମାନେ
ସଥା ସମୟରେ ଅବଗତ ହୋଇ ପାର ନାହିଁ ।
ଅନୁମାନ କୁଥର ଦୌଡ଼ା ଦୌଡ଼ର ଭାଗ
ଅଧିକ ଥିବା ।

ଗର ମନ୍ଦିରବାର ନିୟମିତ ଅଶ୍ଵିବୋଟ
ଛଜା ଗର ଶୁଧିବାର ଆର ଶ୍ରୀ ଅଶ୍ଵିବୋଟ
ଶୁଧିବାରକୁ ପାଇଅଛି । ଶେଷ ବୋଟରେ
ଏଠାର ଦୂର ମନ୍ଦିରପଥ ପଞ୍ଚ ମୂଳସଂଖ୍ୟା ଦୂର
ଜଣ ଛଜାଇ ଏହି ଅନ୍ୟ କେହିଁ ବୃଦ୍ଧିଲୋକ
କରସଦର୍ଶକ ଉତ୍ସବରେ କଲିବାକୁ ଗଲେ ।
ଆଗାମୀ ଶୁଧିବାର କଲେକ୍ଷମ ପ୍ରଦତ୍ତ କରେ-

ଗମାନ ବନ ଦେବ । ସେ ଦିନ ଶ୍ରୀଏ
ଅଶ୍ଵିବୋଟ ଶୁଧିବାରକୁ ଗଲେ ବିଷ୍ଟର ଲୋ-
କକର ସୁଧା ହେବ । ଅମ୍ବେମାନେ ଥାଣା କରୁ
କି ଶ୍ରୀମୁଖ ବାରକମାସୁରରପାହେବ ଏ ସୁଯୋଗକୁ
ଆବହେଲା ନରବେ ନାହିଁ ।

ପୁନ୍ର ଲନ୍ଦଣୋହିଟର ବାର ଶୁଦ୍ଧଦିବ ମୁଖ୍ୟ
ଶତ ରହିବାର ଦିନ ଏଠାରେ ପଦ୍ମର ବାର
ଦ୍ୱାରାଜାନାଥ ଚନ୍ଦ୍ରବର୍ତ୍ତିଙ୍କ ନାମର ଜାଲ ମୋ-
କକମାର କଦାରକ କରୁଥିଲା । ମୋକଦମା
ସମ୍ମର୍ମାୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଜୋଗାନବନୀ ନେବାରେ
କିନି ରୁର ଦିନ ଲାଗିଥିଲ ଏ ମୋକଦମାର
ଦ୍ୱାରା ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଛି ସୁତ୍ରଙ୍କ
ରହିର ରୁହିଷ ଅନାଦିଶକ । ଶ୍ରୀମୁଖ ପଣି
ଆବେଦ ଏକ ପ୍ରକାର ବିରୁଦ୍ଧ କରି ଦେଉଥିଲେ
ଶିଶ୍ରାବିରାଶର ତରେକୁର ଭାର୍ତ୍ତରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କ
ହୋଇ ବାର ମହୋଦୟକୁ ବଦାରକ ନିମିତ୍ତ
ପଠାଇଥିଲା । ବାର ଅପଣା ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ସହିତ
କାପଜପତ୍ର ପଠାଇଲେ ତରେକୁର ଥାବେଦ
ଶେଷ ନିଷ୍ଠିତ କରିବେ ।

କାହାରରୁ ତଳିମାସ ତା ୨୭ ଜାନ୍ମ ପର୍ବତୀ
ଯେଉଁ ସମାଦମାନ ଅସିଥିଲୁ କହିର ସାର
ମର୍ମ ଏହି ବି ଅମୀର କାନ୍ଦାର ନବତରେ ପଦ୍ମର
ସୋନ୍ଦରାନ ଓ ଜହିଦ ନାମକ ହୁବ୍ରୋମରେ
ଶ୍ରୀଶି କରିଥିଲା । ଏ ସ୍ତ୍ରୀନାଟ ଅଛି ଶିଦ୍ଧମ

ଅଟର ଏହି ତରୁକ୍ରିଗରୁ ରସଦ ପାଇବାର
ସୁଦୟା ଥିଲୁ । ଯୂଦୁକ ଶାକ କାନ୍ଦାର କଣବର
ଦୟିଣ ଏବ ପୂର୍ବଦରର ଗ୍ରାମମାନଙ୍କରେ ଅବ-
ସ୍ଥିତ କରୁଥିଲା । ସେ କେବଳ ଅମରବାର
ପତ୍ରରେ ଅଛନ୍ତି ଅମୀର ପ୍ରତ୍ୟନ୍ତ ସୁଦୟ କରି-
ବାକୁ ବାହାରୁ ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଯୂଦୁକ ସମୁଦ୍ର-
ସୁନ୍ଦରକୁ ଥୟ ନାହାନ୍ତି । ବାହାର ଅଭିପ୍ରାୟ
ବିଲମ୍ବ କରିବା ଯେ ତହିଁରେ ଭାବାକର ବନ
ପୁଷ୍ପ ହେବ । ବାସ୍ତବରେ ଯେତେ ବିଲମ୍ବ
ଦେଉଥିଲୁ ତେତେ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଦସମା-
ଜାଗମ୍ବ ଲୋକେ ଭାବାକ ପରିଚାର୍କ୍ତ ହେଉଥିଲା । ବୋଧ ଦୁଆର ଅମୀର ଭାବାକୁ ଅବ-
ବାଶ ଦେବେ ନାହିଁ ଓ ଶ୍ରୀ ଅମ୍ବେମାନେ
ସନ୍ମାଦ ପାଇବାର ଥାଣା କରୁ ।

ଗର ମୁଖରରଙ୍ଗ ପତ୍ରବାରେ ପାଠ କିମ୍ବା ବ
ସେଠା ମହାରକା ଏହି ମଧ୍ୟରେ ଶଗାଟ୍ରେ
ମନ୍ଦିରକ ନିୟମାବନୀ ପ୍ରକାର କରିଥିଲା
ଭାବା ଏହି ବି ଏହି ପୂର୍ବେ ମହାରକା ନିୟମ
କରିଥିଲେ କି ଭାବାକ ବିଜ୍ଞ ମଧ୍ୟରେ ଯେ
କେହି କପଜାକୁରା ବ୍ୟକ୍ତିକର କରିବାକୁ
କହା କରିବ ସେ ଅଗ୍ରେ ଏହାକାର ଦେଇ
ଦେଇ ମହାରକାକାରୀ ଶତ କେବ । ମାତ୍ର
ଏ ନିୟମକୁ ଦେଲା କର ଅନେକ ଲୋକ
କିମା ପାଇବେ ତାହା ବ୍ୟକ୍ତିକର କରିଥିଲା
ମହାରକା ବେବନାର କରିଥିଲା କି ଏଗିକ

ଯେ କେହି ନିୟମ ଲାଗିଲା କରିବ ସେ
ଦ୍ୱାରା ଯାଏ ହେବ । ଦ୍ୱାରା ପରମାଣ କି ସ୍ଥିର
ହୋଇଥାଏ ଉଚ୍ଛଵଶିଳାରେ ଲେଖା ନ ସ୍ଥବାନୁ
ଆମେମାନେ କହି ନ ପାରିଲୁ । ସେ ଯାହା
ହେଉ ମୟୁରଦଙ୍କର ମଦାରଜା ଯେ ସଥାର୍ଥ
ଡେବାରାକାଳର ମର୍ତ୍ତିମଣି ଭାବୁକର ଏହି
ପ୍ରଭାର ଅସାଧାରଣ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବିନ୍ଦୁଷଶ-
ରୂପେ ପ୍ରଦତ୍ତ ହେଉଥାଏ । ଏଥର ଏହାଙ୍କ
କିମ୍ବାପକ ସରର ସହ୍ୟ କରିଦେଲେ ସାଥୀ-
ରଖ ଧନୀଗାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିମିତ୍ତ ନୂହନ କର
ବିଧାରିବାର ବିଧବୀଙ୍କ ପରିଶରେ ଗବଣ୍ମିନେଟ୍-
କର ଅନେକ ଉପକାର ହେବ । ଧନ୍ୟ
ମୟୁରଦଙ୍କ ମହାରଜା !

ବାର୍ଷିକ ଶାରଗାୟ ହୁର୍ମାତୁଳା ଉପସ୍ଥିତ ।
ଆଗାମୀ ସତ୍ୟାବ୍ଦ ପ୍ରବେଶ ହେବା ଧୂର୍ବଲ ପୁଜା
ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବ । ଅଦାଳିତ ଚତେଷ
କାଳିତାରୁ ବନ ହୋଇଥିବ ଏବ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
କରେଇମନ୍ଦ ଆଗାମୀ ବୃଦ୍ଧାବରକୁ ମିଶାଇ
ଦ୍ୱାଦଶ ଦିନ ବନ ହେବ ହୋଇ ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ର
ବଜାଳ ଯୋଷଗା ଦେଇଅଛନ୍ତି ସ୍ଵଭବଂ ଏ
ବିଷୟରେ ଯେ ତତ୍ତ୍ଵ ସନ୍ଦର୍ଭ ଥିଲା ତାବା କୁଳ
ମାରୁଥିବ । ଆମ୍ବମାନଙ୍କ କର୍ମତ୍ତମନେ ଏ ସମ-
ସ୍ଥରେ ଅବକାଶ ପିହାର କରିବାର ବିଷ ହୋଇ
ଅଛି ଏବ ଏପ୍ରକାର ବାର୍ଷିକ ମହୋତ୍ସବ କାଳ-
ରେ ଅବକ୍ଷାଣ ଲ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ଚଲଇ ନାହିଁ
ସୁଭବ୍ରଂ ଆଗାମୀ ଘନବାର ଉତ୍ତଳସାଧିକା
ବାହାରିବ ନାହିଁ ଏବ ପୁଜା ସମୟରେ ଧେ
ଯାହା ହୁଳ ଥିମୋଦ ପ୍ରମୋଦ କରିବା କାରଣ
ଅଜ୍ଞତ୍ତ ଯେମ୍ବୁ ଅପ୍ରେଜନ କରିବାରେ ମତି
ଅଛନ୍ତି ତହିଁରୁ ଅନୁଭବ ହୁଅର ଯେ ମେ
କାଳରେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ଦୁଇକଥା କହିବାକୁ
ଚେଷ୍ଟା କଲେ ମଧ୍ୟ କେହି ଶୁଣିବେ ନାହିଁ
ବରଂ ରଥରଜ କରିବାର ଅରଯୋଗ ଆମ୍ବମାନ-
ଙ୍କ ଉପରେ ନିଷେଷ କରିବେ । ଆମ୍ବମାନଙ୍କ
ଆଜା ଏବ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ କି ଧାଂତବର୍ଗ ଏ
ମହୋତ୍ସବରୁ ସଥା ବିଧାନ ପ୍ରତିଧାଳନ କରିବା
ଏବ ପଦ୍ମପଲବସରେ ଅର୍ଥିମ ଥିମୋଦପ୍ରମୋଦ
ଉପରୋକ୍ତ କରିବାକୁ ସମ୍ମ ହେଉନ୍ତି । ଧାର
ଧେଷ ହେଲାରୁ ଉତ୍ତଳସାଧିକା ନୟମେତରୁପେ
ଯାହାକୁ ସମ୍ମରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ।

ପ୍ରାଚୀକର ଲେଖନେଷ୍ଟ ମହିଳାଙ୍କ ସଂଗ୍ରହ

ମେହିମାସୁର ସନ୍ଦର୍ଭର ନିମିତ୍ତ ଅସିଥିଲେ ଏହି
ସୋଠ ଜ୍ଞାନମାନେ ବାହାଙ୍କ ସମାଦର ପ୍ରଦ-
ରନ କ୍ଷାରଶ ତେଜାଲର ଉତ୍ସୁକଳ ନାନା
ପ୍ରକାର ପରାବା ଫୁଲ ଉତ୍ସାଦରେ ସୁଧାରି
ଏବଂ ରେଣ୍ଟଗାର କରିଥିଲେ । ନଗର ମଧ୍ୟରେ
ଅନେକପ୍ରକାର ଉସ୍ତ୍ରବକାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁଷ୍ଠାନ
ଦୋହିଥିଲା । ପ୍ରଜାମାନେ ଯେ ସମସ୍ତ ଶୁଦ୍ଧାର
ଏହାଙ୍କ ନିକଟରେ କରିଥିଲେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ
ଜଳବର ଶୁଦ୍ଧାର ପ୍ରଧାନ ଅଟଇ । ଜଳବର
ଦେହାରୁ ପ୍ରଜାମାନେ କଷ୍ଟ ବୋଥ କରୁଥିବାରୁ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲୁଣି କି ଦୃଢ଼ ବର ସେମାନଙ୍କ
ନିକଟରୁ ବାର ବସ୍ତରେ ଆହ୍ୟ ହେଲେ
ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଥା ହେବ ଆର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଜା-
ମାନେ ବାର୍ଷିକ ବରକୁ ମାସକୁମାର ଏବଂ କିମ୍ବ
ଦେବାର ଉତ୍ତର କରନ୍ତି । ଏତେ ବସ୍ତରେ
ଟଙ୍କା ଦେବା ବପର ସୁଧାକଳନକ ଆମ୍ବେମାନେ
ରୁହି ଧାରୁ ନାହିଁ । ଗୁର କି ଛୁଅ କିମ୍ବି
ପ୍ରିର ହେଲେ ସମୟକର ହଲ ହୋଇଥାଗେ ।
ପ୍ରଜାମାନେ ବୋଲନ୍ତି କି ସେମାନଙ୍କ ଜାତୀ-
ବାରେ ଅନାହୁତି କିମା ଅନୁଭୂତି ଅପେକ୍ଷା
ପ୍ରତିର ଦୃଷ୍ଟିର କାଳ ଅଖବ ପଡ଼ଇ ଏବଂ
ପର୍ବତ ଦୃଷ୍ଟି ଚର୍ଚରେ ନାଲକଳତ ପର୍ଯ୍ୟାନକ
ଦୃଥର ନାହିଁ । ତେବେ ବାହୁତ କୁଆଳ ଯେ
ନାଲକଳ ସଙ୍ଗେ ପଢ଼ ମରିଥିବାରୁ ପତକାର
ଶେତର ହମ୍ବରାଶକ୍ତି ପରକର ୮୮ ଲେଖାର୍ଥ
ଦୃଷ୍ଟି କରଇ । ଯେବେ ଏକଥା ସଜ୍ଜ ଦୃଥର
ତେବେ ନାଲକଳହାର ପ୍ରଜାକର ଉପକାର
ଅଛି ଅବଶ୍ୟ ମାନିବାକୁ ହେବ ।

ବିଜ୍ଞାନାତ୍ମି । ୫

ଏ ଶକ୍ତିର ସମ୍ମାନପୁର ଜିଲ୍ଲା ଅନୁର୍ଦ୍ଧବ
ଖୋଟିଏ ଗଡ଼କାର ଅଟେ । ଏଥୁତି ବଜା
ଙ୍ଗ ଉଦ୍‌ଦୃଷ୍ଟିପ୍ରଭାବଦେବ ମହାଶ୍ଵର ବାହୁଦୂର
ଅବିନ୍ଦୁ ସୁଖ୍ୟାତି ସହିତ ସନ୍ଧି ପାଲନ କରୁ
ଥିଲେ ଏବଂ ଭାବାକୁ ବଦଳିଥିଲା ଯୁଦ୍ଧ ଫରରେ
ପ୍ରକାଶ । ମହାଶ୍ଵରଙ୍କ ବୈକୁଣ୍ଠଗାମୀ ହେବା
କଥା ଏଥୁଥେବେ ଧାରିମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଥିଲୁ
ଏବଂ ଭାବାକୁ ଉଦ୍‌ଦୃଷ୍ଟିକାରୀର ବିଷୟରେ
କିନ୍ତୁ ଗୁଣଗୋତ୍ତମପ୍ରକାଶ ହୋଇ ସୁନ୍ଦର କର୍ତ୍ତମାନ
ଭାବା ଦିନର୍ବି କୋଇ ଥାଇ ଅଛି । ମହାବକା
ପ୍ରଥମେ ଶମ୍ଭୁଦୂଷାୟଙ୍କୁ ଅଧିଥରେ ଦେଇଲେ
ଯୋଜନ୍ୟକ କରସ୍ଥିଲେ ମାତ୍ର ସୁତ୍ରର ମନ୍ଦାତରିଣ
ଦେଇ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦର୍ଶ ଦେଇ ଭାବାକ ଡ୍ୟାକ୍ କରି

କର ଗ୍ରାମରୁ ଅନୁର କର ଦେଲେ । ତହୁଁ
ଉଦ୍‌ବ୍ରାତ ଏହାକ କାମରେ କେତେ ପ୍ରକାଶ
ଅଛିଲୁଚିରୁ ଅରଯୋଗ ପ୍ରକାଶନେ କରି
ବାରେ ଗୁଡ଼ା ଏହାକୁ ବାଧିବାପ ଦଶ କେତେ
ଥିଲେ ଏବଂ ଏହାକ ରିପୋର୍ଟ ମରେ ସାଧୁତା
ର କରିପାର ଏହାକୁ କଳାପଣୀରୁ ଅନୁର କରି
ନେଇ ଖୋଜିବା ପଣାକ ଦୟାର ବାଧୁତା
ଠାରେ ରଖାର ଥିଲେ । ପ୍ରାୟ ୧ ୨୭ ର୍ଥ
ଦେବ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥମଧୂତିରୁ ବ୍ୟାକ୍ସପ୍ତିକର
ଉଦ୍‌ବ୍ରାତ ମହାରାଜା ଅଧିକାର କଲେ କାଳ
ଶ୍ରୀ ନାରାଯଣବିଂହ ଜମିଦାରଙ୍କ ସୁଦି ଶା ଉଦ୍‌
ବେଷ୍ଟା ଦେବଙ୍କ ବିଧମତ ପୋଷ୍ୟପୁତ୍ର ଜଳଗୀ
କଲେ ଏବଂ ମୂଳ ସର୍ପରେ ଏହ ବିନୋଦ
କର ଗଲେ କି ଶା ରଧୁରେଷ୍ଟାଦେବ କଳା
ବାଣି ଶବ୍ଦରେ ବସିବେ ଏବଂ ତାହାର ନାବାଜା
ଅବସ୍ଥାରେ ଶାମଳ ଆଶାଦୂରି ପାଟମହାଦେଵ
ମହାପିତା ସ୍ଵରୂପ କମ୍ପନ୍ତ ଥାର ଘମସ୍ତ ଶାର୍ଦ୍ଦି
ତଳାରକେ । ସାରସବତ ଶାଶ୍ଵତ କମିଶାନର
ସାହେବ ଏହ ବିନୋଦକୁ ବ୍ରିତ ରଖିବା ଏବଂ
କଳାତ୍ମକ କଳାହାତ୍ମି ପାଇଁ ନ ପାଇ ଅନ୍ଧମାଳ
ରେ ବାରିକ ୩୦୦୯ ଟାର ଦୂରି ଲୋକଙ୍କ
ପ୍ରୋକ୍ଷାତି ହରୁଷ କେତେ ବନ୍ଦବା ଅବଶ୍ୟକ
ହୋଇ ରିପୋର୍ଟ କରିବାରୁ ମହାମାନ ଶବ୍ଦମୁଦ୍ର-
କ୍ରେନେରକ ପାହେବ ବାହାତୁର ଏହ ସମ୍ମାନ
ମନ୍ତ୍ରର କର ଅନ୍ତରୁ ଏବଂ ଅନ୍ତରେ କଳାହାତ୍ମକ
ଲୋକମାନେ ଅନ୍ତରେ ହୋଇ ଲବ୍ଧିମେ ଏବଂ
ଧଳ୍ୟବାଦ ଦେଇ ଥିଲା ।

ବୋର୍ଡପିଷ୍ଟର ଗତିକ ବାବପ୍ରାଣ

କୋଟିଷିଦ୍ଧ ସ୍ଥାନ ବସୁର ଜାନ୍ମ ଏବଂ ତେ-
ଣ ହେବାରୁ ଗବର୍ଣ୍�ମ୍ପାଦନ ଏହା କିବାରଣ ହୁଏ
ଦେଶରେ ଜୀବିତ ବଳରେଇ ସାହେବଙ୍କ
ଯୁଦ୍ଧରେ ଦେଇଥିଲେ କି ସରକାର ପୁଣ୍ୟ
ପ୍ରସ୍ତରକାରୀ ସହିତ ପରମର୍ଶ କରି କାହା
ବ୍ୟକ୍ତିରେ କଲେ ତୃତୀୟ ହେବ ଯାହା କରି
ମେହିକୁ ଜଣାଇବେ । ସ୍ଥାନପ୍ରସ୍ତରକାରୀ
ଡକ୍ଟର ପ୍ରଦୀପ ସମ୍ମର୍ଶ କରି ଜୀବି-
ତ ବଳରେଇ ସାହେବ ଏହି ଅଭିପ୍ରାୟ କରି
ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଟ କି ଅକୁ ମୁଖ୍ୟମ କୋଟିଷିଦ୍ଧ କୁ-
ଟମାନ ବର୍ତ୍ତମାନପରି ଘର୍ବବ କଲୁ ଅଧିକ ମୁଖ୍ୟ
ର ହଜକ ପରମାନନ୍ଦରେ ପୂର୍ବ ପ୍ରାୟ ସ୍ଥାନ କା-
ମନ୍ଦ ଦ୍ୱାରାକାର ହେବ । ସେ ହୋଇଲି
ସାମ ଜାର କରିବାର ପ୍ରାୟ ପ୍ରସ୍ତର କରିଲା

ଏଦେଶରେ ଯେମନ୍ତ କଠିନ ଏକ ଜାଲ୍ ଟିକଟ୍
ମାଳ ବିକ୍ରୟ କରିବା ଯେମନ୍ତ ବ୍ୟୁଷାଧ ଅର୍ଥାତ୍
ଜାନେବ ଲୋକଙ୍କ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ କିମ୍ବା
ନ ନ ଦେଲେ ବିକ୍ରୟ ହେବ ନାହିଁ ଉତ୍ସୁକିରେ
ଆକୁ ମୂଲ୍ୟର ଟିକଟ ଜାଲ୍ କରିବାକୁ ଲୋକେ
ଜୁହିନକ ବିବେଚନା କରିବେ ନାହିଁ ସୁରକ୍ଷା
ଅକୁ ମୂଲ୍ୟର ଟିକଟ ବର୍ତ୍ତମାନପର ରହିପାରେ
କିନ୍ତୁ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟର ଟିକଟ ଜାଲ୍ କରିବାକୁ
ବାହାର ପ୍ରକାର ଜାନ୍ମପରେ ଅଛଏକ ସେ ସବୁ
ଖୁମାରାଗଜ ହେବ । ଆଉ ଟିକଟ ଗ୍ରେଜ
ନବାରଣ ନିମିତ୍ତ ଲେଖି କରିବାର ଯେଉଁ
ନୟମ ହୋଇ ଅଛି ବାହା ଦୁଇରୁଷେ ପ୍ରବଳ
ରହିଲେ ରେଖା ହେବାର ଅଶକା ନାହିଁ ଓ
ଏକ ମୂଲ୍ୟର ଖୁମାର ବିପ୍ରର ରେଖା କରିବାକୁ
ନ୍ୟ ପ୍ରକାର ହେବ ନାହିଁ । ଏଥିଥାର୍ ବାଦାକୁ
ପ୍ରସରିତ ଅନୁସାରେ ଗବର୍ନ୍ମିନେଷ ପ୍ରସ୍ତାବ କର
ଅବୁନ୍ତି କି କେବଳ ଟ ୧୦ ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କୋଟିପିତ୍ତ ଟିକଟ ଜାଲ୍ ରହିବ ଏବଂ ଦଶଟଙ୍କା-
ର ଜାର୍ଦ୍ଦ୍ର ହୋଟିପିତ୍ତ ଖୁମାର ବାଗଜହାର ନିୟମ
ମର । ଏହିପ୍ରକାର ଆଇନର ପାଣୁଲିପି ବ୍ୟବ-
ସ୍ଥାପନ ସମ୍ବାଦେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଅଛି ଏବଂ
ଏହିରେ ଆଉ କେବେଳ ସାମାଜିକ ଦୋଷ-
ମୁଖ୍ୟକାର ଦେଖୁଣ୍ଡ ହୋଇ ଅଛି । ପାଇବ-
ାର ଟଙ୍କା ବାଦାଦି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୋଟିପିତ୍ତ ରୀ-
ତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନପର ରହ ଅଛି କେବଳ ତହିଁ ରୀ-
ତ୍ରରୁ ତହିଁ ହୁଏ ହେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇ
ଅଛି ।

ଶ୍ରୀକୃତ୍ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ଏ ମାମଳର ହର୍ଷକୁ ଲେଖିବା ପୂର୍ବେ ଗୋଟିଏ ନୁହିଥା ଦୃଶ୍ୟ
ତ୍ରୈସ ମହିନାର ଗୋଟିଏ ନୁହିଥାଏ ଏମାମଳର
ନିଜବାର ଅବସ୍ଥାକୁ ସେହି କୁଣ୍ଡାଳାଟ ଏ ମାମଳର
ମଳକାରଙ୍ଗ ଅଟେ ଓ ସେତେସେ ଅମଲମାନେ
ଲୁହାରେ ସେ ପ୍ରଥାଟ ପ୍ରଚଳ କରିଥିବାର
ଅନୁମନ ହେଉଥିଲା । ସେ ପ୍ରଥା ଏହି—
ଲୁହାରା ଛମିର ପଥକର କାନ୍ଦୁଗୋଟିମାନଙ୍କ
ହାତ ଟେଲ ଦୁଆଇ ଓ ସେମାନେ ଏଥର
ହିସାବ ଚିତାବ ରଖନ୍ତି । ସେ ହିସାବମାନ
ଯକୀରଙ୍ଗ ସକାଶେ କାନ୍ଦୁଗୋଟିମାନଙ୍କୁ ସମୟ
ଦିନଯରେ ସେତେସେ ମହିନାରୁ ତଳବ ଦୁଇ
ଓ ସେମାନେ ହିସାବବହିମାନ ଆଣି ମାଧ୍ୟ
ଦୁଇମାସ ପଞ୍ଚ ରହି ବିବାହୀ ଦୁଇନ୍ତି । ଏହି
ଦୁଇମାସରେ ଆଲକାତକଲାର କାନ୍ଦୁ

ଗୋର ନେହାନଦିମାଧ ଗତ ଜୁଲାମାସ ଅଗ୍ର-
ମୂରେ ପିଆଦାଦ୍ୱାରା ଧର ହୋଇ ଥିଲିଲ ଓ
ବାଦାର ହିଷାବ କଟାବ ଦାମୋଦରଦାସ
ମୋହରର ଛିମା ହେଲା । ତହୁଁ ଦାମୋଦରର
ଆଦର ବିଳିଲ ଓ ନେହାନନ୍ଦ ସଙ୍ଗେ ସର୍ବମିଶ୍ର
ଦିନ ଲାଗିଲ । ଦାମୋଦର ପ୍ରଥମେ ଶାପଠଙ୍କ
ତଳବ କଲା ପଣ୍ଡାତକୁ ଦୟାବହୁ ଅର୍ଦ୍ଦେବ
ଶୁଣ ଦେଲା ମାତ୍ର କେତ୍ତାନନ୍ଦ ଦୟାର ପାତ୍ର
ନୁହେସେ କଟରମଟର ଇଂରେଜ ଜାଣୁ ଥିବାକୁ
ବଜା ଖଟ ଖଟ ଲାଗାଇଲା । ଦାମ କହିଲା କାନୁ-
ନଗୋରମାନେ ସମସ୍ତେ ଶବ୍ଦ ସଲମି ଗୁଡ଼େ
ଗୁଡ଼ି ଦେଇ ଯାଉଥିଲା ତୁ ଏତେ ଓଜର କବୁ
କାହିଁବ ? ନେତ୍ର ଉତ୍ତର କଲ ମୋର ହିଷାବ
ସମ୍ମାର୍ଥ ଅନ୍ତର୍ଧକ ଏତେ ଅର୍ଥ ଦେବି କାହିଁବ ?
ତହୁଁ ଦାମ ଭାବା ପ୍ରତି ଦାମ ହୋଇ ବହମାନ
ବସାକୁ ନେଇ ଦେବିକ ଅଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି
ଦେଇ ହିଷାବ ଅଶୁଦ୍ଧ ଥିବାର ଦେଶାର ଦେଲା
ରଥାର ନେତ୍ର ଲେଶମାତ୍ର ଖାତର ନ କଲ
ଏ ଗୁରୁତର ଦୋଷରେ ଦାମର ଭାବ ସେଷ
ହେଲାସେ କହିଲା ରେ ମୋଧସଲର ପାମର
ଗୋର ଏତେ ମନ୍ଦରୁର ତୁ ସଦର ଅମୟ
ସଙ୍ଗେ ବରାବର ହେଉ ଏତେ ଓଜର କବୁ
ଏହା କହ ଲାଇ ଅନେକ ଗାଳ ଦେଲା ।

କଲେକ୍ଟୁଣ୍ଡ ବିରସ୍ତାଦାରଙ୍ଗଠାରେ ନେହା-
ନନ୍ଦ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଧୟର ମୁଦ୍ରାଣ୍ଡ କରିବାରୁ
ସେ ଭାବପାଇଁ ଡେଶ୍ଟୋ ବିଲେକୁରିଛୁ ଜଣା-
ଇଲେ । ଡେଶ୍ଟୋ ପଢ଼ିଥାଏନ୍ତି ଭାବାର
ଇନ୍ଦରାର ନେଲେ ଇନ୍ଦରାରକୁ ଅଚ୍ଛାନ୍ତକ
ସମ୍ମ ମୋଦରର ଓ ପଞ୍ଚାନ୍ତରଙ୍ଗର ତୋଷ
ଦେଉବିଲୁଳ ମଧ୍ୟ ଏଥରେ ଲିପି ଥିବାର ପକା-
ଶ ଦେବାକୁ ସେ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ସବେଳୁ କଲେ
ଓ ମାମଲ ଭାବମରୁପେ ଜଦନ୍ତି କର ଦାମ ଓ
ଅଚ୍ଛାନ୍ତକୁ କର୍ମଚାର ଓ ଫୌଜଦାରୀ ସ୍ଵର୍ଗ
ଏବଂ ପଞ୍ଚାନ୍ତରଙ୍ଗ ବିନମୀଏ ସବେଳୁ କରିବା
ଅଛିପାଇଁରେ ରିପୋର୍ଟ କଲେ । ଏ ରିପୋର୍ଟ
ଆ ଗ୍ରାନ୍ତ ସାହେବ ଖବରଙ୍ଗ ବିଲେକୁରଙ୍ଗଠା-
ରେ ଦେଉମାପ କାଳ ପତି ରହିଲ ଏହା ନିଷ୍ଠି
କରିବାକୁ ପାଇଁ ସମ୍ମ ମିଳିଲ ନାହିଁ । ଗତ
ଶତାବ୍ଦିରହିନ ଆ ପରି ସାହେବ ଏ ମାମଲ
ନିଷ୍ଠି କଲେ । ସାହେବ ପ୍ରଶଂସିବ ଦାମୋଦରଙ୍କ
ସମ୍ମର୍ତ୍ତି ଦୋଷୀ କୁଟୀ ତାଙ୍କ କର୍ମଚାର କଲେ
ଅଚ୍ଛାନ୍ତର ଦୋଷରେ ସନ୍ଦେହ ହେବା ଓ ମେଇନ
ମାହକାଳ ସବେଳୁ କାହାରୁକୁ ଦୁଷ୍ଟିରେ ତାଙ୍କ

କର୍ମରେ ଦାହାଳ କଲେ । ପଣ୍ଡିତ ଏଥୁରେ
ଲିପି ନ ଥିବାର ସାହେବ ସ୍ତର ବରତ୍ତୀ ମାତ୍ର
ଲେଖନ୍ତି ଯେ ସେ ବାମର ଦୁଷ୍ଟରତ୍ତ ଜାଗି ସବା
ଏ ମାମଳ ଛଢାଇବାର ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲା ଓ
ସିରପ୍ରାଦାରଙ୍କୁ ଅନେକ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲା
କେବଳ ସିରପ୍ରାଦାର ଅଟଳ ଦୋର ତାହା
କଥାରେ ନ ପୁଲିଗାରୁ ଏ କାଣ୍ଡ ପ୍ରକାଶ
ପାଇଲା ନିତେତୁ ଏଥୁର ଜାଗ ଦିଲ ନ ଥାନ୍ତା
ମଧ୍ୟ ପଞ୍ଚାତ୍ତି ଅଧୟ ଅମଲଙ୍କୁ ଅସୃତରେ
ରଖିବାରୁ ଅକ୍ଷମ ଏହେତୁ ସାହେବ ତାକୁ
ଦ୍ଵିତୀୟ ଚରମ ପଦକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଓ
ବାହାରଙ୍କୁ ଫୌଜିବାଣୀ ସ୍ଵପର୍ଦ୍ଦ କରିବା ପକ୍ଷରେ
ପ୍ରମାଣକୁ ସଥେଷ୍ଟ ଜ୍ଞାନ ନ କଲେ ।

ଆମ୍ବାନଙ୍କ ବିବେଦନାରେ ଶ୍ରୀପୁର ପସି ସା-
ହେବ ଦୟାର ସହି ଦିଗ୍ନ ବିଧାନ କରିଅଛନ୍ତି
ଏହା ଉଚିତ ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ
ପ୍ରସଙ୍ଗର ଲେଖମାତ୍ର ଦିଗ୍ନ କର ନାହାନ୍ତି ।
ଡେପ୍ଲାଟି ଅନ୍ୟ କେବେଳି କାନ୍ତୁ ଗୋଟିଏର
ଜ୍ଞବାନବାନୀ ନେଇଥିଲେ । ଜଣେ କହିଅଛି
ଯେ ବାବୁ ଗଣେଶପ୍ରସାଦ ହିଂକ ହେବୁ ବିଷମ
କାନ୍ତୁ ବରବର କରିବାରୁ ସେ ଭାବୁ ଟ୍ରେନ୍‌କା
ଦେଇ ହୁଟି ପାଇଲା । ଅନ୍ୟ ଜଣେ କହିଅଛି
ଯେ ଗଣେଶବାବୁ ଭାବୁ ଟଙ୍କା ମାରିଲେ ବେ
ନ ଦେବାରୁ ଭାବାର ହିସାବ ଦୂରସ୍ତ ନ ସବାର
ବିପୋକ୍ତ ହେବ ଭାବୁ ତନମାସ ସପପେଣ
କରିଲେ । ଅନ୍ୟ ଜଣେ ସବରକାନ୍ତୁ
ଗୋଟିକୁ କହିଅଛି ଯେ ଗଣେଶ ବାବୁ କାନ୍ତୁ
ନଗୋଇମାନଙ୍କ ଦୂରବର କର ଟଙ୍କା ନେବାର
ଶୁଣିବାରୁ ସେ ଭାବୁ ସମୟରେ ହିସାବ
ନେଇ ନ ଥିଲା ଅନ୍ୟଙ୍କଣେ ଭାବୁ ଟ୍ରେନ୍‌କା
ଦେଇଥିବାର ବିରସ୍ତାଦାନଙ୍କ ବିହିତର ମର
ଡେପ୍ଲାଟକୁ ପାଶାକରେ ଅମ୍ବୁବାର କଲା
ଗେତ୍ରସେସ ମହିଳାମାର ଜଣେ କରିଲା ଭାବୁ
କିଶୋରମୋହନ ଥେବ କହିଅଛନ୍ତି ଯେ
ବେତସେସ ମେହରର ଓ ହେବୁ କରିଲା
କାହନିମୋହମାନଙ୍କ କଲା କରିଲା ଟଙ୍କା
ଜେହିଥିବାର ସେ ଶୁଣି ଅଛନ୍ତି । ବିରସ୍ତାଦାନ
କହିଅଛନ୍ତି ସେ ସେ ଏ କୁପ୍ରଥା ଓ ଅପଦରଶନ
ବହିର କରିବା ହାରଣାର ମାମଲରେ ଦସ୍ତଖତ-
ପଣ କଲେ । ଭାରତ୍ୟକୁ ବିଥାମାନଙ୍କରୁ ବୋଧ
ଦୁଇ ସେ ଗଣେଶବାବୁ ଏ କୁପ୍ରଥାର ମୂଳ-
ବାରଣ ଅଟନ୍ତି ଦାମ ହିସାବ କେବଳ ଭାବୁର
ଫର୍ମାଦଗାମୀ ହୋଇଥାଏନି । ଭାବୁ ବିଷପୃଷ୍ଠରେ

ତିବନ୍ଦୁ କରିବା କାରଣ ତେପୁଣୀ କଲେକ୍ଟର
ପ୍ରସ୍ଥାବ କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ପରି ସାହେବ ସେ
ବିଷୟରେ ବିଜୁ ଅଳ୍ପ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି କମା
ଚାହା ଅପଣା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଠେଖ କରିନାହାନ୍ତି ।
ଏହା ଅଛି ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ । କାନ୍ଦିଗୋ-
ରମାନଙ୍କୁ ତନକ କର ଥଣ୍ଡିବାର କୁପ୍ରଥା
ସରରେ ମଧ୍ୟ ସାହେବ ବିଜୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ
ନାହାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ କହିମାନ ସଦର କାନ୍ଦି
କଗୋଳ ମୋପରୁ ଗୁପ୍ତରେ ରହାଇଲୁ
କରିବାର ବିଧ ଯତ୍ତି । ଏହା ପଥେଷ୍ଟ କହେଲେ
ବେବଳ ସେମାନଙ୍କ କହିମାନ ଅଣାଇ ତନାରଙ୍ଗ
କଲେ ହୃଦ । ସବତ ଅନ୍ୟ ବେଳେଇ କାନ୍ଦି
କଗୋଳ କାହାରକୁ ଟକା ନ ଦେବାର
କହିଥିଲୁଛି ମାତ୍ର ସମ୍ପ୍ରେ ଏଠାରେ ହିସାବ
ସେବି ମାସେ ଦୁଇମାବ ଘରେହିବାର କହିଅରୁଣ୍ଟ
ସେମାନଙ୍କ ଦାତରେ ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ
ଏଠାରେ ଏତେହାଳ ଅନର୍ଥକ ଅଟ୍ଟକାର
ରଖିବାର ଉଚିତ ନୁହେ । ଏମାମଳରେ
ଗଣେଶ ବାରୁର ସେ ଦୋଷ ପ୍ରକାଶ
ହୋଇଥାଏ ଅବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ଥରଏବ ଶ୍ରୀପୁରି
ପରି ସାହେବ ଏପଣରେ ଦୃଢ଼ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ
ଏହା ସଂଖେଧକ କରିବା ଅବଶ୍ୟକ ଥିଲା ।

ସାପ୍ତାହିକସଂଗ୍ରାହ

ଶ୍ରୀମାର ପ୍ରଥମ ଏହି ସଂଖ୍ୟାକୁ ଏକମାତ୍ର ଏହା ଏ, ତୁ
କି, ଏକ ନିର୍ମାଣକାରୀ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ କାରୀ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପଦରେ
ଏ ଉଚ୍ଚତା ଅଧିକ ଧରି ଯତୀ ଆଜାଲିତାମାନଙ୍କରେ ଉଚ୍ଚତାକୁ
ଉପରେ ଆଗେ ଉଚ୍ଚତାକୁ ଉପରେ ଉଚ୍ଚତାକୁ ଉପରେ ଉଚ୍ଚତାକୁ
ବୋଲିଛି କିମ୍ବା ଅକାଳୀକ ବେଳେ ଏକ ମୌଦ୍ରିଷ ପଦବୀରେ
କେ ଉଚ୍ଚତାକୁ ନମ୍ବର ପାଇଁ ଉପରେ ଉଚ୍ଚତାକୁ ଉପରେ ଉଚ୍ଚତାକୁ
ଆଗେବାର କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚତାକୁ ଉପରେ ଉଚ୍ଚତାକୁ ଉପରେ ଉଚ୍ଚତାକୁ

ଏ ହୃଦୟକଳେ ନୀତି ପରମା ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଧାରା ଦେଖି
ଦେଖିଯାଇ ଯାହାରେ ଏହି ମନାର ରଖି ପୁରୀର ସପଥାର
କୁଣ୍ଡଳ । ନେବାର କୁର୍ମାଶ୍ରୀ ସମୟରେ ହୋଇଲେ
ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ ହସ୍ତର ପାତା ।

ପ୍ରସା ନମରକେ ଦକ୍ଷିଣ ଓ ଉତ୍ତର ଦୟା ହୋଇଥିବା
ଏହାର କାରଣରୁ ଯେଠା ନିରଜିତାରୁ
ଏହାର କାରଣ କାହାରେ ଲୁହରାରେ ଦୟା
ପ୍ରାଣରେ ମାତ୍ରାରୁ ହୁଏ ର ଅଧିକରେ ଦୟାରୀ ଦଳାରୁ ଦୟା
ଏହାରେ ଦୟାରୀ ଏହା ଅନ୍ତରୁ ଦଳାରୁ ହେଉ ଏହାରେ ଦୟା
ଅଧିକରେ ଆଶିଷେଷରୁ ହେବାରୁ ହୁଏବ ହୋଇଥିବା ଅର୍ଥାତ୍
ଯେ କହିବାକୁ କହି ମାତ୍ର ଅଧିକ ଦାନାରୁ ପ୍ରକାଶ
ଦୟାରୁ ।

ରେମ୍ ପକ୍ଷିମାତର ଗଣ ଜ୍ଞାନୀ ହେବା ଯେ ଏହା

ପ୍ରେସ୍ କାହାରଙ୍କ । ମାତ୍ର ଦ୍ୱାରା କରିବାର ଏଥର
ରହିଥାଏ ଅନ୍ଧାରୀ ଆସିଲେ ଏହି ପ୍ରତିବ ଉପଗଠକ
ପାଇବାର କୁଠାରୀ ହୁବିଛି ଶୁଭାର କରିପାର । ଏଥର
ମଳିଖଟି । ଦେଖି ଅନ୍ଧାରୀ ଦୋଷାଦୁ ।

ବ୍ୟାକୁ ବେଳେବୁଦ୍ଧ ପଞ୍ଚବିରେ ବଜାର ଥାବ ପଦ-
ଶିଖରେ ଏହି ତୀର ବନ୍ଦିଅଛନ୍ତି ଏ ଦୂରେକୁ ବସନ୍ତରେ
ମୃଦୁଗ୍ରାୟ ଓ ୫ କ ଲକ୍ଷ ବାର ବନ ଦେଇ ମାତ୍ର କେବଳ
ନିରାପତ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ ହାରି ସକାଣେ ପକର ମୃଦୁଗ୍ରାୟ
ଅଛି ଯନ୍ମାନଙ୍କରେ ଦୂରେକୁ ଏବଂ ବନ୍ଦି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଲ
ଦିକ୍କର ଏହି ଅଳ୍ପ ସମ୍ଭାବ କରିବାକୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରୁ
ଅପରେ ଅବଶ୍ୟକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବନଙ୍କରୁ ଦୁଇ ପାଇବେ । ବାହାରକୁ
ଦୁଇ ଜ ଦେବାତାର ଏ କନୋକପୁରୁ ଜଗନ୍ନ ଦେବାତାର
ଦେବ ମାତ୍ର ଏହାକେବେଳେ ଉଠ ଦେବାତା ପାଇବାରୁ ।

ବିହକତା ହାଇରୋଟିକ ଚକ ତିଳକ୍ ସାହେବ ହାଇ
ପବାରବେ ମାମ କାହାର କହାଏବୁ ବୋଲି ଜଗଦପନ୍-
ମାନବକୁ ଅବସର ହେଲୁ । ଏଥିମଧ୍ୟରେ ସେ ହୀ ତତ୍ତ୍ଵ
କଥ କାହାକୁଠାର ଯହିବ ବାହୁଦୂଷି କଥ ଅପାରାଧ କାଶପରିୟା
ଦେଖାଇବାର ତେଣ୍ଟା ବିଧିମଧ୍ୟରେ ତିଳୁ ବାଦିକୁବାହାରେ
ତାହା ଗଢି ଦେଲେ ମାହୁ । ଏହି ନକ୍ଷ ଯାମାନ୍ୟଙ୍କ ଅପାରା-
ଧରେ କିମ୍ବା ଦସ୍ତ ଦେଖାଇ ହୁଏ କବନ୍ତି ମାହୁ ମାନ୍ଦ ଜଣେ
ନୟକ ଘଣ୍ଟେ କାଠ ଫାଟାଇଛିବାର ସେଇ ସ୍ଥିରମଧ୍ୟରେ
ହାନିକ ହୃଦୟ ପରିହିତ ପ୍ରାଣରୁ କଷ କରିବ ଅପରାଧରେ
ତୋଣି ହେବାକୁ ସାହେବକ ବାହାରୁ ଦେବନ ଯାହାକାନତା
ଅପରାଧ ହେଲୁ ଏବରକ୍ଷ କାନବାସ ଦସ୍ତ ଦେଲେ ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ନିରାକାର ହିତର ପାଇଁ ନିର୍ମଳ ମିଥିକାଦିଷ୍ଟଙ୍କ
ଆରା ହୋଇଥାଏ ମହାମାତ୍ରା ଅବଶୀଳ କରିବାକାରୀ ତାହା
ମନ୍ତ୍ରର ବିବରଣ୍ୟ ।

ଦେଖିଯ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କଥା କହିବା ପରି
ଦେଖାଇଲ ତାଙ୍କରମାନରେଣୁ ପ୍ରତିକଟ ହାତରେ ।
ହାତରେଣେ ଏବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କଥା କହି ପରି ଅଭିଭବତ୍ତର
ବନ୍ଦରୁ ତାଙ୍କ ନଠିଲ ଦେଇଥିଲା । ସେଇଁ ବେଶର
ଗଣ ଯେଇଁ ଅଭିଭବରେ ଲୋଗାଏ ତାହାର ଅଭିଭବ
ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା ।

କୁଣ୍ଡଳ ପ୍ରତି ମହାମାରୀ ଗର୍ବରେ ଦେବତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି
ପଢ଼ାଯାଇଥାଏ ସେ କିନ୍ତୁ ସଜ୍ଜର ଶାରୀର ସର୍ବରେ
ଅଛେବ କୁଣ୍ଡଳ ସକଳ ଦେବତାଙ୍କ ଏବଂ ଅଜ କେତେ
ବନ୍ଧୁ କୁଣ୍ଡଳ ସକଳ ଅକାଶୀ ଜବଦ୍ଧର ମାସରେ ମୋତୁ
ନିରାକାଶ ହେବେ ।

ବ୍ୟାହର ଦେବପାତା ଗର ଲୁହର ମାସ ତା । ଦିନରେ
ସ୍ଵପନକୁ । ଏହି ଖୋଲା ଦେବପାତା ମନ୍ଦ ଦଶାରୁ ଏହିରେ
ବୋଧ ଜୀବିତରେ । ଦେବପାତାରେ ଦେବପାତା ଏହି ସହାଯ
ପ୍ରସଂଗ ଦେବପାତା ଏ ଦେବା ବିରକ୍ତରେ ଅଛନ୍ତି ତଥାପି
ମାସ ପର୍ବତ ମାତାପାତା ଦିନେ ମାତାପାତା ଦେବପାତା ଥାଏ ।
ପଞ୍ଚ ତଥାକାଳର ସ୍ଵପନ ଏହାର ପରାମର୍ଶ ଦୋଷକାଳ । ଏହା
ବିଜ୍ଞାନ ସହି ବୌଦ୍ଧକାଳ ।

ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତାକର ଜ୍ଞାନ ମୟୋଦ୍ଧର ପ୍ରମେୟବଳଗୁଡ଼ି
ହୋଇଥାଏଇଲୁ ।

କର୍ତ୍ତା ମହାଦେବ ପରିଚୟ ମହାତ୍ମାଙ୍କ ସମ୍ମାନ ମାନ୍ଦି
ମହାଶ୍ଵର କୁଞ୍ଜ ଅଳକାନନ୍ଦ ମହାଶ୍ଵର ଏବଂ ହଜାର
ହଜାର ଦାର କରିଥିଲେ ।

କେବଳ ଦୁଃଖଦିଲଙ୍କ ହାତରାଜ ଏ ରଣ ଜୀବା ପହଞ୍ଚ ।
ଅନ୍ଧାଜ ଏହି ବସ୍ତୁରେ ମୁହଁସ୍ଥ ପ୍ରଥାର ବାହିକ ଜୀବ ପଢ଼-
ଗାଇ ଦେବାଯା ।

ଅପୀଳ କରସାର ଏହି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରିବାରେ କମାନ୍ଦ କମାନ୍ଦ
ଶୁଣି ଚାଲାଇଅଛି । କରିବାରେ ଏହି ଜାଗିରେ ହାଥ ଧେବା
କରିବ ଏବାକାର ଅଶା କରିବାରେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ କୋଣି ଉପର
ଟକା ଅଥବା ପ୍ରାପ୍ତ ଚାଲାଇଅଛି ।

କୋରିଦ୍ୱା ପତ୍ରରେ ଏ.କର୍ଣ୍ଣ କାଳ ପଦକାର ସମ୍ମାନି
ଦେଖାଯାଏ ।

ବେଳକାରୀ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ନଥେ ଦାରି ଏହି ଚାରି ଗୋ-
ପଥି ଏହି ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ପ୍ରଥାନିତାକୁ ପାଇଁ କଲା ଏହି ହେଲା
ଏବାର ଏହି ଯୋଜନାର ସଂକଳନ ପ୍ରଧାନ ଅନ୍ତିଷ୍ଠିତ ମାତ୍ର
କ୍ଷେତ୍ରକ ଉତ୍ତରରେ ଦୋଷଦୟ । ସଥମ ଅଧ୍ୟାତ୍ମି କ ୧୫ ଏ
ଏହି ୨ ପଦ ଅଧ୍ୟାତ୍ମି ଏବହର୍ଷ ଦ୍ୱାରା ପାଇଅଛି ।

ମହେଶୁଭ୍ରତ କେବଳ ୫ ୧୦ ମା ଲୋର୍ଡିଆ ହନ ଯୋଗ
ମୁଠର ପୁଣି ଶାଶ୍ଵତ ଉଦୟାନରେ ବି ସେଇଁ ମାନେ ମାତ୍ରାବର
ଦୃଷ୍ଟିଦର୍ଶନରୁରେ ଅଧ୍ୟୟତ୍ତ କରାକର ସିଂହ ସେମାନେ
ମାତ୍ରା ଦେବ ଉଦ୍‌ଦେଶେ ।

ପାଞ୍ଚଶିଲ ଜଳ ଦେବତାଙ୍କ ସାହେବ ଖେତୀର ମିଶ୍ରଧୀନ
ପାଥୁଁ ଏହି ଦେଶୀୟ ଦେବତା ଅନୁଭବ କରି ଏକବିନ ଜଳ
ଅମୋଦିତ କରିବାକାରୀ । ଏହି ଜଳମୂଳେ ମନ୍ଦିର ହୋଇଲା
ଏବଂ ଏହି ଜଳ-ପାଣୀ ପାତ୍ରରେ ନାଶୀ ପିତାମହ ଏହିଜଳ
ନନ୍ଦିବର ଖୋଜ କରେଛି କର୍ତ୍ତାଙ୍କ କର୍ତ୍ତାଙ୍କରେ । ଏହାର ଜାଗାପ୍ରମାଣ
ଧେଳେ ପ୍ରତିକ ହତି ଜାତାତି ଥିଲା । ଯଦୁଦେଶୀୟଙ୍କ ଉତ୍ତାପନ
କରିବାକାରୀ ଏହି ଦେଶୀୟଙ୍କ ନମିର ମିଶ୍ରଧୀନ ଏହି
ଅତି ପ୍ରତିକ ଏବଂ । ସେବାମାତ୍ରେ ନନ୍ଦିବର ଆନନ୍ଦପୂର୍ବ
ପ୍ରସାରେ ଅନ୍ତର୍ମାନ ଦେବତା ସାହେବ ପରିବର୍ତ୍ତନ ।

କାନ୍ଦିବାରାକୁ ସମ୍ପଦାଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକେ ଢାରୁବା
ଦେଇବାକୁ କରେଣ କରିବ ବାହେବାରଙ୍କ କହିଛେ ତାମ
ସରଗାର ଅଗଳା ମଧ୍ୟରେ କହା ରେଖା ଦିଲୁଅଛି । ଏହି
ଗାନ୍ଧାର କାର୍ତ୍ତିବାଦ ପ୍ରେସର୍ ଦେଇବାରଙ୍କ ଜାଗା ।

କଳିକ୍ରମକ ଶେଷତା ସେଇବ ବାରକ କୋଣ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମାରେ ଏଥରୁରେ ଲେଖିଥିବୁ । ସହି ଓ ପଥାଦିଗରେ
ଯାଠ କରି କି ଏହାର ପାଇସାନ୍ତାରେ ଏହାର ପଦରୀ
ହୋଇଥିଲ ଏହି ଉଚ୍ଛର ଏକ ଜାଗନ୍ମହାନ୍ତିର ବାହୁ ଅର୍ଥରେ
ସେଇମାନେ କୁଟୁମ୍ବାକ କିମ୍ବହାର ବହୁବଳେ ଜାଗାର
ମତା ସେଇ ଶେଷ ହାତ ।

ବନ୍ଦ ଦେଖିବ ପରି ସହି ବାରତପ୍ରେସିର ପ୍ରାଚ୍ୟମା
କିମ୍ବା ମଧ୍ୟରେ ଅବାଳ ପ୍ରଦାନ ଦିଲ୍ଲୀର ଉତ୍ତରାଂଧ୍ରା ବାରତ
ଦିଲ୍ଲୀରେ ଶୋଇବ ମନ୍ଦିର ଦେଖିଅଛି । ଯେତେ ଉପାଧି
ରେ ଏହିମା ହୁଏବ ହୋଇଗାରେ ତହୁଁର ମନ୍ଦିରକୁ
ଆମେମାନେ ସମ୍ଭାବ କରିବି ଜଣି ଦିଲ୍ ।

ହତ୍ୟା କରାଇବ କୁରମେଳା ପ୍ରକାଶ ଦୂରୀ ପରିଷ୍କାର ଏବଂ ଏହାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଭିନନ୍ଦନାକାଳୀଙ୍କ ପାଠମାତ୍ର ।

ଲୁହ ପଢ଼ିମ ପରେଇବେ ୨୦୫ ଲୋକୀ ଯାଏଇ
ତଥାବ୍ୟ ଏହ ପଢ଼ିବେ ସମ୍ବନ୍ଧମେଳନର କାର୍ତ୍ତିକ ୧୩୫
କ ୨୦୮୮୮୮୮ ବା ପଞ୍ଚ ହଠ ଶାଖ୍ୟ ଲୋକୀ ଏହ
ଅଭ୍ୟାସ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ମୁଦ୍ରଣ ପତ୍ର

ଶ୍ରୀ ସହାତେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରେସ୍‌ର ମହାକାଵ୍ୟ ବିଜ୍ଞାପ୍ୟ ଓ ଏହି
ଛାତ୍ର ବନବୋଲିନ୍‌ଡିକ୍‌ଷନ୍‌ସିକ୍‌ର୍‌କ ଦେବତାପତ୍ର । ୧୯୫
ଶ୍ରୀ ମନ୍ଦିରବନ୍‌ଦିକ୍‌ଷନ୍‌ସିକ୍‌ର୍‌କ ମନ୍ଦିର ମୋଂପ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ମିଳ ଓ ଏହି
ଏହି ଏହି ଉତ୍ସବାଳିକା ସମ୍ମାନ କରିବ ତଥାକରିବ ଉତ୍ସବ
ଶ୍ରୀମଦ୍‌ଭଗବତାଳିକା ଉତ୍ସବାଳିକା ମନ୍ଦିର ଓ ଏହିପରି ଦେଇ ।

ଅ ତିର କୁ !

ଉଦ୍‌ଧାରଣା ପତ୍ର ମାତ୍ର ସିପିମ୍ବର ସନ ୧୮୯୧ ମସିହା ।

NOTICE.

Is hereby given that Babu Madhusudan Das M. A., B. L. will deliver a lecture in English on Monday the 26th instant at 7½ P. M. at the premises of the Cuttack Printing Company's Hall on "Unification of Indian Alphabets." Gentlemen, interested in the matter, are respectfully requested to be punctual in their attendance to secure proper seats.

Cuttack, }
24—9—81. } Ramsanker Roy.

NOTICE.

Is hereby given that 3 Elephants, 14 horses and ponies, one phorton, 1 tricycle, a number of bullocks, sheep and goats, several silk, woolen and cotton articles (old and new), shawls and gold Embroidered clothes and various other articles of more or less value belonging to the Baramba Tributary state, will be sold in the office of the Superintendent of the Tributary Mehals by public auction. Every lot will be sold to the highest bidder without reserve.

Terms of payment cash. Sales to commence on Thursday the 10th of November 1881.

CUTTACK Office of Supdt. Ty. Mehals, 21—9—81	N. K. Das Assist. Supdt. for Supdt. Tributary Mehals, Cuttack,
---	---

ବଜ୍ରାପନ ।

ଗବଣ୍ଟିମେଘ ସିଙ୍ଗୋନା ଫେବ୍ରିଆରୀ ତିଥି ।

ଏହା କୁରାଗେଇରେ ବୁଝନାରମର ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ ଆପଥ କୋଲି କରିଛନ୍ତି । କଲାବିଜାର ପ୍ରଧାନ ପ୍ରଧାନ ଉତ୍ସବାୟ ଓ ଦେଖାୟ ଭାଷ୍ୟାଳୟରେ ବନ୍ଦୟ ହୁଅଥାର । ବିଜ୍ଞାନ ବୋଟାନବଳ ଆରତିର ସୁପରଥୋରେଣ୍ଡର ନିବାରେ କଲାଲାତିଶି ଦରରେ ମିଳିପାରେ ସଥା—

ବାକମାୟିର ସହିତ ୫ ଅଭିନୟାଳ୍ ଡିକ୍ଷା, ୮ ଅଭିନୟାଳ୍ ଡିକ୍ଷା ୧୧ କା । ୧୨ ଅଭିନୟାଳ୍ ଡିକ୍ଷା ୨୦୭ ମୂଲ୍ୟ ନଗନାଦ ।

ବିଦ୍ରଶ୍ମାୟିଶ

ଖ ୧ ଟ ୧୯

ବୈଦେଶୀଶବିଲାଷ ୩ ମୂଲ୍ୟ ଖ ୧ ଟ ୧୯

ନବରହସ୍ତୋତ୍ର

ଖ ୧ ଟ ୧୦

ଏ ମୃଦୁମାଳ ଆପାତକାଃ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ
ବିମାନଙ୍କ ସମ୍ବାଲୟରେ ବନ୍ଦୟ ହେଉଅଛି

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତିଭାନିତନାତିଶାୟ ।

ବୁଧୁଚିଦପଦିଲାନବଟୀ ।

ଏ କଟକରୁ ଫମ୍ପି ଏକ ବା ଦୁଇ ବିମାନ ସେବାରେ ବୁଝାଇଲା ଦେଖାଇଲାଇବାର । ଅର ଏ କଟକାବାର ଅପାର, ରକ୍ତାବାର, ପରାଶାର ଓ ସମ୍ପଦ ପ୍ରଦାନ ଏ ବେଗମାନ କାର ହେବ । ମୂଲ୍ୟ ମା ୨ ଟାରୁ ୧୯

ବୁଦ୍ଧୁଚିଦପଦିଲାନବଟୀ ।

ଏହାରେ ନୂନ ବା ମୁଦ୍ରିତ କଟିବ ମେହିବେଳ କଲ ହେବ ଏବେ ଧାର୍ଯ୍ୟକି, ବିଜ୍ଞାନିକ ଅର୍ଥ ଦ୍ୱାରା ବୁଝିବାରେ ବୁଝିବାରେ ହେବ । ଜାର ଏ ଭାଷ୍ୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଖାଇଲାଇବାର ପରିବହନ କଲେ ବନ୍ଦୟ ପ୍ରଦାନ ମେହି, ଧାର୍ଯ୍ୟକାନାନକର ପରିବହନ ସୁଧାର, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ, ଅମାଦିଯାର, ପ୍ରଦାନ, ବୁଦ୍ଧୁଚିଦପଦିଲାନବଟୀ ଓ ଜାମିନକୁ କଲ ହେବ । ମା ୧୦ ଟାରୁ ୧୯

ବିଜ୍ଞାନ ଅସୁନ୍ଦରୀ ଭାଷ୍ୟ ଦେଖାବକାର କଟକ ।

ଅନ୍ତର୍ମନ୍ଦିର ଦେଖା ।

196

କାନ୍ତିମାଳା

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପ୍ରେସ୍ ନାମ

ତାଙ୍କ ଦଶ ମାହେ ଅଳ୍ପକର ସର୍ବ ଧାର୍ଯ୍ୟ ନଷ୍ଟିଥାଏ । ମୁଁ ଆଖିନ ଦି ୨୫ ଜୁଲାଇ ୧୯୮୮ ବାଲ ଶନିବାର

୪୦୯

{ ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟେ ୫୯
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟେ ୨୯
ମଧ୍ୟବର୍ଷିକ ଜାକମାସ୍ୱଳ ଟେ ୧୫୦

ବାର୍ଷିକ ବୁର୍ଗୋହବ ପଦା ଏ ବର୍ଷ ଅଭ୍ୟନ୍ତ
ନଖରେ ଅଛିବାହିର ହେଲା ଏବଂ ଜେକମାନେ
ଆଜ୍ୟାନ୍ୟ ବର୍ଷ ପରି ଏଥର ଅଧିକ ପରିମାଣରେ
ଆମୋଦପ୍ରମୋଦ କରିବାର ଦେଖା ଯାଇ-
ଅଳ୍ପ । ଉହଁର ପ୍ରଥାନ କାରଣ ମେଘର ସୁବି-
ଦେବତା । ଆଜିନ ମାସର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ପୂଜା
ପଢିଥିଲେହେ ପୂଜା କୃତିତ୍ତ ଅଦ୍ଦେ ଶୁଣ୍ଠି
ନ ଥିଲ ବୋଲିଲେ ଅଗ୍ରତ୍ତି ଦେଇ ନାହିଁ
କାରଣ ଏକ ସୁଲେ କେତେବେଳେ କେମନ୍ତ
୧୨ ଅଞ୍ଚା ବୁଦ୍ଧି ଯାହା ହୋଇଥିଲ ଉହଁରେ
ଏଥପରି ଯନ୍ତ୍ର ହୋଇ ନାହିଁ । ଦିନହର ଦିନ
ମହ ଶେଷଭାଗରେ ପ୍ରତିର ବୁଦ୍ଧି ଅଭ୍ୟନ୍ତ ହେଲା
ଖରଦିନ ଖର ଲିଙ୍ଗାଙ୍କି ମତି ତତ୍ତ୍ଵକେନ୍ଦ୍ରୀ
ପରିପ୍ରାୟ ଶେଷ ହୋଇଥିବାରୁ ତହା ସୁଖର
ପାଇଶ ହେଲା । ଆମୋଦ ହୃଦ ଦେବାର ଅନ୍ୟକି
ତାହାର ପାଇର ମଙ୍ଗଳକର ଅବସ୍ଥା । କାନ୍ଦ
ସୁଧାର ଏବଂ ପାଶ ଦିଲ ପାଇବାପୁଣେ
ଲେକମାନେ ଅନନ୍ତର ହୋଇ ଯାହା ଦେଖି
ଲେ ଏବଂ ଯାତ୍ରିକ ସଖ୍ୟା ଅନ୍ୟନ୍ୟ ବର୍ଷି-
ତାଙ୍କ ଅଧିକ ବୋଧ ହୋଇଥିଲା । ଯାହା-
କହିର ପାଠମାନେ ଯେମନ୍ତ ସୁଖରେ ଏ
ପରମ୍ପରା ଲକ୍ଷାଇଅଛନ୍ତି ସେହିପରି ସୁଖରେ ବର୍ଷ-
ମାତ୍ର ଅତିବାହିତ କରନ୍ତୁ । ଆମେମାନେବାହା
କମାଦିବିତି ଅଭିବାନ କରୁଥାଏ ।

ଶେଷନୋଟ ଅର୍ଥାତ୍ ପାଇକିଯ୍ୟା ଦଶଟଙ୍କିଯ୍ୟା
ଏବଂ ବୋଉଠ ଟଙ୍କିଯ୍ୟା ନୋଟ ନେବା ଦେବା
ବିଦ୍ରଳ୍ଲ ନାମ କରେନ୍ତି ଆପିଘରେ ଲେଖା
ଯିବ ନାହିଁ । ଏ ସମସ୍ତ ନୋଟ ଲେଖମାନେ
ନାମ କରେଣି ଦସ୍ତାନ୍ତର କରନ୍ତି ସୁରଧାରଙ୍ଗ
ଚେର ନୋଟର ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅନେକ ପୁଲରେ
ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଏ ସମସ୍ତ ନୋଟକୁ
ଲେଖମାନେ ନଗଦ ତୁଳିଯ ଜୀନ କରି ଅଛନ୍ତି
ସାବଧାନରେ ରଖିବେ ନୋହନ୍ତେ ସମୟରେ
କଷ୍ଟ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ।

ମୂଳଭାବର ହିନ୍ଦୁ ଓ ମୁସଲମାନମାନକ
ମଧ୍ୟରେ ଗୁଣ ଦିଳାଇଥାଏବା ଏଥିମଧ୍ୟରେ ହୋଇ
ଯଥିଲା । ଜଣେ ମୁସଲମାନ ଘୋମାର କିମ୍ବେ
କମ୍ବେ ହିନ୍ଦୁ ପଡ଼ା ବାଟେ ସାହୁଖ୍ୟଗାରୁ ଭାବାଗୁରୁ
ହିନ୍ଦୁମାନେ ମାତମାର କିମ୍ବେ ଆରମ୍ଭ କଲେ
ତହିଁରହାକୁ ସେମାନେ ମୂଳଭାବର ବିଜ୍ଞାନ
ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଦିଗ୍ନୋଟ ପୁରୁଷଙ୍କ ମସଜିଦକୁ
ଆଗ୍ରହୀବାବୀ ସମ୍ମୁଖୀନଙ୍କେ ନଶ୍ଚ କଲେ । ମୁସଲମାନମାନେ ଏଥିରେ କୁଣିତ ହୋଇ ଧରିଛି ସାନେବାପରିପୁରୁଷ
ଦ୍ୱାରା ନାମକ ବିଜ୍ଞାନ ହିନ୍ଦୁ ମନ୍ଦିରକୁ ଖଣ୍ଡ
କର ଭୂମେଶ୍ୱାରୁ କଲେ । ସମ୍ମୁକ ହିନ୍ଦୁ ଓ ମୁସଲମାନ
ଭିତ୍ୟକର ଅଧିକା ସ୍ଥଳମାନ ସମ୍ମନେ
ଧ୍ୟେ ହୋଇଅଛି । ଏହି ଦୂର ଅଗ୍ରଧିକା ସ୍ଥଳ
ପରାମରଶ କଳିବଢ଼ି ଏବଂ ସରକାରୀ ମାଗ-

ଜଳ ଆର୍ଥିରୁ ବାରଦର ଗୋଦାମ ଏହି ନିକଟରେ
ଥିଲା । ରକ୍ଷାଦେଲ ସେ ତହିଁରେ ଅଣ୍ଟି ଲଗି
ଚାହିଁ ନୋହିଲେ ବି କାଣ୍ଡ ସେ ହୃଥକ୍ରମୀ କାହା
ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ ।

ଓଡ଼ିଆ ଗବ୍ରୀମେଘ ଗଜେଟର ଦୂର୍ଧା
ଏବେ କନେ ମୋତନ ଦେବାର ଦେଖି ଆ-
ମେମାନେ ଅଧିକୁ ଅନନ୍ତ ହୋଇଥାଏଁ । ଗର
ଦଶ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଉକ୍ତ ପଢ଼ିବା ସଥା ସମୟରେ
ବାହାରବାର ଦେଖା କି ଥିଲା ମାତ୍ର କିଛି ହିଁ
ତାଙ୍କ ସପ୍ରାବରୁ ଯେହିଁ ପାରଖର ଗଜେଟ ସେହି
ଭାରଖରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥାଏ । ଶୁଣିଲୁଁ ଯେ
କମିଶ୍ଵର ସାତେବଳ୍କ ତାକିଦରେ ଏଥର
ହୋଇଥାଏ । ଅମେମାନେ ଅନ୍ତର ଶୁଣିଲୁଁ ଯେ
ଓଡ଼ିଆର ସମାଦଧତମାନଙ୍କର ଅନୁବାଦ ଗର
ଦିବ ବର୍ଷ ଦେଲା ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦକ ମହାଶୟ୍ୟ
ପଠାଇ ନ ଥିବାରୁ ଗବ୍ରୀମେଘରୁ ଭାବନ ଆସି
ଅଛି ଏବେ କୈପିଯୁଛି । ଭଲବ ହୋଇଥାଏ ।
ଅମେମାନେ ଆଶା କରୁଁ ବି ଏହି ଦୃଷ୍ଟି ଅଛି
ଦେଖାଯିବ ନାହିଁ କେବେ ମୁରୁଇର ବିଷୟ
ଅନୁବାଦକଙ୍କ ଚୁଟି ହେତୁ ଗବ୍ରୀମେଘଙ୍କ ଜୀବ-
ଧାରରେ ନ ଅଗିବାର ପହିଁର ସ୍ତରବାର
ହୋଇ ପାର ନାହିଁ ଏହା ସାମାଜିକ ହୃଦୟର
ବିଷୟ ନହିଁ ।

ସଙ୍କ ୧୮୦ ସାଲରେ ତେଣାର ବନ୍ଦିକି-
ଶେଷ କୁଳ ସାଧାରଣ ଉପକାଶାର୍ଥ କର୍ମର
ବାଲିକା ଶକେଟରେ ପ୍ରକାରର ହୋଇଅଛି ।
ତହିଁରୁ କଣ୍ଠାଯାଏ ଯେ କଟକ ଜିଲ୍ଲାରେ
ବେବଳ ଜଗନ୍ନାଥମଣ୍ଡଳ ତେଲଙ୍ଗାଣେ ଚିତ୍ତ-
ରେ ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତରଣୀ ନମୀରରେ ୩୫୦୦ଙ୍କୋ
ବ୍ୟୂ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଆଉ ବେବେ ଲେବ
ବେତେ ସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ୩୫୦୦ ଲା ବ୍ୟୂ
କରିଅଛନ୍ତି ଏପରି କଟକରେ ମୋଟ ୩୫୦୦ଙ୍କୋ
ପୁସ୍ତରେ ଦାମୋଦର ସାନ୍ତୁର ଟ୍ରେଣ୍‌ରେ
ଜନ୍ମର୍ଯ୍ୟାତାରେ ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତରଣୀ ଖୋଲାଇ
ଅଛନ୍ତି ଓ ଆଉ ଲେବେ ୧୦୦ଙ୍କୋ ବ୍ୟୂରେ
ବିକି ସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ କରିଅଛନ୍ତି ଏପରି ପୁସ୍ତରେ
ମୋଟ ୩୫୦୦ଙ୍କୋ ଅଟକରା ବାଲେଖର ତେଣାର
ରେ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ହୋଇଅଛି । ଏଠା ଲେବେ
ସାଧାରଣ ହତକର କାର୍ଯ୍ୟରେ ୩୭୨୭୪ଙ୍କୋ
ବ୍ୟୂ କର ଅଛନ୍ତି । କବି କର୍ମ ସମ୍ମ ଏବଂ
ପୁସ୍ତରଣୀ ଅଟଇ କହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖାଇବେଳର
୩୭୩୮୮ ଲା ଶିକ୍ଷପ୍ରାଦ ପଣ୍ଡା ୩୭୦୦ ଲା
ପିବ ନାୟକ ୩୫୦୦୯ଙ୍କୋ ଦୟାପାତ୍ର ୩୫୫୦ଙ୍କୋ
ଗେଲାଇ ଟ ୪୦୦୫ ଲା ପରମାନନ୍ଦ ଶର୍ପଥୀ
୩୫୫୦ଙ୍କୋ ବ୍ୟୂ କର ଅଛନ୍ତି । ପୁସ୍ତରଣୀ
ଜାଡ଼ା ଅଳ୍ପ ଜୌଣିବି ହତକର କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି
କାହାର ଦୁଇ ପତ ନାହିଁ ଏବଂ ପୁସ୍ତରଣୀର
ପଳୋକାର ବରଦାରେ ବେବଳ ଦୁଇବ ପାଇ
୩୫୫୦ଙ୍କୋ ବ୍ୟୂ କର ଅଛନ୍ତି ।

ଗତ ମାସ ପ୍ରଥମ ସପ୍ତାବ୍ଦର କଲିକତା
ଗଜେଟରେ ବଙ୍ଗପ୍ରଦେଶର ବନ୍ଧନର କଣ୍ଠୀକୃତ
କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ବିଜ୍ଞାପନ ବାବାରିଅଛି । ତେଣାର
ଜଙ୍ଗଲ ସମ୍ରକ୍ତରେ ଉହିରେ ଲୋକାଥିରୁ କି
ଏକ ୫୮୮୮ ସାଲରେ ଖୋରାକୀ ଜଙ୍ଗଲ
କମ୍ପ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଗବ୍ରେନ୍ମେଷ୍ଟ
ପ୍ରିର କରି ସଂଶୋଧନା କରିବାକୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାବ
ଦେଲେ ଏବଂ ତାବାକ୍ ଅଧୀନରେ ଜଣେ
କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଜଙ୍ଗଲ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିୟମ ଦେଲା ।
ମାତ୍ର ଉଣ୍ଡିଥୀ ଗବ୍ରେନ୍ମେଷ୍ଟ ଏ ବନୋବସ୍ତୁକୁ
ମନୋମାନ ନ କରି ଜଙ୍ଗଲରକ୍ଷା ଭାବରେ
କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଉତ୍ତର ଜଙ୍ଗଲକୁ ରାଜ୍ୟବା
ଭାବରେ ବେଳ ଅବେଶ ଦେଲେ କବନ୍ଧୁମୁଖରେ
ଜଙ୍ଗଲକମ୍ପକ ସାବେଦବ ଗତ ଶାକବାଜାରରେ
ଖୋରାକୀ ଜଙ୍ଗଲମାନ ଦେଖିଯାଇ ଏହିପରି
ମତ ହେଉଥାଇବାକି ବିହିତ ଦେଖା କିମ୍ବା

ଖୋରଥା ଜଙ୍ଗଲ ଦୂନରକ ଲକ୍ଷ ଅଛେକ
ଆୟର ଆକର ହୋଇପାରେ । କି ନିୟମରେ
ଖୋରଥା ଜଙ୍ଗଲର କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲିବ ଭାବା
ଗବଣ୍ଟିମେଷକ କରୁଥିବାକରେ ଅଛି । ଅଳଗୁଳ
ଜଙ୍ଗଲ ଖୋରଥା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ମୃତ୍ୟୁବାନ୍
ହୋଇଜଙ୍ଗଲରକ ମନେ କରନ୍ତି ଏକଥାଗାମୀ
ବର୍ଷ ଏ ଜଙ୍ଗଲ ସେ ଦେଖିବାକୁ ଅଷିବେ ।

ଖୋରଥା ଜଙ୍ଗଲମହିକୁମାହୁର ପ୍ରକାମାନେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ସେତେ ଅଭିଗ୍ରହ ସହ୍ୟ କରୁଥାଇଲୁ
ତାଦା ଆମେମାନେ ପୁନଃ ଜଣାଇଥାଏ
ତହିଁର ଦ୍ୱାରା ଅବଶ୍ୟକ ଲାଗୁ । ଆମ୍ବମାନଙ୍କର
ଦରିଧା ଦେଉଥାଏ କି ଏ ମହିକୁମା ଉଠିଯାଇ
ନିୟମିତ ଜଙ୍ଗଲମହିକୁମାହୁର କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲିଲେ
ନୌକମାନେ ବିସ୍ତର ଅନର୍ଥକ କ୍ଲେଶ୍ଵର ରଣ
ପାଇବେ । ଅଛଏବ ଆମେମାନେ ଗବଣ୍ଟିମେଷ
ଲାଗୁଥାଏ ବିଶ୍ଵରକୁ ପ୍ରଶଂସା କରୁଥାଏ ।
ସ୍ଥାନାୟ ଗବଣ୍ଟିମେଷ ପ୍ରଥମରୁ ସେଇର କରି-
ଥିଲେ ପଳାକର ଏବେ କିମ୍ବା ଦୁଇନ୍ଦ୍ର ଲାଗୁ ।
ସେଇର କଲେକ୍ଟର ଏବଂ ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟ କରେପରିବଳ
ଅଧିକାରୀ ଦର୍ଶିତାକୁ ବଞ୍ଚିକାର ଲେଫ୍ଟନେଂଟ
ଗବଣ୍ଟିର ତତ୍ତ୍ଵପାଇସ୍ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଳଖା
ପୂର୍ବବରିଷ କରିବାକୁ ଅବକାଶ ଦେଇ
ନ ଆନ୍ଦେ ।

ପାଞ୍ଚ

ବାଜାର ପୁନଃବାର ଅମୀର ଅବଦ୍ଵାଳ
ବିହାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟଗତ ଦୋଷାଥିରୁ ଏବଂ
ଯୁଦ୍ଧବିଜ୍ଞାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଆଖି ଭାଙ୍ଗି ପାଇଥିଲା ।
ଯେଉଁ ମୁଦ୍ରରେ ଏନା ସଂକଳନ ହେଲେ ତହୁଁର
ସମାଚାର ଦୂରୋଧ୍ୱନ ପଦ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାପ୍ତ
ହୋଇଥିଲା ସମ୍ମରି ବାହା ପାଠ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜଣା-
ଇଥିଲା । ଗତମାସ ଡାଃ ହରଶ୍ରୀରେ ଏ ଯୁଦ୍ଧ
ହେଲା । ତହୁଁ ଫୁଲେ ଅମୀର କରେଛେନିବୋ-
ରେ ଥିଲେ ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧକ ପୁରୁଷକ ନଗରକୁ
ଅଧାର କରିଥିଲେ । ଅମୀର ତହୁଁ ନଗରକୁ
ଚଢାଇ କରି ମୃଦୁବଦ୍ଧର ସେଇନ୍‌କୁ ଦେଖିବା
ମାତ୍ରକେ ଅନ୍ତମଗ କଲେ । ପ୍ରାଚୀନାଳରୁ ମୁକ୍ତ
ଅର୍ପଣ ଦୋଷ ପ୍ରାୟ ଦୂରସ୍ତର ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅତ୍ୟନ୍ତ କଳ ସହିତ ଗୁରୁତ୍ବରୁ ଏଥିମଧ୍ୟରେ
ସ୍ଥାନକର ଦୂର ପଳକିନ ବାହୁନ ସେନା
ବାହାର ଗାନ୍ଧିକୁ ଲାଗ କରି କରୁଥିଲା ମାରବାରୁ
ଯୁଦ୍ଧବିଜ୍ଞାନ ସମସ୍ତ ସେନା ହିନ୍ଦିନ ହୋଇ
ଦିଲେ ହେଲେ । ଶୁଣି ଅମୀର କମ୍ପିଲା

କଲେ । ଅମୀରଙ୍କ ସେବା ପ୍ରାୟ ୨୦୦୦ ପଦା-
ତିକ ଓ ୮୦୦୦ ଅଧାରେଷ୍ଟ ଥିଲେ ଏବଂ
ଏହାକି ସଙ୍ଗେ ୫୮ ଗୋଡ଼ା ରୋପ ଥିଲା ।
ୟୁଦ୍ଧକାଳେ ସେଇଥି ସରକା ୫୦୦୦ ପଦାତିକ
୧୫୦୦ ହରାଜ ଅଥ ଦଶହଜାର ହରାଜ
ପଦାତିକ ଏବଂ ୧୯ ରୋପ । ଏ ଯୁଦ୍ଧରେ
ୟୁଦ୍ଧକାଳେ ପ୍ରାୟ ୨୫୦ ଜଣ ଏବଂ ଅମୀରଙ୍କର
ପ୍ରାୟ ୫୦ ଜଣ ଦୂର ହୋଇଥିଲା ।

ଉପରିଲିଖିତବରଣରୁ ଜଣାଯା ଏ କି
ଯଦ୍ୟପକ କାହାର ସେଇପକ୍ଷର ବିଷ୍ଣୁ-ସାତକାଳୀନ
ଅମୀରଙ୍କର ଜୟଲଭର ଦେବୁ ଅଟକ ଜଥାତ
ଅମୀର ସେ ଯୁଦ୍ଧକାଳୀରୁ ଯୁଦ୍ଧରେ ଟାଙ୍କ
ଚାହଁର ପରିଚୟ ନିକିଅଛି । ଯୁଦ୍ଧକାଳେ
ଅମୀରଙ୍କାଳୀ ଅଧିକ ଥୁଳହେଲେ ଅଧିକ ମାତ୍ର
ଖାଦ୍ୟରୁ ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ଚତ୍ରବ ଗେଣ୍ଟା
ବୋପ ଅମୀରଙ୍କ ଦୟାଗଣ ହୋଇଅଛି । ଯୁଦ୍ଧକ
ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ସରବାରମାନେ ହରାଜ ଦରାର
ପକ୍ଷାୟନ କରିଥିଲାଗନ୍ତି ଏବଂ ଅମୀର ଶୀଘ୍ର ତାହା-
ଙ୍କ ପିଲ୍ଲ ନେବେ ବିଜାହଁ ଜଣପତି ନାହିଁ ।
ଯେଉଁ ସୃଜରେ ଯୁଦ୍ଧକ ହରାଜ ପାଇସୁଲେ
ସେହି ସୃଜରେ ତାହା ଦଶଲେଖ ମାନ ସମ୍ପ୍ରେ
ଦାନ କରିବ ସର୍ବ ବିଜନ ଜଣାପାଇଥିଲୁ ସେ
ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର କାଳରୁ କରି ଦରବାର ସମୟରେ
ପେଟ୍ରୋ-ପାଇଲିଂ ଟଙ୍କ ପାଇଥିଲେ ତହା ତାହା-
ଙ୍କର ଲାଭ ଅନ୍ତର ସୁପରିଶ ବେ ଅବଧ ଯନ୍ତ୍ର
ଦରବାର ସମର୍ଥ ଅଛନ୍ତି ।

ବଙ୍ଗପ୍ରଦେଶର ଶତବର୍ଷ ପୁନିରୂପନ
ସମ୍ପର୍କୀୟ ଜ୍ଞାନ୍ୟତା ବିବରଣୀ।

ଭୂମିଶକ୍ତି ସମ୍ପର୍କୀୟ ଗତିବିର୍କର ଯେହାଙ୍କ
ଦିବରଗିବୋର୍ଡ ରେବନ୍ୟ ବଜାର ଗବର୍ନ୍ୟ-
ମେଥେକ ଲିଟକ୍ରୁ ପଠାଇଥିଲେ ତହିଁ ଉପରେ
ଲେଣ୍ଡନରେ ବନ୍ଦର୍ବଳ ମହାନାନ୍ଦ ରାଜ୍ୟରେ
ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ । ଏଥର ପ୍ରକାଶିତ
ସମ୍ବର୍କରେ ଗତ ବର୍ଷ ଯେହାଙ୍କ ମାନ୍ୟର ବାହାର
କୁଳ ତହିଁରେ ମାନ୍ୟଦର ଲଜନ ଘାବେଦ
କୁଟକ ଖାସମାହାରର ଅଳକା ଦର୍ଶନୀୟ ଦୃଶ୍ୟ
ହେବାର ଦେଖି ଅର୍ଥର୍ ହୋଇଥିଲେ ଏହା
କହିଲୁ କିମେନ୍ ରିପୋର୍ଟ ବୋର୍ଡଟାକୁ ଫଳକ
ଦର୍ଶନୀୟ ମତି ଆମେମାନେ ଧାରା ଲାଗି
ଥିଲୁ ଯେ ଏଥର କହିଲୁ ବିଦ୍ୟାରଚ ବିବରଣୀ
କହୁ ପାଇବୁ ମାତ୍ର ସେ ଅଧି ଏକାବେଳକେ
ବର୍ଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରକାଶିତ ମନୁବ୍ୟ-

ରେ କଟକ ଶାସମାହାଳ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦରେ କେବଳ
ଏହିବୁ ଲୋକାଙ୍କୁ କି “ଏ ମାହାଳର ଏକ
ବର୍ଷର ଜମା ପରିମାଣରେ ଖଜଣା ବାବୁ ପଢ଼ିଅଛି
ଏବଂ ବୋର୍ଡ ଏ ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ପୁଅକ୍
ରିପୋର୍ଟ ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି ତହିଁରୁ ଜଣାଯାଏ
ଯେ ଅନେକ କାଳରୁ ଅପ୍ରଚୁରିତ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ହୋଲଥିବା ସମ୍ଭବି ଭାଷରେ ହଠାତ୍ ଅସଥା
ପରିମାଣ ଖଜଣା ଦୃଷ୍ଟି ଦେବା ହେଉଛି ଏପ୍ରକାର
ବାଲ୍କ ପଢ଼ିଅଛି ଏଣୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଯାହେବଳ୍କ
ଅଧିକାର ଦିଯୁ ଯାଇଅଛି କି ଅଭ୍ୟାସର ନିବା
ରଣ ଉଦେଶ୍ୟରେ ସେ ସେଉଁଠାରେ ଆବଶ୍ୟକ
ମର୍ମିବେ ସେଠାରେ ଖଜଣା ମମା ଦେବେ ।”

ଆମେମାନେ ସବୁ ଆସିଲୁ ଉତ୍ତଳ ସାହେବଙ୍କ
ଉପରିଲିଖିତ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ
ହୋଇଥିବୁ ଏବଂ ଆମୁନାଳକର ସନ୍ଦେହ ଦୁଆର
କି ଯେହିଁ ସୁଷ୍ଠୁ ବିରୁଦ୍ଧ ଓ ମର୍ମଦେହ ବୁନ୍ଦି
ସଜାଗେ ସେ ପୁଣେ ଅପ୍ରକାଶିତ ଲାହ କରି
ଥିଲେ ସମ୍ମରି ତହିଁର ଶର୍ପୀ ମାତ୍ର ରହିଥିଲୁ ଯେ
ତଥାର କେବଳ ପ୍ରାମାୟ ହାକିମଙ୍କର ଅବିରୁ
ଓ ଦଟକୁ ମାଠି ସଂଘାଧାରିଙ୍କ ଅବିକୁ ଚାତିବା
ଭଲି କରୁ ଅଛନ୍ତି । ଯେବେ ସେ ଜ୍ଞାନମାହାଲ
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁର ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଆନ୍ତେ
ଏବଂ ତହିଁର ସମସ୍ତ ଦୋଷର ବିହିତ ପ୍ରତିକାର
କରିବାକୁ ଲଜ୍ଜା କରିଥାନ୍ତେ ତେବେ ସେ ଉଚ୍ଚ
ପ୍ରକାର ମତ ଦେଇ କବାର ମାତ୍ର ହୋଇ
ପାରନ୍ତେ କାହିଁ । ଜ୍ଞାନମାଦିଲର ଜଳଣା ଥୟଥା
ପରିମାଣରେ ଦୃଢ଼ି ଦେବାର ସେ ବିଲକ୍ଷଣ ଜଳଣା
ପାର ଅଛନ୍ତି ଅଥବା ତହିଁର ପ୍ରକାଳୀ ମୁଣ୍ଡି
ଦେବାର କୌଣସି ନିଷ୍ଠିତ ଭିପାଯୁକ୍ତ କରିନ ଦେବ
କେବଳ ଉପ୍ସକୁ ସୁନେ ଶତ ଦେବା ପାଇ
କମିଶନର ସାହେବଙ୍କ ଆବେଦନ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
ଏଥୁ ପୂର୍ବେ ଜ୍ଞାନମାଦି ଭାସ୍ତୁଯୁକ୍ତ ସାହେବ ଏହି
ଅନ୍ୟାୟ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଦେଖି ଟ ୧୫୦୦ ଟଙ୍କା
ବର୍ଷିକ ଶତ ଦେବାର ଆଜି ଦେଇଥିଲେ ମାତ୍ର
ତାହା ସାରିନାହିଁ ପ୍ରକାଳୀ ଦିଅଗଲା କି? ଯେବେ
କମିଶନର ସାହେବ ମନ୍ତ୍ରୀ ହୋଇଥିବା କିନ୍ତୁ
ପ୍ରକାଳୀ ଦିଅଗଲା କି ନାହିଁ ଦେଖିଲେ ନାହିଁ
ବିଦ୍ରୋହ କଠିନ ନିୟମରେ ପ୍ରକାଳୀରୁ
ଲକ୍ଷଣାବଧାୟ କରିବାକୁ କଲେକ୍ଟରଙ୍କାହେବଙ୍କ
ଆଜି ଦେଲେ ସେ ଯେ ପ୍ରକାଳୀ ପ୍ରତି ଅଧିକ
ଦୟାକୁ ହେବେ ଏହା କିଏ ଆଜା କରିବ ।
ଲେଟ୍ଯୁକଣ ଗବର୍ନ୍ରୀର ଯେବେ ପ୍ରାମାୟ ହାକିମଙ୍କ
ଜ୍ଞାନମାଦି ପରିଚୟ ପାଇ ହାହାନ୍ତି ତେବେ

ଭାବାଙ୍କର ଯଥାର୍ଥ ତିଗ୍ରାବିଧାରଣ ନାହିଁ ଓ
ଯେବେ ପାଇ ସୁଦାମା ଅଳ୍ପ ନିଷ୍ଠିତ ଉପାୟ କରୁ
ନାହାନ୍ତି ତେବେ ଭାବାଙ୍କର ପ୍ରଜାଙ୍କ ହୃଦୟରେ
ସହାନୂଭୂତ ନାହିଁ ଅଥବା ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ
ଛାନ୍ତା ନାହିଁ ।

ମାନ୍ୟବର ଲେଣ୍ଡନରେ ଗବ୍ର୍ରୀରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଳୁରେ ଯେଉଁ ମତ ଅମେରିକାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରକାଶ କଲୁଁ ତାହା ଅନ୍ୟାୟ ବୋଲି ଯେବେ କେହି ପାଠକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କରିବେ ତେବେ ତଥାଙ୍କ ଜାଣିବା କାରଣ ଲେଖୁ ଥାଏଁ କି ପୂର୍ବ ବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କରେ ଘଜିଥିଲୁ ଥିଲା ବୋଲି ଲେଧନରେ ଗବ୍ର୍ରୀର ମତ ପ୍ରକାଶ କର ଥିଗାରୁ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗ୍ଵାତ୍ମାପୂର୍ବ ସାହେବ ଉଚ୍ଚର ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ କି କରଦାତାଙ୍କ ସୁଧିଆ ପ୍ରତି ଦୁଷ୍ଟି ରଖି ଯେତେ ଦୂର ସମ୍ବନ୍ଧ ବୋର୍ଡ ରେବନ୍‌ଦ୍ୱାରା ଥିଲୁ ଥାବାୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଯମ କର ଅଛନ୍ତି ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ କର ସମ୍ବନ୍ଧର ଭାବ ଅଛି ଯାହାଙ୍କ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଉପଦେଶ ଦେବା ସହଜ କଥା ନୁହଇ । ଯେ ସମସ୍ତ କର୍ମଗୁଣ ଭାବୁଷ ଦେଖ ନୁହନ୍ତି ସେମାନେ ଏକ ପ୍ରକାର ଆଦେଶର ଅଳ୍ୟ ପ୍ରକାର ଅର୍ଥ କରିବାର ଦେଖା ଯାଇଅଛି । ଦୃଢ଼ଗୁପେ ଖଜଣା ଆଦୟ କରିବାକୁ କହିଲେ ଯେଉଁ ପ୍ରକରେ ବାସ୍ତବରେ କୟା କରିବା ଉଚିତ ସେ ପ୍ରକରେ ତାହା ସେମାନେ କରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ କୟା କରିବାକୁ କହିଲେ ଯେଉଁ ପ୍ରକରେ ଦୃଢ଼ଗୁପେ ଖଜଣା ଆଦୟ କରିବା ଉଚିତ ସେଠାରେ ସହାୟ ସେମାନେ ଶୈଥିଲୁକ୍ ଦେଖାଇବେ । ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗ୍ଵାତ୍ମାପୂର୍ବ ସାହେବ ଜଣେ ବହୁଦର୍ଶୀ ଏବଂ ପ୍ରଭାତକ ରଜ୍ଜୁ କର୍ମଗୁଣ ଅଟନ୍ତି ତାହାଙ୍କର ଏହି ମତଟ ଯେ କୌଣସିଗୁପେ ଅସଙ୍ଗର ନୁହଇ ତାହା ଅମେରିକାନେ ଅନୁଭବତାର ଜାଣୁ ଥାଏଁ ଏଥକୁ ଲେଣ୍ଡନରେ ଗବ୍ର୍ରୀର କଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି ତାମ୍ଭୀଅରସାତେବକ୍ଷର ଉକ୍ତ କଥା କହିବାର ଆବଶ୍ୟକ ନ ଥିଲା । ଗବ୍ର୍ରୀମେଆ ଉତ୍ତମଗୁପେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ପ୍ରଳାଙ୍କ ସୁଧିଆପ୍ରତି ଦୁଷ୍ଟି ରଖି ଖଜଣା ଆଦୟ କରିବା ଉଚିତ । କେବେଁ ଖଜଣା ପଢ଼ି ଦେବା ଯେ ନିତ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଗବ୍ର୍ରୀମେଆ ତାହା ସମ୍ମର୍ତ୍ତମୁକ୍ତିପ୍ରକାର କରୁ ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଏହା ବୋଲି ଯେଉଁ ଠାରେ ଖଜଣା ଆଦୟ ଦୋଷରେ ସେଠାରେ ପକାର ରଖିବା ଉଚିତ ନୁହେ ।

ରଜ୍ୟ ଅନେକଦିନ ବାଜା ପକାଇ ରଖିବା
କେବଳ ପ୍ରଜାକୁ ଅଧିକ କଷ୍ଟ ଦେବା ଆଚାର ।
କାରଣ ସେମାନେ ଏକାଥରରେ ସବୁ ଦେବାକୁ
ଧାରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେଉଁଠାରେ ଆଦୟ ହୋଇ
ପାରେ ଶୀଘ୍ର ଅଦ୍ୟ କରନିଥ ଏବଂ ଯେଉଁ
ଠାରେ ପ୍ରଜା ଦେବାକୁ ଅନ୍ୟମ ସେଠାରେ ସମା
ଦିଅ ଏହି ନିଯମରେ କର୍ମଗୁରୁମଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ
କଲେ କାହାର କଷ୍ଟ ନାହିଁ । ଏ କଥାମୁକ୍ତକ
ଶୁଣିବାକୁ ବଡ଼ ସୁନ୍ଦର ମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟରେ ତାହା
ହେଉଥିଲି କି ? ଏବଂ ସେଉଁଠାରେ କଟକ
ଜୀବମାହାଲ ପର ଆଦୌ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁଟି ଦୋଷ-
ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥାତ୍ ନିର୍ଦ୍ଦୟା ସହି ପ୍ରିର ହେଉଥିଲି
ସେଠାରେ ଦାକମ କେତେ ଦୟା କରିବେ ଏବଂ
କାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ତାହା ହୋଇପାରେ କି ? ଅତିବର
ଆମ୍ବମନଙ୍କର ବୋଲିବାର ଭାବ ଏହି କି
ମାନ୍ୟବର ଛାତନିଷାହେବ ସବୁ ତୁମେ ସୁହି
ସେବେ ପ୍ରଜାକ୍ଷପତି ପ୍ରକଳି ଦୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ
କରି ନ ପାରିଲେ ତେବେ ତାହାଙ୍କର ଏତେ
କଥା କେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅସିଲା ?

ଆମ୍ବାନଙ୍କ ପୁଣ୍ୟ ସବାଦଦାତା ଲେଖି-
ଅଛନ୍ତି କି—

ଶ୍ରୀସୁତ୍ର କାହିଁ ମନସ୍ତ୍ରୀଳାଭ ଦିଃ ୧ ସୂର୍ଯ୍ୟ କଣ୍ଠୀର ମେଜେହ
ଜର ହୋଇ ଏଠାରେ ପ୍ରବେଶ ହେବା ପୂର୍ବ ପେରୁଁ ସ୍ଵର୍ଗ
ଶକ୍ତିଶା ବାହୀକର ତମାଙ୍କ ହୋଇ କି ଥାର ତ କାଳି ଥର
ବାହା ସେ ସରବର ହାଲମ ବର ଅଦ୍ୟ କରେ ଏପରି କ
ଭରୁ କାଲମ ହେବୁ ସରକାରଙ୍କର ଅନେବ ଉକର ବର୍ଷ
ହୋଇଥାଲୁ ଓ ମିଶାମ ରେବୁକୁ ବିପୋର୍ଚ୍ଛରେ କିନ୍ତୁ ହାତମ୍
ହେବାର ଦକ୍ଷି କେଣ୍ଟିର ଏ ବନ୍ଦୟ ଏବଂ କାରମ ସ୍ଵର୍ଗ
ଠର୍ମଦିତ୍ୟରେ । ବାହି ମହୋଦୟକ ପ୍ରତିବାନ୍ତ ବର୍ଷ
ଖଣ୍ଡମାତ୍ର ଅଣ୍ଟି ବାଲୁ ହେବାର ଜାହୁଁ ଓ ଶକ୍ତିଶାମାକ
ଦନ୍ତଶା ହୋଇ ଯାଇଥିବା ଉକର କିମ୍ବା କା
ତମାଙ୍କ ହେବା ହେବୁ ଗର୍ଭର ଅଭ୍ୟାସ ହେବାର ବାହା
ଭମାରମଠର ମନ୍ତ୍ର ଯାହୋଦିପାଠୀରୁ ଟ ୧୦୦୦୦ ୯
ଦଶକଲାଙ୍କ ଟଙ୍କା କଟି କରିଥିବା ଏହେବୁର ହେଲେ ସୁରା
ନିହାର ହାତମ ଓ କମିଶନର ମାତ୍ରେବର କାଳମଳକର
ସମର୍ପିବୁ କୋଟ ଅଧିକତରେ ଅଣ୍ଟି ରମ୍ଭ କରିବା
କାରମ ନିଜାକଙ୍କ ହେବ ଜାହୁଁ ଯଦି କାକମାଙ୍କେ ଏ
ସମୟରେ ଶୀତ୍ର ଦେଖା ନ କରିବୁ ବାହା ହେଲେ ତାହା
ଲକ୍ଷଣ ଆଇ କିମ୍ବ ରହିବ ଜାହୁଁ ।

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ କନ୍ଦମାତା ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମାତ୍ରମେ ଅଛିଲେ ଅନ୍ଧମନ
ହେଉଥିଲା । ସବାଳ ଧୂପ କାର ଟଗେ ହୁଲ କାନ୍ଦିବା ସମୟ-
ରେ ଏ ନୂଦିତୁଳର ଖେଳ କଥା ହୁଲିପୁରୁଷ ପରିମଳେ ହେଉ-
ଥିଲା । ବର୍ଷା ମନୋପ୍ରକାଶ ପରି ହୋଇ ଯାଇବ ନାହିଁ ଏ
କାନ୍ଦମନଙ୍କ ସବାଦଶି ଦିନ ବେଗ ଯୋଗା ହେଉ ଦର୍ଶ-
ନୀୟାରେ ଶ୍ରୀ କନ୍ଦମାତା ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୁଇ ସଥ ଯାହା
ଦେଖିବାପାଇଁ ଏ ପଢ଼ିଲାଗା ଏ ଦେଖିଲା କବି ଯେବେ ଏ
ସେମାନଙ୍କ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମାନେ ଯାନ୍ତି ମାତ୍ର ସବନ ଉଚ୍ଚ ଦେଖିମା-

